

Al Saló de la Reina Regent de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia VINT-I-NOU DE JUNY DE DOS MIL DOTZE, s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Il·lm. Sr. Joan Puigdollers i Fargas, que actua per delegació, segons Decret de l'Alcaldia de 13 de juliol de 2011, de l'Excm. Sr. Alcalde, Xavier Trias i Vidal de Llobatera. Hi concorren l'Excm. Sr. Alcalde, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, els Il·lms. Srs. i les Il·lmes. Sres. Tinentes d'Alcalde, Joaquim Forn i Chiariello, Sònia Recasens i Alsina, Antoni Vives i Tomàs, Teresa M. Fandos i Payà i Jaume Ciurana i Llevadot, i els Il·lms. Srs. Regidors i les Il·lmes. Sres. Regidores, Gerard Ardanuy i Mata, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Jordi Martí i Galbis, Eduard Freixedes i Plans, Irma Rognoni i Viader, Jordi Martí i Grau, Joan Trullén Thomàs, Jordi William Carnes i Ayats, Assumpta Escarp i Gibert, Sara Jaurrieta i Guarner, Carmen Andrés i Añón, Gabriel Colomé i García, Immaculada Moraleda i Pérez, Guillem Espriu i Avendaño, David Escudé i Rodríguez, M. Pilar Díaz López, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, Alberto Villagrasa Gil, Gloria Martín Vivas, Eduardo Bolaños Rodríguez, Óscar Ramírez Lara, Belén Pajares Ribas, Maria Elisa Casanova Doménech, Ricard Josep Gomà i Carmona, Elsa Blasco i Riera, Joaquim Mestre i Garrido, Janet Sanz Cid, Isabel Ribas i Seix, Jordi Portabella i Calvete i Joan Laporta i Estruch, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores.

Es dóna per llegida l'acta de la sessió anterior, celebrada el 25 de maig de 2012, l'esborrany de la qual ha estat tramès a tots els membres del consistori; i S'APROVA.

El president del Plenari del Consell Municipal comunica, en obrir la sessió, que acaben de saber que el programa ONU-Habitat ha concedit a la ciutat de Barcelona ser la seu del Secretariat de l'Aliança Global d'Operadors d'Aigua, cosa que, alhora, els permet restaurar un dels pavellons de l'Hospital de Sant Pau.

El Sr. ALCALDE destaca la importància del fet que Barcelona hagi estat elegida seu del Secretariat de l'Aliança Global d'Operadors d'Aigua, un organisme vinculat a les Nacions Unides, que té com a objectiu promoure la col·laboració públicoprivada en la gestió de l'aigua a escala mundial.

Reconeix que des del gener han estat treballant per guanyar aquesta candidatura, amb un projecte construït sobre l'excel·lència de Barcelona en la gestió de l'aigua, i l'aposta decidida de futur per la sostenibilitat i el medi ambient. Considera, doncs, que és un èxit dels anteriors governs municipals i de tots els grups d'aquesta cambra haver aconseguit aquest reconeixement; també gràcies a la col·laboració d'altres administracions públiques, entre les quals la Generalitat, el Ministerio de Asuntos Exteriores; igualment, agraeix a les empreses que privadament han donat suport i han

creat l'ambient necessari per aconseguir aquesta seu, i que els ha permès imposar-se a altres ciutats com Istanbul, per exemple.

Per acabar, diu que no es vol estar d'agrair personalment la contribució, des de la independència, de l'exalcalde Joan Clos en l'assoliment d'aquest èxit.

El Sr. MARTÍ GRAU comparteix les paraules de l'alcalde, felicitant-se per haver obtingut la seu d'aquesta important agència internacional. En remarca la importància per diversos motius, entre els quals que referma el paper i el caràcter de Barcelona internacionalment; en aquest sentit, reitera que la marca Barcelona aguanta malgrat la conjuntura, i aquesta notícia ho corrobora, i alhora referma el seu paper en l'escena global. En segon lloc, assenyala que també és molt bona notícia per a la part patrimonial de l'Hospital de Sant Pau, que està en procés de transformació i que necessita, per tant, projectes com aquest, que permeten, a més de la restauració d'un dels pavellons, obrir una porta al fet que altres iniciatives s'acabin de decidir a ubicar-s'hi.

Per això, demana a l'alcalde el seu compromís i la seva fermesa per mantenir un dels projectes estandard que han de permetre'ls mantenir la presència internacional de Barcelona.

Subscriu, per acabar, l'agraïment a qui va ser alcalde de la ciutat, Joan Clos, i destaca que una de les seves dèries va ser la importància que les ciutats havien de tenir en la gestió de l'aigua, un bé malauradament escàs, que requereix una gestió propera als ciutadans. Posa en relleu que, tant en la seva època com a alcalde com en la seva trajectòria posterior, ha tingut un paper destacat en aquest sentit, i actualment és la persona amb més rang de l'Estat espanyol en la diplomàcia internacional i que, des de l'absoluta independència, ha tingut un paper clau en aquesta notícia excel·lent.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ s'afegeix, en nom del seu grup, a la felicitació per la designació de Barcelona com a agència internacional, una gran notícia per a la seva projecció i, alhora, per donar més sentit patrimonialment a l'Hospital de Sant Pau, amb l'ocupació d'un dels seus pavellons.

Remarca que aquesta bona notícia demostra que la feina ben feta, en aquest cas pels anteriors governs municipals, i la continuïtat d'aquesta tasca per part de l'actual, i la col·laboració i la coordinació de la societat civil amb la Generalitat i el Ministerio de Asuntos Exteriores i, per tant, amb el ple suport de l'Estat, demostra que sumant esforços es poden fer les coses molt ben fetes.

Referint-se al Sr. Joan Clos, en destaca la responsabilitat institucional que ha estat capital per a aquesta designació.

El Sr. GOMÀ, en nom del seu grup, se suma a les felicitacions i agraïments que s'han fet aquí i palesa la seva satisfacció per aquesta designació.

Confirma que un dels elements d'identitat de Barcelona ha estat la presència molt activa en l'escena internacional; el convenciment que el món es construeix des de les ciutats, cosa que referma el paper de Barcelona com a ciutat de referència en el món, construït des de la vida quotidiana de les ciutats, on viu més de la meitat de la població mundial, més encara en un tema com l'aigua, un dret bàsic i un element essencial de benestar i de possibilitat de desenvolupar projectes de vida amb dignitat.

Destaca que Barcelona ha fet una aposta per la sostenibilitat des de fa temps, des del seu Ajuntament, però també des del teixit social i molts agents ciutadans; per tant, consideren que aquesta notícia reforça el paper de Barcelona com a

referent en l'escena internacional i de ciutat que creu que la sostenibilitat i la gestió de l'aigua des de la proximitat és un element fonamental per construir futur.

El Sr. PORTABELLA es congratula al seu torn per aquesta bona notícia i felicita tots els qui l'han feta possible.

Destaca, en primer lloc, la importància de la captació d'aquesta mena d'agències internacionals per enfortir la capitalitat de Barcelona, que obre noves oportunitats que ajuden al fet que la ciutat tingui un paper cada vegada més rellevant en el context mundial.

Remarca, en segon lloc, que la gestió de l'aigua és especialment important en els climes mediterranis, i és on probablement s'han desenvolupat més les tècniques per ser eficients en la seva gestió. Dins aquesta eficiència, han estat les ciutats on s'han buscat més mitjans per a l'ús sostenible d'un recurs estratègic i vital per a la humanitat, que sovint ha estat motiu de discrepàncies que han acabat molt malament.

Subratlla, per tant, que la bona gestió d'aquest recurs és essencial per a la pau en el context municipal.

Afirma que té el convenciment que amb els antecedents de Barcelona i de Catalunya seran capaços d'aportar idees profitoses per al conjunt del planeta.

Finalment, destaca la ubicació de l'agència en un pavelló de Sant Pau, una joia modernista que pateix força dificultats per ser rehabilitada, atesa la seva extensió i les seves característiques, i confia que aquesta actuació en portarà d'altres.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament orgànic municipal, ES COMUNIQUEN les resolucions següents:

- 1.- Decret de l'Alcaldia, de 25 de maig de 2012 (S1/D/2012 1877), que nomena l'Il·lm. Sr. Alberto Fernández Díaz regidor adscrit al Districte de Nou Barris.
- 2.- Decret de l'Alcaldia, de 31 de maig de 2012 (S1/D/2012 1923), que designa l'Il·lm. Sr. Antoni Vives i Tomàs membre del Patronat de la Fundació Barcelona Mobile World Capital Foundation, en representació de l'Ajuntament de Barcelona.
- 3.- Decret de l'Alcaldia, de 31 de maig de 2012 (S1/D/2012 1989), que nomena el Sr. Francisco Garcia Ribero membre del Consell Municipal del Districte de Sant Martí en substitució del Sr. Wolker Liebermann.
- 4.- Decret de l'Alcaldia, de 31 de maig de 2012 (S1/D/2012 1988), que designa l'Il·lm. Sr. Jaume Ciurana i Llevadot vicepresident del Patronat de la Biblioteca Pública Arús, Fundació Privada.
- 5.- Decret de l'Alcaldia, de 4 de juny de 2012 (S1/D/2012 1932), que adscriu els departaments de Recerca i Coneixement, i Gestió de Sistemes d'Informació a la Direcció de Serveis d'Estratègia i Innovació de la Gerència de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports amb efectes des del 15 de maig de 2012.

- 6.- Decret de l'Alcaldia, de 8 de juny de 2012 (S1/D/2012 2081), que crea la Comissió d'Igualtat per a la Dona a la Guàrdia Urbana i n'estableix les finalitats, els objectius, la composició i el funcionament.
- 7.- Decret de l'Alcaldia, d'11 de juny de 2012 (S1/D/2012 2123), que delega atribucions a la Comissió de Govern en diverses matèries.
- 8.- Decret de l'Alcaldia, de 12 de juny de 2012 (S1/D/2012 2158), que amortitza els llocs de treball següents: Assessor/a de l'Alcaldia S 08003403 2850E, adscrit a l'Alcaldia i Direcció Tècnica de Normativa Autonòmica i Estatal S 08002033 2850E, adscrit a la Gerència Municipal.
- 9.- Decret de l'Alcaldia, de 12 de juny de 2012 (S1/D/2012 2139), que modifica la composició del Grup de Treball per a la Millora de l'Accessibilitat.
- 10.- Decret de l'Alcaldia, de 14 de juny de 2012 (S1/D/2012), que designa patrons de la Fundació Privada Casa Amèrica Catalunya, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, el Sr. Joaquim Llimona i Balcells en substitució del Sr. Josep Roca i Roca i el Sr. Josep Lluís Alay i Rodríguez.
- 11.- Decret de l'Alcaldia, de 19 de juny de 2012 (S1/D/2012 2264), que designa com a patrons electius, en representació de l'Ajuntament de Barcelona, de la Fundació Barcelona Zoo el Sr. Alejandro Aguilar i Vila, a proposta del Consell Assessor del Zoo de Barcelona i el Sr. Javier Maria Ferrer i Parareda, a proposta del Comitè Científic del Zoo de Barcelona.
- 12.- Decret de l'Alcaldia, de 19 de juny de 2012 (S1/D/2012 2252), que actualitza la composició del Ple del Fòrum Ciutat i Comerç.
- 13.- Decret de l'Alcaldia, de 19 de juny de 2012 (S1/D/2012 2253), que actualitza la composició del Consell Ciutat i Comerç.

b) Mesures de govern

Mesura de govern 1.- Obres, manteniment i actuacions de millora. Estiu 2012.

El Sr. VIVES, que presenta la mesura de govern, es refereix al fet que l'estiu és una època en què la ciutat canvia els hàbits, cosa que permet actuar en àmbits on es difícil fer-ho la resta de l'any i, per això, es despleguen un seguit d'actuacions d'obres, manteniment i operacions de millora, alhora que es reforcen diversos àmbits.

Indica que des del juny fins al setembre els principals objectius són, d'una banda, reforçar el servei de neteja en els punts centrals de la ciutat, les platges i les zones d'ús més intensiu i dur a terme obres i actuacions de millora a tota la ciutat que es faciliten per la baixada de l'activitat durant aquesta època.

Quant a l'àmbit de la neteja, remarca que hi ha una concentració d'actuacions en indrets on la ciutat pateix un ús més intensiu; així, les actuacions a Ciutat Vella consisteixen a reforçar els equips d'escombrada, s'hi augmenta la neteja amb aigua i la neteja general durant tot el dia en coordinació amb la Guàrdia Urbana. A l'Eixample, també hi ha un augment molt significatiu dels equips d'escombrada bàsica, sobretot en

els àmbits inclosos en el "Quadrat d'Or", la Sagrada Família i la zona comercial de Sant Antoni. Igualment, Gràcia també rep un reforç important de neteja, amb un augment de fins a setze equips d'escombrada bàsica, i enguany es donarà un tractament especial a les places més utilitzades durant l'estiu.

Als districtes de Sants-Montjuïc, les Corts i Sarrià - Sant Gervasi es reforcen les zones més turístiques, mentre que a Horta-Guinardó i Nou Barris s'incrementen fins a set equips per al torn de servei d'escombrada; en el cas de Sant Andreu i Sant Martí, els equips de neteja que s'hi destinen augmenten significativament, especialment en els accessos a les platges.

Igualment, esmenta els equips especials per a les festes majors de Gràcia, Sants i, a finals de setembre, la Mercè.

Precisa que les platges reben un tractament especial, de manera que el reforç d'enguany arriba a dinou equips de treball, amb un augment dels àmbits de salvament i socorrisme, un desenvolupament específic de la informació a través de les aplicacions de telefonia mòbil i, també, amb els punts Wi-Fi a través dels quals es pot connectar amb els serveis municipals. Afegeix que ha fet una aposta per l'educació ambiental com a objecte d'atenció especial que es farà al Centre de la Platja i l'Espai de Mar.

Es refereix, tot seguit, al fet que l'estiu és un espai de temps en què el soroll s'intensifica, de manera que s'ha optat per donar un tractament específic en cada districte a fi d'assegurar que el nivell de silenci sigui adequat per respectar el descans nocturn. Així, doncs, les tasques d'inspecció i de control de les fonts de soroll augmenten, especialment de les que generen més problemes, com ara els establiments d'oci nocturn, les terrasses i els aparells d'aire condicionat. Concretament, es refereix a la dotzena edició de la campanya de reducció del soroll de l'oci nocturn, que ha augmentat les actuacions i el grau de compromís de les persones que han de dur a terme la campanya; i es refereix, també, a la instal·lació de limitadors acústics en concerts i activitats d'oci a l'aire lliure a fi que hi hagi un respecte estricte al que marquen les normatives.

Entrant en el capítol de les obres i actuacions de millora, indica que el centre d'atenció són les obres relacionades amb la implantació de la xarxa ortogonal d'autobús, alhora que també s'aprofita per fer obres d'infraestructures viàries i ferroviàries, pavimentacions, millora de la mobilitat i infraestructures de serveis.

Confirma que, tot i les restriccions pressupostàries, han mirat de mantenir un nivell alt d'actuacions que, si bé no comporten el mateix nombre de metres quadrats que altres vegades, sí que abracen tota la ciutat i, a més, afecten els àmbits que els semblen més necessaris, com ara fer possible la implantació ràpida de les primeres línies d'autobús de la xarxa ortogonal, a més de treballar en les infraestructures de les diverses línies de metro i la implantació del TGV a Barcelona, que formen un paquet important malgrat la situació general.

La Sra. ESCARP agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern, que més aviat qualificaria d'informe, tot i que considera que la forma és un aspecte menor.

Destaca que aquesta mesura segueix la línia de les actuacions estivals de cada any, i és una demostració més d'una actuació de govern basada en la inèrcia de la ciutat, que té uns serveis que funcionen i, com cada any, amb l'arribada de l'estiu es posen en marxa uns serveis especials.

Celebra, però, que el Govern s'adoni de la realitat de la ciutat i determini uns objectius que són els mateixos que ella mateixa presentava cada any en aquest plenari; observa que tal vegada l'única diferència és que ho feien d'una manera més completa, incorporant totes les actuacions transversals que es feien a la ciutat durant l'estiu, de

manera que ho acumulaven tot en un informe a fi de donar compte de l'excepcionalitat de la ciutat durant aquesta època. Els recorda, però, que llavors els acusaven de fer política espectacle i d'oblidar-se del dia a dia de la ciutat.

De tota manera, es felicita per aquestes actuacions que avui els presenten, atès que durant l'estiu cal respondre a l'augment de l'ús de l'espai públic, a més del dia a dia, amb mesures excepcionals, així com aprofitar per fer les obres que calen per tirar endavant.

Comparteix que cal abordar com a prioritat Ciutat Vella, les places de Gràcia, les festes majors o la celebració de l'Eurocopa, si és el cas, i posar en marxa tots els serveis de platges, entre els quals els informatius i de neteja.

Posa de manifest, però, que aquestes mesures no són cap novetat, i que ho constata amb orgull.

Quant a les obres, observa que la majoria són d'altres operadors que no pas l'Ajuntament, entre les quals els pous d'emergència de l'alta velocitat d'Adif, l'estació de Ciutat Universitària de la línia 9 de la Generalitat, els carrils bus VAO, les obres del metro o el manteniment de les rondes, que afecta el Consell Comarcal, de manera que hi ha ben poques obres pròpies d'aquesta administració, només les de pavimentació — observa que la meitat de les que surten a la mesura ja s'han fet—, així com un projecte que ve del mandat anterior, com és la nova xarxa ortogonal d'autobusos, que el seu govern anomenava RetBus.

Considera, tanmateix, que és molt positiu que el Govern municipal s'adoni que la ciutat no és uniforme, ni en el temps ni en l'espai i, per tant, la prevenció i els dispositius especials són necessaris per garantir-ne el bon funcionament.

El Sr. BOLAÑOS agraeix, al seu torn, la presentació de la mesura de govern, dividida en els apartats de neteja, platges i obres i manteniment.

Quant a la neteja, diu que troben a faltar a la mesura una comparativa amb l'any anterior, atès que es limita a informar sobre les actuacions durant l'estiu. Comparteixen que cal augmentar els equips de professionals per reforçar la neteja perquè, d'una banda, hi ha més afluència de turisme i, d'altra banda, perquè es produeix un ús més intensiu de l'espai públic per part de la ciutadania.

Afegeix que els hauria agradat que s'inclogués en la mesura el cost que significa per a la ciutat tot plegat, tant pel que fa a l'augment de personal de reforç com d'equips tècnics.

Pel que fa a les platges, diu que hi troben a faltar, també, una comparativa amb l'estiu del 2011; igualment, haurien volgut que s'hi inclogués un apartat de seguretat a fi d'evitar la proliferació de llauners, venda ambulants i altres activitats il·lícites que proliferen a les platges de la ciutat. De la mateixa manera que considera que s'hauria de lluitar contra l'incivisme a l'espai públic per part de persones que l'utilitzen sense respectar les normes mínimes de convivència.

En aquest àmbit, també demanen el cost valoratiu de les actuacions a les platges respecte a anys anteriors.

Aprofita per apuntar la possibilitat d'una celebració multitudinària a la zona de platges per la victòria de la selecció espanyola, i els fa notar que, fins a dia d'avui, no han previst, malauradament, instal·lar una pantalla per seguir la final.

En l'apartat d'obres i manteniment, observa que hi apareix la reforma de la xarxa ortogonal d'autobús, però a canvi s'ha reduït el manteniment dels carrers, un 30% respecte a l'any anterior i un 56% respecte al 2010; addueix, però, que tenint en compte les restriccions pressupostàries, el manteniment ha de ser prioritari respecte a l'obra nova.

Entenen, també, que s'hauria d'haver inclòs en la mesura de govern quina administració executa cada obra i el seu cost. No entén per quin motiu la mesura no és exhaustiva i no s'hi inclouen totes les obres com és el cas de l'intercanviador del passeig de Gràcia, que executa Adif.

Finalment, diu que haurien volgut que s'aprofitessin els mesos d'estiu per avançar en la urbanització provisional dels pous de l'L9 de metro, que estan paralitzats en el tram central.

La Sra. BLASCO observa que, després de les moltes vegades que el grup de CiU va denunciar durant el mandat anterior que la ciutat estava bruta i que les coses no es feien bé, avui els presenten gairebé fil per randa el mateix que es va presentar l'any passat com a nota de premsa, tot i que elevant-la a la categoria de mesura de govern, quan la realitat és que és pura gestió.

Tanmateix, addueix que perden la visió integral en mesures com ara la prevenció, la convivència o la seguretat, i sospita que s'han quedat presoners del seu discurs repetitiu sobre la Barcelona bruta amb què durant anys han criticat la gestió del govern anterior. No obstant això, a l'hora de demostrar la seva capacitat per corregir-ho, resulta que no hi aporten gairebé res de nou; així, les novetats són comptades, tot i que l'apartat de les platges destaca en positiu l'ampliació d'horari dels lavabos públics, els punts d'informació i l'aplicació per a mòbils, malgrat el desencert del nom "iBeach", i els convida a trobar-ne un en català; en un altre àmbit, també esmenta com a positiu l'augment del nombre d'establiments on es preveu actuar contra el soroll.

Fa notar, tanmateix, que es redueix la dotació de neteja a les platges, a la tarda se suprimeix un equip de camí i dos operaris, i a la nit se suprimeix una brigada manual de camió i tres operaris, de manera que no en queda cap. Pregunta què ha passat amb la recollida de residus sòlids que suren al mar o amb l'augment del servei de vigilància dels parcs que es desplegava durant l'estiu, atès que l'informe no diu res de tot això i, per tant, no saben si és que no ho faran.

Manifesta que tampoc no entenen per què les actuacions contra el soroll i el protocol per onades de calor, que afecten la totalitat de la ciutat, estan situades en el document en el capítol de platges.

Pel que fa a les obres d'estiu i les actuacions de millora de la ciutat, observa que es redueix d'un 30% la superfície de pavimentació de carrers, que passa de 97.000 a 67.000 metres quadrats, que és la manera com s'ha de comptar.

Afegeix que valoren positivament el desplegament de la xarxa ortogonal d'autobús, i pregunta què passa amb el carril bici de l'avinguda de l'Estatut.

Reitera, per acabar, que el document és, fil per randa, la nota de premsa del 2011.

El Sr. LAPORTA agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern, i celebra que s'adoptin les mesures que conté.

Comença parlant dels treballs previs associats a la posada en funcionament de la xarxa ortogonal d'autobús; en aquest sentit, es refereix al fet que el 2009, el Sr. Portabella, aleshores en representació del grup d'ERC, ja va fer aquesta proposta i, des de llavors ençà, ha persistit en la seva necessitat, convençut de la millora que significarà per a la mobilitat de la ciutat, en la freqüència de pas, i en l'accessibilitat i la intermodalitat del transport públic. I recorda que en la sessió de plenari passada, UpB va formular un prec referent a aquesta qüestió, que va ser acceptat i, per tant, es feliciten perquè finalment es començarà l'execució de les obres, fent honor a la paraula donada per l'alcalde.

Remarca que la implantació d'aquesta nova xarxa, en substitució de l'actual, que es remunta al 1906, sense augmentar el nombre de vehicles, suposarà un estalvi de temps diari i un augment de la velocitat mitjana dels autobusos.

Pel que fa a la neteja, fa notar que el bon clima de la ciutat aboca a un ús intensiu dels espais públics per part de la ciutadania i del turisme, que augmenta molt durant l'estiu; apunta que, enguany, la situació econòmica farà, també, que molts més ciutadans es quedin a la ciutat durant les vacances; així, doncs, els serveis de neteja de la ciutat han de respondre a les necessitats que es generaran, i aprofita per expressar, amb la voluntat de fer una aportació en positiu, que de vegades l'Ajuntament no reacciona prou de pressa i no fa servir les mesures més adequades; concreta que està parlant del reg dels carrers, que en molts casos no és la forma més eficient de neteja, sobretot a Ciutat Vella, on el paviment acumula aigua que també genera brutícia; igualment, observa que s'acumula molta brutícia entorn dels contenidors, cosa que provoca pudors i moltes inconveniències per als ciutadans.

Opina que una intensificació de la neteja també ha de passar per una intensificació de la comunicació, de la presa de consciència de la ciutadania que cal tenir cura de l'espai públic. Afegeix, però, que cal posar les eines necessàries, com ara augmentar el nombre de papereres i lavabos públics a les platges.

El Sr. VIVES agraeix les aportacions fetes a la mesura de govern, que admet que no ha de suposar una novetat estricta respecte a anys anteriors, durant els quals s'escometien obres igual que enguany, i miren d'afrontar els problemes lògics que es deriven de les actuacions estivals.

Quant a la qüestió de per quin motiu no han desglossat les obres en funció de la titularitat dels operadors, precisa que es tracta d'actuacions on totes les administracions es posen d'acord per dur-les a terme; en aquest sentit, recorda als membres d'aquesta cambra que disposen d'una llista exhaustiva, que se'ls va repartir en la darrera sessió de la Comissió d'Hàbitat Urbà i Medi Ambient, on s'indiquen totes les obres vigents actualment a la ciutat fetes per altres operadors.

Pel que fa a la pregunta sobre el cost que suposa el personal de reforç precisa que tot el que es fa durant l'estiu està inclòs en les contractes, de manera que no hi ha sobrecost sinó reorganització, com ja van fer amb les noves campanyes de neteja, que tan bon resultat han donat en el conjunt de la ciutat, i que palesen un canvi de situació notori en les condicions de neteja i que vetllaran perquè continuïn durant l'estiu.

Està d'acord plenament amb els comentaris sobre la importància de la implantació de la xarxa ortogonal d'autobús, especialment amb el regidor Laporta, i ratifica que és ben cert que aquesta iniciativa d'ERC és clau per a la ciutat i, per aquest motiu, van valorar que era imprescindible aprofitar els mesos d'estiu per tirar-la endavant.

La Sra. ESCARP considera que cal informar la ciutadania i els visitants de tot allò que es farà i les afectacions que es poden produir. Per tant, diu que li sorprèn que aquesta mesura de govern no tingui caràcter transversal, i que no prevegi la totalitat dels serveis que l'Ajuntament ha de posar en marxa per atendre l'excepcionalitat estival. Altrament, cal anar esbrinant la informació aquí i allà, sense tenir-ne una visió de conjunt.

Discrepa quant a la valoració de la neteja que ha fet el tinent d'alcalde, i remarca que aquest aspecte sempre ha estat ben valorat a la ciutat.

El Sr. BOLAÑOS diu que el seu grup és conscient de qui és l'operador de cadascuna de les obres, i precisa que només demanaven que això s'incloués en la mesura.

Afegeix que haurien volgut una resposta a la qüestió dels pous de l'L9, atès que consideren que els mesos d'estiu són bons per fer obres d'aquesta mena.

Quant a la seguretat a les platges, fa notar que no els han respost.

Finalment, els demana que al setembre incloguin una valoració dels mesos d'estiu.

La Sra. BLASCO diu que es pensava que el Govern municipal milloraria tot allò que qualificava de molt mal fet a la ciutat. Altrament, fins ara, només han demostrat que copien tot allò que ja es feia, sense gairebé cap novetat, només algunes en la línia de reduir els serveis. Entén que fóra bo que reconeguessin que no tot es feia malament.

Mesura de govern 2.-

L'organització d'Economia, Empresa i Ocupació. La nova

Barcelona Activa.

La Sra. RECASENS presenta la mesura de govern amb què pretenen, juntament amb la reestructuració de l'Àrea d'Economia, Empresa i Ocupació, donar resposta a nous reptes. Indica que formen una organització forta i motivada, capaç d'afrontar-los, i ser capaços de complir amb la missió que els va encomanar l'alcalde a l'inici del mandat de convertir Barcelona en el motor de reactivació econòmica del país al servei de les persones.

Destaca que el nou escenari pressupostari de reducció de les aportacions del SOC de Catalunya per a la implementació de les polítiques actives d'ocupació, fruit de la reestructuració pressupostària anunciada pel Govern central a la Llei de pressupostos de l'Estat, i juntament amb una previsible prolongació de la crisi del mercat de treball, obliga a un replantejament profund del model de prestació de serveis per a l'ocupació de Barcelona Activa vigent fins ara. Així, doncs, estableixen un marc d'alineació d'estratègies municipals d'impuls al teixit empresarial com a motor de creació d'ocupació.

Adverteix que Barcelona no es pot quedar de braços plegats en aquesta conjuntura, i la cultura pròpia i l'orientació estratègica condueixen a dos objectius clars: ser autònoms en una matèria tan rellevant com la que afecta la creació d'ocupació, i avançar-se als esdeveniments per anar directament orientats als resultats.

Remarca que en el nou escenari de l'Àrea d'Economia, Empresa i Ocupació s'hi fusionen el rigor en la gestió dels recursos públics amb les polítiques de creixement i competitivitat, que orienten amb l'optimització màxima dels recursos i la productivitat per incidir en el creixement econòmic, tal com està establert en el marc estratègic 2012-2015, i també en la iniciativa Barcelona Creixement, que ja ha posat en marxa les trenta primeres mesures per al creixement econòmic.

Precisa que amb aquesta mesura de govern reorienten la nova Barcelona Activa, emmarcada en la nova àrea, amb l'objectiu d'impulsar l'empresa com a creadora d'ocupació. El nou model és més potent i més executiu, altament professionalitzat, al servei de l'empresa i de les persones a fi que dugui a terme les polítiques de promoció econòmica i, alhora, que vagi més enllà dels serveis que prestava fins ara, amb una estructura organitzativa autònoma, creativa i capaç d'adaptar-se amb agilitat a les necessitats.

Explica que cal que la Barcelona Activa autònoma tingui recursos propis i, a partir d'aquí, pugui disposar de recursos externs addicionals que sumin i que

amplifiquin, però que no condicionin, en cap moment, el model de polítiques d'ocupació que volen tirar endavant.

Així, doncs, diu que rebran subvencions sempre que no condicionin ni l'estructura professional de Barcelona Activa ni tampoc el model de polítiques d'ocupació.

Precisa que estan parlant d'un model que parteix de la voluntat de dotar la ciutat de Barcelona d'un servei permanent, professional i eficient que garanteixi les polítiques de promoció econòmica que la ciutat necessita.

Indica que Barcelona Activa tindrà un pressupost total de 27 milions d'euros, que significa passar del model anterior, en què l'Ajuntament injectava 17 milions d'euros, a injectar-ne 21 amb l'objectiu d'estructurar la plantilla; a més, hi haurà gairebé quatre milions d'euros més provinents d'ingressos extraordinaris i estalvi, fruit d'un programa d'optimització de costos i de millora de l'eficiència i racionalització d'equipaments. Afegeix que també disposaran dels fons Feder i altres fons europeus que permetran arribar a un model autònom i eficient que garanteixi els serveis, que vinculi l'estratègia de l'Àrea i que estructuri la plantilla de Barcelona Activa.

Acaba la seva primera intervenció assenyalant que les polítiques d'ocupació que tirarà endavant Barcelona Activa estan molt ben explicades en la mesura, indicant on posaran els objectius i l'estratègia, on mantindran els serveis d'impuls, quins àmbits es reforçaran i, sobretot, els serveis d'orientació laboral a través dels programes "Activa't per l'ocupació", els programes de capacitació i desenvolupament professional, d'una plataforma empresa-ocupació amb funcions d'intermediació laboral, dels programes de foment de l'ocupació juvenil i l'atenció als col·lectius amb una inserció més difícil, tot plegat en col·laboració amb l'Àrea de Qualitat de Vida, de manera que configuren, per tant, una cartera de serveis estable.

El Sr. MARTÍ GRAU addueix que la situació estructural d'atur a la ciutat, en una conjuntura de crisi molt greu, surt en totes les enquestes com la principal preocupació de la ciutadania; més de cent mil persones aturades a Barcelona, amb una perspectiva de futur no gens encoratjadora.

Davant això, Barcelona Activa, el principal instrument de lluita contra l'atur i de promoció empresarial de la ciutat, passa de tenir 42 milions d'euros en el pressupost del 2011 a 27 milions enguany. Admet que aquesta davallada és fruit de caigudes d'ingressos del SOC i derivada de les rebaixes pressupostàries del Govern de l'Estat, però la qüestió que els preocupa és si la salut financera d'aquest ajuntament, que el Govern municipal ha reconegut, no dona suficient per enviar un missatge inequívoc, no només a les persones aturades, sinó a la societat en general, que l'Ajuntament es posa al capdavant de la lluita contra l'atur.

En segon lloc, quant al model, matisa les paraules de la tinenta d'alcalde i el text de la mesura de govern en referir-se al focus empresarial; en aquest sentit, fa avinent que arreu d'Europa les polítiques actives d'ocupació tenen dos focus, el de l'empresa i els aturats, tant si són polítiques més conservadores com si són de signe més progressista. Admès aquest terme, es poden ajustar les actuacions depenent de la conjuntura de cada lloc i, per aquest motiu, Europa continua mantenint els fons europeus de suport a les polítiques actives d'ocupació, atès que és ben clar que una cosa és fer créixer el mercat laboral, que és la política dirigida a l'empresa, i una altra adaptar les persones que estan a l'atur a les noves necessitats del mercat, ja sigui a través de la formació o de plans ocupacionals. Insisteix, doncs, que l'estratègia ha de ser doble, malgrat que en la mesura una queda reduïda a la mínima expressió, de manera que porta

a pensar que la reducció econòmica de Barcelona Activa castigarà bàsicament les polítiques adreçades directament a les persones aturades.

Està d'acord amb el canvi que suposa centralitzar altres activitats de promoció econòmica en un únic instrument, Barcelona Activa, perquè considera que la concentració en aquest cas és positiva per assolir els objectius. Altrament, considera que es tracta amb timidesa l'àmbit metropolità, i recorda que el mercat laboral de Barcelona és la ciutat metropolitana de tres milions i mig d'habitants, no el territori estricte del municipi. Per aquest motiu, entén que seria fonamental aprofitar el Govern metropolità per activar una estratègia metropolitana de polítiques actives d'ocupació i de suport a l'empresa.

Acaba dient que li ha sorprès el gran èmfasi que posen en el canvi de model de Barcelona Activa, tot i que en la Memòria del 2011, any en què el Govern municipal només ha governat durant la segona meitat, totes les valoracions són positives; i recorda a la Sra. Recasens que d'aquí a un any podran avaluar què ha passat amb els percentatges d'inserció laboral.

El Sr. MULLERAS ratifica que la situació és crítica econòmicament, tot i que també és cert que és fruit d'una gestió anterior. Remarca que el nou govern d'Espanya es va trobar amb un dèficit de noranta mil milions d'euros, i afegeix que l'endeutament que estrangula l'economia rau en el fet que cada any es destinen trenta mil milions d'euros a despeses financeres del deute, a interessos financers que, altrament, es podrien destinar a despeses socials, polítiques educatives i polítiques actives d'ocupació.

Remarca que no hi ha diners perquè se'ls van gastar, i ara cal fer ajustos; afortunadament, però, avui hi ha la bona notícia de la recapitalització directa de la banca espanyola aconseguida a Europa.

Dit això, reitera que els darrers anys s'ha gastat molt, cosa que, com han pogut comprovar, no assegura res, perquè el que és realment important és la manera com es gasta. Fa notar que això mateix és aplicable a les polítiques actives d'ocupació, en què certament s'ha invertit molt, sense obtenir, però, els resultats esperats.

Afirma que el grup del PP considera que l'anterior govern municipal no va fer les coses bé i, per tant, cal replantejar el model; la qüestió no és disposar de més recursos, sinó gestionar-los millor. En aquest sentit, el seu grup està convençut que Barcelona Activa ha de canviar de model, atès que cal adaptar les polítiques d'ocupació a la demanda real de les empreses i perquè la formació ha de respondre a les necessitats de la societat, no pas a allò que es decideix políticament. Tanmateix, admet que han disminuït els pressupostos del Ministeri i els de la Generalitat, en 350 milions d'euros, que suposa un 24% a Barcelona, en polítiques d'ocupació.

Adverteix que, tot i que consideren que cal un canvi de model a Barcelona, això no significa un xec en blanc per al Govern municipal. Admet que hi poden coincidir quant als objectius, i creuen que els diners públics s'han de gestionar més eficaçment, i que també s'han de gestionar d'aquesta manera les polítiques d'ocupació. Tanmateix, no comprenen que s'hagi trigat un any a arribar aquesta conclusió, i per quin motiu s'ha ajornat la proposta de remodelació de les polítiques d'ocupació a Barcelona, quan això hauria d'haver estat una prioritat del Govern municipal.

Afegeix que el Govern municipal tampoc no ha concretat què vol fer amb les polítiques d'ocupació amb aquesta reformulació de Barcelona Activa i, en absència d'indicadors d'èxit, es pregunta com podran valorar d'aquí a un any si la reorganització ha estat positiva. Igualment, es pregunta si hi haurà una Barcelona Activa d'abast metropolità, al seu parer absolutament necessària; si existeix algun pla de contingència

per als treballadors afectats per la disminució del pressupost, o quins són els eixos principals de les polítiques d'empresa i emprenedoria del nou govern municipal.

Recorda que ja va preguntar en la darrera sessió de la Comissió d'Economia, Empresa i Ocupació —i encara no li han respost— per què per destinar 7,8 milions d'euros a promoció i ocupació cal gastar 20 milions d'euros a mantenir estructures a Barcelona Activa.

La Sra. SANZ, en primer lloc, expressa la queixa formal del seu grup pel fet que, havent-hi llocs lliures a la tribuna de públic, persones de Barcelona Activa, que es van acreditar ahir al matí i avui a primera hora, no hi han pogut accedir i, fins i tot, a algunes persones se'ls ha retirat l'acreditació. Manifesta, en conseqüència, que el seu grup considera que l'actuació del Govern municipal amb relació a l'accés a la tribuna de persones de la plantilla de Barcelona Activa, i també de les escoles municipals, és del tot inacceptable, i avança que portaran aquesta qüestió a la Junta de Portaveus.

Entrant en el contingut de la mesura de govern, assenyalava que les actuacions que conté demostren que el Govern municipal ha dissenyat unes propostes molt allunyades de l'objectiu de lluita contra la crisi i l'atur. A fi d'il·lustrar el seu argument, posa com a exemple el fet que el Govern diu que el focus d'atenció i d'actuació serà l'empresa, i pregunta per quin motiu eliminen programes de col·laboració amb les demandes reals de l'empresa i també de les persones en situació d'atur, com ara “Joves amb futur”. Remarca que aquests programes han tingut uns resultats molt positius, com ara la participació de més de mil sis-cents joves, un 75% dels quals han estat inserits al mercat laboral, i més del 30% de les empreses els han renovat el contracte després dels sis mesos inicials.

Considera que es tracta d'exemples molt significatius del que fa Barcelona Activa, i de tot allò que el Govern municipal es vol carregar amb l'aplicació del seu model, on no són prioritàris els èxits que acaba d'esmentar.

Insisteix que Barcelona necessita un govern que desenvolupi polítiques que reforcin la igualtat d'oportunitats en l'accés a l'ocupació de qualitat per als col·lectius més vulnerables, com ara els majors de 45 anys en situació d'atur, persones amb discapacitat o d'altres en risc d'exclusió.

Altrament, la proposta del Govern municipal desmantella tota la feina que ha fet fins ara Barcelona Activa, des de fa més de vint-i-sis anys, i que ha demostrat uns bons resultats.

Posa en relleu que l'any que fa que CiU governa, la ciutat ha renunciat a la lluita contra l'atur, es resigna davant les retallades, no només de la Generalitat, sinó també del Govern central, i el Govern municipal no adreça cap exigència per al compliment dels acords financers per obtenir els diners que necessita la ciutat per atendre les seves necessitats.

Remarca que fa un any que el Govern municipal no ha convocat el Pacte per l'Ocupació de Qualitat, malgrat que va confirmar que el renovaria; altrament, ha creat la Taula Barcelona Creixement, que no té pas l'objectiu de crear ocupació. I afegeix que, davant la negativa de l'Estat i la Generalitat d'aportar els recursos necessaris per tirar endavant les polítiques adreçades a les persones en situació d'atur, el Govern municipal decideix no posar diners per mantenir uns programes que s'havien revelat d'èxit, i posa en risc, a més, el lloc de treball de 111 persones que encara no saben si mantindran o no els seus llocs de treball.

I recorda que el Govern els ha repetit moltes vegades, intencionadament, que les polítiques actives d'ocupació no són una prioritat ni una competència estrictament municipals. En conseqüència, els presenten un model que basa la seva viabilitat en

criteris estrictament mercantilistes, quan Barcelona Activa el que fa és produir polítiques actives d'ocupació, d'assessorament, d'acompanyament i de formació.

El Sr. PORTABELLA admet que el Govern municipal està legitimat per presentar una mesura de govern sobre una nova organització de l'Àrea d'Economia, Empresa i Ocupació, l'orientació estratègica de la qual expliquen en aquesta mesura de govern, en què s'apunta una vertebració en dos grans eixos. D'una banda, la creació d'ocupació per part de l'empresa, tot i que només parlen de l'empresa privada, deixant de banda l'empresa pública, les *joint venture*, o les empreses mixtes, que CiU sempre ha defensat i avalat.

D'altra banda, subscriu, com ha ja ha dit el Sr. Martí Grau, que arreu d'Europa es fan polítiques actives d'ocupació; altrament, el Govern municipal les obvia, i pregunta quin és el motiu d'aquest canvi tan radical respecte a tots els partits, conservadors i progressistes, de la UE.

Sospiten, però, que aquesta actitud es basa en els diners; en aquest sentit, observa que el Govern municipal té problemes externs, com ara la reducció del 24% de les aportacions de la Generalitat, que ha passat de 25 milions d'euros a 19 milions, i el decrement dístic de l'aportació de l'Estat en 1.557 milions d'euros en les partides destinades a polítiques actives d'ocupació, que significa un 21% menys.

Afegeix que hi ha els problemes interns d'aquesta administració, en el sentit que l'aportació ordinària de l'Ajuntament cau d'un 43% en els pressupostos, i passa dels 29,7 milions d'euros als 16,9 milions, tot i que ara n'hi afegeixen quatre.

Així, doncs, en el futur pressupost de Barcelona Activa hi ha 27 milions, 20,8 dels quals provenen de l'Ajuntament, 3,9 definits com a "altres ingressos", i 2,4 milions de millora d'eficiència i optimització de costos.

Així, s'arriba a la conclusió que l'Ajuntament posa molts menys diners a Barcelona Activa, i ho bateja com a nova organització i nova estratègia i orientació política.

Observa que el fet que disposi de menys diners repercuteix clarament en la reducció de la plantilla de Barcelona Activa, que pot arribar al 37%, i aprofita aquest moment per donar la benvinguda a aquesta sessió als pocs membres de l'empresa que avui han pogut accedir a aquest saló de plens.

Es pregunta, doncs, quina mena de polítiques duren a terme a Barcelona Activa.

La Sra. RECASENS observa que el debat ha de ser més profund i arribar fins al model. Així, doncs, discrepa del Sr. Martí Grau quan argumenta que primer s'han d'injectar els diners i, després, parlar del model.

Addueix que aquest ha estat l'error, injectar diners en un model determinat de polítiques actives d'ocupació, que després s'ha demostrat que no ha donat els fruits esperats.

Argumenta la possibilitat que els 17 milions d'euros injectats en plans d'ocupació —que segons diuen van generar 1.368 llocs de treball— s'hagin fos precisament perquè acaben contractant l'Administració durant sis mesos. Es pregunta quin futur té això, atès que els diners aviat es fonen i, per tant, insisteix a preguntar si el model que volen recuperar és el d'injectar recursos públics fins que s'acabin, malgrat que l'Ajuntament sigui solvent. Els recorda que quan governaven a la Generalitat es van fondre els diners a base de polítiques inflacionistes, fins a arribar a un dèficit absolutament inassolible.

Insisteix que aquest no és el seu model, sinó el de crear una estructura potent que ajudi les persones a trobar feina i que posi el focus en l'empresa perquè creï els llocs de treball.

Vol aclarir, arran de l'afirmació que els focus d'atenció han de ser l'empresa i la

persona, que la missió de la nova Barcelona Activa és ser una organització de referència al servei de les polítiques de suport a l'empresa, a la creació d'ocupació i a la projecció internacional de Barcelona com un entorn excel·lent per a l'activitat econòmica i el progrés social.

Quant a la manca de definició sobre l'àmbit metropolità, indica que Barcelona Activa es convertirà en un instrument en el moment que ho vulguin els municipis de l'àmbit metropolità per executar polítiques de creixement econòmic i de promoció econòmica d'àmbit metropolità.

Finalment, replica a la Sra. Sanz que no està disposada a rebre lliçons al·legant el desmantellament d'una empresa, perquè el govern del qual formava part la regidora ha precaritzat Barcelona Activa aplicant-hi el seu model i s'hi ha trobat que el 50% de la plantilla està subjecta a un fons que era finit.

Reitera que el Govern està estructurant la plantilla de Barcelona Activa, dotant-la d'estabilitat, confirma que no hi haurà cap acomiadament i que continuen les relacions laborals amb el personal fix discontinu.

El Sr. PORTABELLA entén que el concepte d'una administració *business friendly* que inclou la mesura de govern es basa en menys pressupost i menys llocs de treball, sense polítiques actives d'ocupació i restringint l'empresa al sector privat.

Mesura de govern 3.-

Barcelona innovació: Un programa per a la cultura de la innovació a la ciutat.

El Sr. CIURANA presenta la mesura de govern, de caràcter transversal, que té com a finalitat promoure la cultura de la innovació a la ciutat mitjançant la reformulació del programa "Barcelona innovació", que impulsa l'Àrea de Cultura, Coneixement, Creativitat i Innovació.

Indica que el caràcter prioritari de la recuperació econòmica i la necessitat de repensar la societat passa per la promoció de la innovació com a factor essencial del desenvolupament, i es remet al que s'afirmava fa uns dies en una trobada sobre fronteres del coneixement en el sentit que la innovació implica risc, però que aquest risc empal·lideix comparat amb el risc de no fer-ho.

Així, destaca que, des del primer dia, l'alcalde i el Govern municipal han situat la creativitat i la innovació en el centre del projecte de futur per a la ciutat; diu que són conscients que no es tracta d'una tasca ràpida, que les polítiques d'innovació no es fan a base de grans titulars, sinó que cal treballar-les amb constància, i que les competències de les administracions locals en aquest àmbit són limitades, però no per això deixen de ser ambiciosos i persistents.

Precisa que si parlen estrictament en termes econòmics i d'ocupació, algunes xifres obren un panorama esperançador; així, Catalunya, en termes europeus, és la cinquena regió en ocupació en l'àmbit cultural i creatiu, amb gairebé cent quaranta mil llocs de treball, i s'hi registra una creació de llocs de treball des de finals del 2011 en sectors emergents com l'audiovisual o els videojocs, amb especial incidència en els menors de trenta anys. En aquest sentit, es refereix al fet que aquesta mateixa setmana es fa a la ciutat el Gamelab.

En definitiva, confirma que la ciutat té competències i potencial en un àmbit productiu en creixement a escala global, que incideix especialment en la gent jove.

Avança que la mesura de govern és molt extensa i que no tindrà el temps suficient de tractar-la a bastament en aquesta intervenció, tot i que no es vol estar d'apuntar un seguit d'aspectes.

Explica, en primer lloc, que el motor de les polítiques d'innovació que proposen parteix del principi fonamental de la cooperació amb els agents innovadors. Puntualitza que l'Ajuntament no és la ciutat, sinó només el seu govern i, com a tal, no ha

de substituir ningú, sinó ajudar a actuar.

En aquesta línia, els que fa més anys que treballen en aquesta innovació, i sobretot les generacions més joves, tenen molt clar el principi d'horitzontalitat, sense el qual no es poden entendre les polítiques d'innovació. Per això, seguint una resolució d'aquest Plenari, es proposen tirar endavant amb immediatesa la creació de la Comissió d'Innovació i Recerca a fi que assessori l'Ajuntament en aquesta matèria.

Remarca la voluntat d'estendre la cultura de la innovació, i que tots els projectes desprenguin creativitat i innovació, així com promoure la innovació, que passa també per fer-ne un valor accessible, a l'abast de la ciutadania.

Es refereix, tot seguit, a alguns dels objectius que es fixen, entre els quals esmenta, en primer lloc, fomentar la innovació com un procés essencial per generar empreudoria en sectors clau vinculats a la creativitat; en segon lloc, apropar els valors de la innovació i la creativitat a tota la ciutadania mitjançant experiències que incloguin tots els barris de la ciutat. En tercer lloc, situar el coneixement i la ciència com a eixos principals sobre els quals ha de pivotar la projecció internacional de la ciutat, i aprofita per referir-se al congrés de neurociència que es farà aquest juliol a Barcelona.

Concreta que el programa, en una primera fase, es fonamenta en tres grans àrees de treball, entre les quals la innovació digital en el món de la cultura i les arts, que passa per promoure una extensió de les eines digitals i fomentar l'ús dels nous llenguatges vinculats a la digitalització, que és l'alfabetització del segle XXI.

En segon lloc, es refereix a l'extensió del coneixement científic a través de projectes que fomentin una ciència més participativa, i subratlla que l'avenç del coneixement i la promoció de la curiositat són la millor inversió de futur.

Finalment, assenyala com a tercer objectiu l'exploració de la cultura tecnològica com a base de futurs projectes d'empreudoria.

Tot seguit, apunta que hi ha un seguit de mesures concretes que consten al document, a les quals es referirà en la segona intervenció.

Acaba llançant el missatge que la innovació no és ni un patrimoni ni una responsabilitat només dels tecnòlegs, els científics o els antropotecnòlegs, sinó que és una missió de tota la ciutadania.

El Sr. ESPRIU agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern, tot i que fa avinent que se'ls ha fet una mica densa, atès que presenta un gran volum d'idees que van de la cultura innovadora a la innovació de la cultura.

Considera, doncs, que la mesura pateix una certa inflació declarativa. De fet, entén que el Sr. Ciurana ha estat molt més clar en la seva presentació, que no pas el contingut del document.

Celebren, però, que els presentin una mesura que parla d'innovació com a palanca per sortir de la crisi; entenen que aquesta idea casa molt millor amb el model de creixement de Barcelona, que no pas propostes com Eurovegas.

Posa en relleu que la mesura parla de creativitat i innovació com a valors que han de protagonitzar les actuacions que cal dur a terme; remarca que Barcelona fa anys que ha optat per la via de la innovació; ha estat innovadora en l'àmbit de la cultura, però també en ciència, tecnologia i altres disciplines. Destaca que la ciutat té les característiques necessàries per ser capdavantera en cultura i innovació, àmbits en els quals ha destacat internacionalment.

Es refereix a innovació i creativitat com als factors que han fet que la marca Barcelona tingui un valor incalculable i que formi part del potencial de la ciutat, alimentat per la ciutadania, les empreses i institucions, i retornat com a riquesa col·lectiva al conjunt de la societat, el que el seu grup denomina "salari social Barcelona".

Diu que els agrada que vulguin fomentar la innovació, però creuen que això

ja ho fa l'Àrea de Cultura, Coneixement, Creativitat i Innovació, no només amb aquesta mesura; subratlla que si alguna àrea és innovadora per excel·lència i per definició és aquesta.

Valorant el contingut concret de la mesura, addueix que, al seu parer, la tecnologia és una eina al servei d'altres àmbits, no és una cultura en si mateixa, i creu que no s'ha de confondre el continent amb el contingut. A més, recorda que es tracta d'un terreny que fa anys que avança; així, el sector cultural està incorporant el món digital des de fa temps, per tant, no creu que s'hagi de presentar com una novetat.

En segon lloc, critica una presentació tan densa, tan plena d'idees i de conceptes, atès que fa molt difícil d'imaginar quina és la línia que volen seguir i amb quins objectius. Així, en la mesura es parla d'experiments ciutadans i de ciència ciutadana, i demana que els aclareixin què inclouen exactament aquests conceptes.

Pel que fa a les propostes d'acció, entre les quals la creació d'una comissió que depengui del Consell de Cultura, afirma que no la consideren desencertada, tot i que tenen dubtes sobre si una comissió del Consell és prou àgil i dinàmica, tal com requereix la innovació.

Quant a la proposta d'elaborar un web, no creu que sigui un element precisament innovador, atès que actualment entra en el protocol habitual de la presentació de qualsevol producte.

Celebren que vulguin millorar la Festa de la Ciència, i voldrien saber en què consisteix exactament la proposta.

Igualment, es refereix a l'esdeveniment cultural anual que proposen, i al·lega que el podran valorar quan en presentin el contingut detallat, que entén que faran d'aquí a pocs mesos, i aprofita per preguntar concretament per l'evolució del festival Grec.

Afegeix que han trobat a faltar en la mesura alguna reflexió respecte a la cohesió que pot aportar la cultura, ja que és un autèntic element vertebrador de cohesió social, aglutinador, però cal promoure-la.

Per acabar, planteja algunes qüestions quant als recursos de què disposaran per tirar endavant aquest programa; de quina manera treballaran els projectes dels barris, i com es concreten els sis-cents mil euros que destinaran al conjunt d'actuacions descrites en la mesura, i si tindran continuïtat al llarg del temps.

La Sra. ESTELLER referma el convenciment del seu grup que la innovació és un valor fonamental de competitivitat que té un gran impacte econòmic. Així, doncs, comparteix que en la mesura de govern es lideri des de l'àmbit cultural la creativitat i la innovació, i que s'apliqui en els quatre pilars fonamentals, el social, l'econòmic, el tecnològic i el científic.

Corroborar que el seu grup és del parer que cal afavorir i enfortir l'esperit emprenedor per difondre la innovació i la creativitat i, també, connectar-lo amb tots els barris de la ciutat.

Destaca, tanmateix, que han trobat en aquesta mesura moltes accions, però molt poca concreció; de fet, més objectius que no pas accions. Per això, adverteix que cal passar de la teoria a la pràctica i esmerçar esforços en innovació. Consideren que aquesta és la base perquè veritablement se'n derivi un benefici econòmic, tot i que admet que d'entrada s'han d'establir unes línies d'acció i, després, concretar-les.

Diu que no troben desencertat que en el nou cartipàs tot això ho lideri l'Àrea de Cultura, però consideren que ha d'anar molt més connectada amb l'àrea econòmica, malgrat que en la mesura s'assenyali que la declaració de Barcelona com a Mobile World Capital i les indústries creatives i culturals (CCI) seran les locomotores per impulsar la innovació. Tanmateix, hi troben a faltar més concreció sobre la manera com es connecten totes les àrees municipals, ja que perquè la innovació i la creativitat siguin referents de competitivitat cal que s'apliquin realment les accions de totes les àrees

municipals, només així aquesta innovació pot ser realment productiva.

Així, doncs, des d'aquesta perspectiva, demanen més concreció, sobretot pel que fa a l'àrea que afecta Barcelona Activa, que ha de ser l'eina per canalitzar molts d'aquests projectes. Consideren, igualment, que el paper de l'Ajuntament és afavorir i facilitar tot allò que té a veure amb la innovació a fi que els projectes d'innovació tinguin sortida i puguin aplicar-se.

Admet que, en tot plegat, el món local hi té poques competències, però fa notar al Sr. Ciurana que Barcelona no té només les competències estrictes del món local, sinó que té molta més capacitat i marge de moviment, per tant li demana més ambició i determinació a l'hora d'impulsar les accions que descriuen en la mesura de govern, i que poden ajudar Barcelona a tenir una posició diferenciada i preeminent en el món de la creativitat.

La Sra. RIBAS fa seves les paraules que introdueixen la mesura de govern en el sentit que la creativitat i la innovació són el centre del projecte de futur per a Barcelona, i d'on dependrà el futur econòmic, social i cultural de la ciutat les properes dècades.

Diu que això, i poca cosa més, és el que el seu grup comparteix de la mesura de govern; de la mateixa manera que també està més d'acord amb la intervenció del tinent d'alcalde, que no pas amb el text de la mesura, tot i que creu que el debat s'ha de fer en funció d'aquest text.

Corroborava, abans d'entrar en el contingut del document, que apostar per la innovació, la creativitat, la cultura i la transversalitat interdisciplinària és una bona mesura, tot i que adverteix que cal adequar els objectius, els principis i els recursos a les finalitats; i, alhora, és del parer que res d'abans és obsolet per definició, ni tot allò nou és imprescindible.

Precisa que la mesura recull un seguit d'actuacions ja fetes, altres de continuïtat i alguna aposta nova, fent-ho sota la premissa que són les noves tecnologies allò que els fa ser innovadors i creatius, afirmació de la qual discrepa. Altrament, la innovació i les noves eines són un suport afegit a recursos com el talent, la creativitat, la recerca i l'experimentació, i els pregunta si creuen que abans, quan no hi havia les noves tecnologies actuals, no hi havia cap d'aquests elements que acaba d'esmentar. Adverteix que els avenços en ciència i tecnologia mai no poden ser una finalitat per si mateixos, sinó que són noves eines per aconseguir allò que col·lectivament es proposen.

Comparteix que aquestes noves tecnologies obren camps d'experimentació, nous suports, possibilitats d'accés i interconnexió, però adverteix que també comporten el risc de noves esclertes, per la qual cosa caldria acompanyar-ho tot plegat d'una mesura que garanteixi i universalitzi l'educació, l'accés, la gestió i les capacitats per a tot allò que fa referència als nous llenguatges en suports tecnològics, cosa que la mesura de govern no preveu.

Remarca que la cultura ha de ser capaç de sedimentar i construir ciutadania activa, generadora d'emancipació personal, d'inclusió i de transformació col·lectiva; la cultura té a veure amb el saber i els valors, des d'una dimensió individual, però també col·lectiva; en aquest sentit, la societat del coneixement i la revolució digital plantegen un nou paradigma productiu on la innovació i el treball en xarxa cada dia tenen més protagonisme. Està convençuda que fer emergir aquest fenomen ajudarà a refer el model productiu i afavorirà l'accés en igualtat.

Posa en relleu que innovació i ciutadania com a nou paradigma d'aprenentatge i coneixement no sempre significa rendiment econòmic, en primer lloc ha de voler dir rendiment social; creativitat i empresa no són un binomi indestruïble, i la creació no pot estar vinculada només al negoci i a la rendibilitat econòmica, per aquest motiu els preocupen les afirmacions reiterades en la mesura de govern que creativitat és igual a economia i empresa, paral·lelament a una manca de referència de la cultura

com a eix vertebrador i emancipador de ciutadania.

Proposa, per tant, que en els projectes que tinguin participació financera pública, tots els dominis siguin públics i accessibles a la xarxa, cosa que formaria part del retorn social; igualment, en cas que hi hagi participacions diverses, que la part de l'actiu públic reverteixi en forma de beques de suport a noves creacions i projectes.

Destaca un altre aspecte inexistent a la mesura, que és la necessitat d'evitar l'escletxa digital, atès que això provocaria que quedés en res una mesura com la que els presenten, atès que gran part de la ciutadania en quedaria exclosa automàticament.

Afegeix que, malgrat que la mesura en parla, no entenen de quina manera es poden millorar les condicions per facilitar espais de creació, impulsar els que ja existeixen o articular residències amb projectes vinculats al territori.

Acaba dient que, una vegada més, a la ciutat del *business friendly*, el Govern defensa els interessos de l'1%, mentre que el seu grup està per defensar els del 99%.

El Sr. PORTABELLA agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern perquè el seu grup considera que és molt àmplia i ambiciosa, cosa que té avantatges, en el sentit que intenta centrar el marc d'actuació en la ciutat de Barcelona, i arran d'això, però, es generen un seguit d'imprecisions que voldrien que s'anessin concretant.

Consideren que la creativitat, la innovació i l'emprenedoria són aspectes que han caracteritzat la ciutat i el país i que, sens dubte, els ha de fer sortir de la crisi. Així, doncs, els qui com ells volen que Barcelona esdevingui capital d'Estat, saben que ha de ser moderna, connectada i, per tant, són fonamentals els programes vinculats a la creativitat i a la innovació. Entenen, en conseqüència, que allò que es desprèn de la mesura de govern és, en definitiva, que Barcelona té condicions per poder treballar i aprofundir en aquests sectors i sortir-se'n.

També agraeix que en la mesura s'inclouï un calendari i un pressupost, malgrat que hi continua faltant la metodologia per avaluar els programes; així, creuen que és positiu que hi hagi les mesures, el pressupost i el calendari, però caldria trobar els factors que han de permetre avaluar-ne l'impacte a fi de continuar avançant en aquests àmbits.

Valora positivament el punt que es refereix a la detecció de comunitats d'innovació als barris i a la creació d'espais de trobada; consideren aquest punt fonamental per atendre la microestructura de la ciutat, i les accions concretes que sorgeixen al territori. En aquest sentit, fa avinent que la capital d'un país té el paper d'enfortir les idees pròpies amb la voluntat d'internacionalitzar-les per accedir a mercats més amplis, i, alhora, pregunta com pensen fer-s'ho perquè aquestes actuacions realment tinguin ressò a escala de ciutat, així com relacionar-les amb polítiques de formació, entre les quals la formació professional. Observa, en aquest sentit, que una de les facetes comunes en els països més desenvolupats de la UE és la seva excel·lent formació professional; a canvi, en els termes de creativitat i innovació sovint es pensa només en la genialitat, en les persones a tall individual, quan és evident que la funció que han de tenir els elements de creativitat i innovació ha de ser sinònim d'oportunitat per a tothom. Proposa, per acabar, que en les properes sessions de comissió i de Plenari els descriguin les mesures concretes.

El Sr. CIURANA fa avinent que és difícil, en els pocs minuts de què disposa, concentrar tot el que hi ha darrere d'aquesta mesura de govern, de tota manera, accepta la proposta del Sr. Portabella d'anar desgranant tots i cadascun dels projectes que conté.

Es remet al paràgraf del document que entén que és la clau de tot el procés, on es diu que a través de la reformulació del programa "Barcelona innovació", com un programa de base transversal per fomentar la innovació i la creativitat com a elements clau per al desenvolupament de la ciutat, convertir-ho en una aposta prioritària. I

afegeix que és el valor de la creativitat allò que ha de permetre fomentar la innovació social, la innovació econòmica, tecnològica i científica com als pilars fonamentals del futur de la ciutat. Entén que aquesta declaració d'intencions significa desterrar definitivament de Barcelona allò tan espanyol del "que inventen ellos"; insisteix que la ciutat no entra en aquesta lògica i entenen que si es vol posicionar en el món allò que cal fer és aportar el valor afegit de la creativitat i la innovació. Remarca que aquesta qüestió ha d'amarar tota la societat, en el sentit que esdevingui "societat sàvia", atès que no es poden preparar pel que previsiblement els arribarà com a societat, sense haver digerit tots els coneixements.

Insisteix que l'aposta d'aquesta mesura és precisament l'extensió del coneixement, per això és inclusiva; i afegeix que no s'ha referit a espais i equipaments concrets perquè el que pretén la mesura és orientar cap a un canvi d'actitud social, com va succeir fa uns anys amb el concepte de sostenibilitat, que ha passat a formar part de les actituds de la ciutadania i a ser considerada com a valor social.

Adverteix, per tant, que els propers anys sobreviuran com a ciutat i com a societat sobretot si tenen la capacitat d'innovar. Remarca que aquest és el sentit de fons de la mesura de govern que es concreta posteriorment en accions concretes i pressupostàries.

Precisa, per acabar, que es plantegen que s'imposi definitivament el sistema de col·laboració entre els agents de la ciutat, universitats, administracions i ciutadania.

La Sra. ESTELLER empra el temps que li ha restat de la seva primera intervenció per reiterar que el seu grup comparteix els principis que inspiren aquesta mesura de govern, i considera que la innovació i la creativitat són signes d'identitat de Barcelona i, per tant, s'han de fomentar, però avisa que cal fer-ho millor. Es refereix al fet que la mesura estructura un sistema que pivota sobre la cultura, cosa que no troben malament sempre que sigui transversal i es connecti amb l'àrea econòmica, atès que el saber i el coneixement s'han d'aplicar a productes i creativitat, en tots els àmbits socials, econòmics i culturals de la ciutat.

Mesura de govern 4.-

Atenció i prevenció a la infància en risc d'exclusió social.

La Sra. ROGNONI presenta la mesura de govern, que té com a finalitat valorar si està augmentant el risc d'exclusió social de la infància a Barcelona.

Destaca que al principi del document han posat la cartera de serveis de la regidoria com són els centres oberts, els espais familiars, els equips d'atenció a la infància, els serveis de famílies col·laboradores, la campanya de vacances i, també, hi han englobat els centres de serveis socials, tot i que estan en seccions diferents dins la quarta tinència d'alcaldia.

Posa de manifest que l'objectiu bàsic de la mesura era estudiar si realment era necessari emetre alguna disposició d'urgència. Indica que, arran de l'estudi, han constatat que el nombre d'infants en risc sever d'exclusió, com ara els atesos pels EAIA, enguany no s'incrementava d'una manera significativa respecte a anys anteriors, però sí que augmenta el risc lleu derivat de situacions d'atur de les famílies.

Explica que per afrontar-ho han posat en marxa actuacions contingudes en la mesura que avui els presenten; bàsicament, s'han basat en la feina que fan els centres oberts, i la idea és ampliar-ne el nombre. Precisa que aquest any han incrementat també amb 86.030 euros, que suposa el 14,72%, l'import destinat als centres oberts, que són els que treballen bàsicament l'àmbit de la prevenció i, a través d'ells, es pot incidir en els casos de pobresa lleu, i a partir d'aquí estructurar totes les ajudes conseqüents. Afegeix que, atès que això no els semblava suficient, han aplicat una mesura extraordinària que deriva d'una dotació extra provinent dels salaris no pagats als treballadors i les treballadores municipals amb motiu de la vaga general del 29 de

març, assignant-hi una partida de 74.000 euros. Així, han pogut ordenar les quantitats desequilibrades entre alguns centres oberts segons les places que havien de cobrir, i els han reforçat per si cal un augment de places en aquests centres.

Puntualitza que també estan treballant en l'aplicació, que començarà a partir de la tardor, d'un nou projecte d'atenció família-infants adreçat als casos una mica més severos, tot i que també està en l'àmbit de la prevenció; en aquest cas, el projecte es posa en marxa juntament amb Càritas i altres entitats, i es tracta d'obrir dos centres d'atenció més intensiva als nuclis familiars. Assenyala que el projecte té una dotació de 210.000 euros més i s'implantarà, d'entrada, a Ciutat Vella i Nou Barris, els dos districtes on hi ha un grau de risc més elevat.

Igualment, explica que han detectat vint casos d'infants amb risc greu per alta desestructuració familiar a Ciutat Vella, de manera que l'han dotat amb 25.000 euros amb conveni amb la Fundació Quatre Vents, que els ha informat que aquests infants, tot i que estan controlats pels serveis socials, no disposaven d'un servei que els atengués.

Assenyala que han debatut a bastament la manera de valorar l'índex de pobresa a fi d'establir paràmetres, i han conclòs que hi ha dos paràmetres internacionals clars que són el sostre i l'alimentació, a partir dels quals han fet una dotació extraordinària de beques menjador d'1,2 milions d'euros, tot i que l'Ajuntament ha afegit un milió d'euros més.

Recorda l'existència del projecte "Proinfància", amb una dotació de 12 milions d'euros, del qual fan ús els serveis socials i molts centres oberts, i que està en coordinació amb les entitats que el gestionen.

Fa avinent que a l'última pàgina de la mesura de govern hi ha un quadre de l'increment d'enguany i que tenen previst executar fins a finals d'any, tot i que hi manquen algunes aportacions provinents d'altres serveis i la dotació destinada a vacances d'estiu.

En resum, diu que estan parlant de gairebé 14,7 milions d'euros que s'esmercen per controlar la infància en risc d'exclusió social.

La Sra. MORALEDA agraeix la presentació d'aquesta mesura de govern que, com deia la Sra. Rognoni, va sorgir d'un plantejament del seu grup a la Comissió de Qualitat de Vida, Igualtat i Esports sobre la necessitat d'articular alguna mena de programa o pla per atendre la infància en risc.

Tanmateix, considera que justament per la situació actual de greu crisi econòmica, mantinguda i a l'alça, aquesta mesura es queda curta, és pobra, sense ànima i sense cos i, per tant, no té objectius clars, ni una missió diàfana que permeti donar esperança a moltes famílies que veuen que els seus infants no tenen les mateixes oportunitats que els altres.

Assenyala que hi falta una anàlisi rigorosa per barris sobre el nivell de renda, fracàs escolar i les oportunitats que s'hi ofereixen realment.

Observa que tal vegada es deuen a un error en el redactat de la mesura alguns dels factors que s'esmenten com a causants dels riscos arran de la conjuntura actual; així, s'hi diu que la incorporació dels dos progenitors al món laboral és, moltes vegades, un factor de risc, o que l'augment de separacions i reconstruccions de famílies n'és un altre. Discrepa d'ambdues afirmacions, i fa avinent que els països desenvolupats del nord d'Europa són els que tenen un índex més alt de separacions i reconstruccions familiars, i, alhora, són els que tenen un índex més alt d'incorporació de pares i mares al món laboral, però cal dir que són països que disposen de xarxes públiques d'equipaments preparats per atendre la infància.

Insisteix, doncs, que aquesta afirmació de la mesura els sembla antitètica amb el fet que si els pares i les mares treballessin, els nens i les nenes en risc d'exclusió social ho estarien molt menys.

Considera que també s'haurien d'haver afegit a la mesura les retallades que s'han fet en alguns serveis públics, que van directament a la línia de flotació dels riscos que afecten els infants; així, les retallades de la sisena hora, a les escoles bressol o en alguns aspectes sanitaris.

Per tant, diu que haurien volgut que aquesta mesura de govern hagués estat una mica més aprofundida.

La Sra. PAJARES diu que el grup del PP considera que els poders públics tenen l'obligació de treballar a favor de la infància, posant èmfasi en la que està en situació de pobresa i risc d'exclusió social. En aquest sentit, constata que la mesura va en la línia de l'estratègia europea per al 2020 i, també, d'altres mesures que posarà en marxa el Govern de l'Estat.

Confirma que la crisi està sent demolidora, però remarca que no ha impactat de la mateixa manera sobre la població; les famílies amb infants que estan en risc d'exclusió social s'han vist afectades greument, i en aquests casos, la situació dels pares en el mercat laboral és un factor clau, però no l'únic. En aquest cas, apunta que hi ha un seguit de qüestions que s'han de tractar transversalment.

Consideren, doncs, que cal una actuació urgent per prevenir l'exclusió i, per tant, la cronificació de la pobresa, garantint que tindran les mateixes oportunitats, no

només en l'àmbit educatiu o laboral, sinó també d'accés a l'alimentació, atès que ja s'han detectat casos de desnutrició.

Precisa que durant el mes de maig es va presentar l'informe de la UNICEF "La infància en Espanya 2012-2013", entre les dades del qual destaca l'augment significatiu de la pobresa crònica, i que a hores d'ara els infants són el grup d'edat més pobre. Observa que si aquestes dades es traslladen a la ciutat de Barcelona, es pot afirmar que un de cada quatre infants està en risc de pobresa.

Posa de manifest que el novembre es va aprovar en comissió una proposta del seu grup en què demanava la posada en marxa d'un pla integral d'atenció a la infància i l'adolescència per als propers tres anys, i apuntaven que s'havia de posar èmfasi en la infància en risc d'exclusió social. Per això, demanen al Govern municipal que avanci l'elaboració del pla esmentat, i que hi esmerci tota la seva energia perquè estan convençuts que l'atenció a la infància en risc ha de ser una prioritat.

Entrant en algunes qüestions de la mesura, destaca com a positiva la col·laboració de l'Administració amb les entitats socials, en definitiva la col·laboració públic-privada, en aquest cas amb Càritas i la Fundació Quatre Vents, i augmentar, alhora, els convenis amb entitats per a la gestió de centres oberts a la ciutat per atendre més infants.

Tanmateix, apunta algunes mancances en el document i sol·licita una resposta per escrit, atès que és conscient de la precisió que requereix; així, quant als equips d'atenció a la infància, que han atès entorn dels 3.700 infants, no s'hi diu quantes peticions han rebut i, per tant, no poden valorar l'aplicació del servei. Un altre aspecte és el de les beques menjador, i recorda que en la negociació del pressupost es va acordar que l'Ajuntament hi aportaria tres milions d'euros més a un total de sis milions, de manera que les xifres que ha donat la regidora no els quadren, així com tampoc no s'hi diu quants infants han quedat exclosos d'aquestes beques.

Tot i que celebren la presentació d'aquesta mesura, demanen a la Sra. Rognoni la màxima implicació del Govern municipal.

El Sr. GOMÀ observa que la mesura de govern suggereix moltes coses, i lamenta no tenir més temps per fer-hi les aportacions i els comentaris que voldria. Així, opta per fer algunes apreciacions crítiques amb voluntat constructiva seguint la mateixa estructura del document.

Es refereix, en primer lloc, a les insuficiències en el catàleg que compon el punt de partida, com ara que el programa "Proinfància" o el servei 0-3 de Quatre Vents existeixen des de fa temps en les polítiques d'infància d'aquest ajuntament. Igualment, diu que troba sorprenent que no s'esmenti el programa "A partir del carrer" i la tasca que està duent a terme amb adolescents en medi obert; o els projectes d'infància continguts en els plans comunitaris, o els convenis amb les federacions d'educació en el lleure a fi que els infants que acudeixen als serveis socials es puguin incorporar a les activitats d'esplai diàries o de caps de setmana.

Amb referència a l'apartat de necessitats i justificació en la diagnosi, posa de manifest que cal l'acord d'intensificació de les polítiques públiques d'infància en risc i situar-les com un element central de les polítiques socials. En aquest sentit, expressa discrepàncies, com ara la que apuntava la Sra. Moraleda, quant al fet que el Govern municipal identifica com a nous riscos derivats del canvi social alguns elements que no ho són, sinó realitats noves; altrament, els riscos vénen de la manera com s'afronten aquestes realitats. Així, si s'afronta la incorporació d'ambdós progenitors al mercat laboral en un context de reformes laborals que precaritzen l'ocupació o sense serveis d'atenció a la infància, és evident que aquesta incorporació es converteix en un risc; o si

s'afrenta l'arribada de famílies nouvingudes amb lleis d'estrangeria que dificulten l'arrelament de la família, també significa un factor de risc, o la distribució social dels temps que continua prioritant els temps productius per damunt dels de cura familiar.

Adverteix que tampoc no es pot obviar l'impacte que suposen determinades retallades directament sobre la situació de vulnerabilitat de la infància, entre les quals la retallada en la renda mínima d'inserció, que afecta moltes famílies monoparentals amb rendes petites, o la retallada en les polítiques de transició escola-treball, en els programes de qualificació professional inicial, o en la pujada exponencial de les taxes de formació professional, que estan convençuts que poden generar noves barreres i nous riscos d'exclusió formativa.

En l'apartat de les accions, diu que comparteixen la importància que es dóna en la mesura als centres oberts, però hi veuen poca ambició; recorda que durant el mandat passat van articular una xarxa de quinze centres oberts d'iniciativa social i en van posar en marxa dos més de titularitat municipal. En aquest sentit, entén que situar en l'horitzó del 2015 només dos centres més a la xarxa més un altre de titularitat municipal és molt poc ambiciós, i creuen que, com a mínim, s'hauria d'obrir un centre nou cada any del mandat, atès que són un recurs fonamental.

Amb referència a l'aportació als menjadors escolars, diu que el dubte ja li ha quedat resolt amb la intervenció de la Sra. Rognoni.

Finalment, remarca la necessitat de projectar objectius de futur en alguna de les accions de la part final de la mesura, com ara la dimensió socioeducativa dels centres de serveis socials, i els demana que no abandonin l'objectiu d'aconseguir la ràtio d'educadors socials el 2015, atès que és fonamental per enfortir l'atenció primària; o l'atenció domiciliària socioeducativa, encara en uns nivells de cobertura per sota del que caldria; o alguna referència al futur dels EAIA, com ara si se n'haurà de transferir la gestió al Consorci de Serveis Socials; o si el conjunt d'espais familiars de la ciutat, els que depenen de Qualitat de Vida, o els que depenen d'Educació han de tenir criteris compartits.

Afirma que valoren que hi hagi una acció vertebrada d'integralitat sobre la infància en risc a la ciutat, però reitera que consideren que la mesura és incompleta, que fa una diagnosi esbiaixada que obvia realitats molt evidents a la ciutat i que està mancada d'ambició en moltes de les seves accions.

El Sr. LAPORTA agraeix la presentació de la mesura, que entén que preveu un seguit d'accions encaminades a combatre l'exclusió social de la infància en risc. Remarca que la intensificació de les polítiques d'infància i família es fa més necessària que mai, atès que en aquests moments la pobresa està adoptant diverses fesomies, i el capital social de les famílies ha disminuït, i ha provocat mancances en les cobertures, les necessitats bàsiques, i també ha disminuït la seva capacitat de resistència. Subratlla que estan parlant d'una situació molt difícil i que requereix amb urgència que s'adoptin mesures preventives per evitar situacions d'exclusió social, entre les quals les que presenten en la mesura a fi de prevenir, atendre i protegir la infància en risc d'exclusió social, on destaca l'augment del nombre de centres oberts, un nou projecte d'atenció a les famílies amb infants de 0 a 3 i a 6 anys, les beques menjador i el projecte "Proinfància".

Expressa que, òbviament, no poden estar en desacord amb aquestes mesures, tot i que no es vol estar d'apuntar un seguit de reflexions. Així, diu que no entenen per què no s'ha presentat aquesta mesura prèviament en la comissió de Qualitat de Vida, Igualtat, Joventut i Esports; tampoc no comprenen per què s'ha fet amb tanta urgència la seva presentació en aquest plenari, atès que es troben que es està elaborant un pla

d'inclusió social 2012-2015, en què una de les línies estratègiques que estan treballant són precisament les mesures d'atenció a la infància i les famílies, on es fa referència, també, a la xarxa de centres oberts i al projecte d'atenció integral a les famílies amb infants de 0 a 6 anys.

Observa, doncs, que hi troben algunes deficiències i inexactituds i, alhora, algunes incoherències, com ara quan parlen de la cartera de recursos, on no expressen quantitativament alguns dels recursos que recull; igualment, consideren poc adequat donar una xifra aproximada dels recursos econòmics necessaris per al nou projecte d'atenció a les famílies; també creuen que indueix a error quan es refereixen al fet que l'Ajuntament suportarà el 50% dels recursos necessaris, i de l'altre 50% se'n farà càrrec Càritas, tot i que a l'informe també fan referència al fet que la Fundació "la Caixa" dóna suport econòmic al projecte, sense que s'especifiqui cap quantitat.

Fa notar, també, que hi ha certa incoherència en confondre el cost amb l'increment; en aquest sentit, precisa que quan es refereixen als 86.030 euros dels centres oberts, entenen que es tracta de l'increment pressupostari respecte al 2011.

Afegeix que també troben incongruències quant a tot el que fa referència a escoles bressol, on, al seu parer, s'ha d'adreçar una política de caire més estructural.

La Sra. ROGNONI demana disculpes per la redacció del document en l'apartat que ha esmentat la Sra. Moraleda, però justifica que la intenció era dir que actualment l'augment de pobresa infantil es produeix per l'augment de l'atur entre els progenitors, però no volen dir que pel fet que els pares i les mares s'integrin en el món laboral posin en risc els [infants. Com](#) tampoc no poden dir que tots els fills de famílies separades estan en risc per aquest fet.

Precisa que allò que volien significar era la voluntat clara de treballar en l'àmbit de la prevenció, una de les missions específiques de la seva regidoria. Justifica que les inconcrecions a què s'han referit en alguna de les intervencions responen al fet que són competència d'altres àrees, atès que la feina que es duu a terme és transversal.

Posa en relleu la dificultat de detectar la infància en risc lleu d'exclusió i, en aquest sentit, parlen de xifres aproximades en funció dels infants atesos als serveis socials; puntualitza, però, que no s'ha referit en cap moment a les mesures que s'apliquen des dels serveis socials, que són moltes, entre les quals les actuacions per desnonament, que també es treballen des de la quarta tinència d'Alcaldia i que augmenten, òbviament, el risc dels infants.

La Sra. MORALEDA demana al Govern municipal que no renunciï a fer de motor de les polítiques adreçades a evitar l'exclusió dels infants, en allò que és competència seva i en el que no ho és, atès que sempre ho han fet així, i s'ha constatat que aquesta ciutat ha estat capaç d'innovar en aquesta matèria, i reclama al Govern municipal que en faci ús a fi de liderar un canvi de polítiques en aquesta línia.

Afegeix que la millor manera de garantir la lluita contra la infància en risc és reforçar la xarxa de serveis públics, allò que la regidora ha anomenat "salari social". I remarca que la millor manera d'augmentar les expectatives són uns serveis generals forts, dels quals, fins ara, Barcelona sempre ha fet gala.

La Sra. PAJARES diu que entén que pel format de la iniciativa no poden entrar en un debat més profund, però avança que traslladaran els seus dubtes a la regidoria.

El Sr. LAPORTA posa en relleu que la infància es ressent de l'endeutament causat per la crisi econòmica i que apostar per la infància és la millor manera d'impulsar el creixement i el desenvolupament amb caràcter sostenible.

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSÓ DE PRESIDÈNCIA I RÈGIM INTERIOR

- 1.- ADOPTAR, en l'exercici de les competències reservades a l'Ajuntament com a soci únic de la Societat Privada Municipal Barcelona de Gestió Urbanística, SA, els acords següents: 1r) Designar la Sra. Pilar Soldevila García, membre del Consell d'Administració de la societat esmentada, en substitució del Sr. Albert Cortina. 2n) Establir que el termini de designació de la consellera que es nomena serà l'establert en els estatuts respectius, sens perjudici de la renovació que fos procedent en el canvi de mandat consistorial. 3r) Facultar indistintament el president i el secretari del Consell d'Administració per comparèixer davant notari i elevar a escriptura pública el nomenament anterior, com també per complir els tràmits necessaris per a la seva inscripció en el Registre Mercantil i també la correcció d'errors materials en cas necessari.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

- 2.- ESTIMAR, en part, les al·legacions presentades pel Grup Municipal Partit Popular de Catalunya en el tràmit d'informació pública, i amb motivació en l'informe que obra a l'expedient. APROVAR definitivament el nou Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament de Barcelona, en aplicació d'allò establert en l'article 108 i següents del Reglament orgànic municipal.

El Sr. CIURANA precisa que avui fan l'aprovació definitiva del Reglament d'honors i distincions de l'Ajuntament a fi de posar ordre en els diversos guardons. Així, la tipologia s'endreça de la manera següent: Medalla d'Or de la Ciutat, Medalla d'Or al Mèrit en els àmbits cultural, científic, cívic i esportiu, la Medalla d'Honor de Barcelona i el Títol d'Amic o d'Amiga de Barcelona. Igualment, es crea el Registre d'Honors i Distincions i, al seu parer, es millora el procediment d'atorgament.

Quant a les al·legacions, assenyalava que només n'hi ha presentat el grup del PP, i han estat acceptades en part, entre les quals la inhabilitació dels alts càrrecs i els consellers municipals per ser guardonats durant l'exercici dels seus càrrecs.

El Sr. ESCUDÉ avança el vot favorable del Grup Socialista, i, alhora, aprofita aquesta intervenció per felicitar el secretari general i els serveis jurídics de la casa per la feina feta, que els ha permès tenir un reglament que simplifica el procés d'atorgament d'aquests guardons.

La Sra. ESTELLER posa de manifest que el seu grup sempre ha donat molta importància a la concessió de reconeixements a la trajectòria personal i professional de les personalitats de la ciutat, per això ha considerat significativa l'actitud de l'Ajuntament a l'hora de proposar-los en el marc de la pluralitat i del consens de tots els grups municipals, un compromís que ha de fer-se palès en la concessió dels guardons.

Així, creuen que el reglament és adequat, tot i que hi han presentat un seguit d'esmenes a fi que els grups municipals puguin tenir més participació en el procés.

El Sr. LAPORTA agraeix la feina excel·lent dels serveis jurídics en la simplificació, la unificació i l'actualització d'unes normes que havien quedat clarament caduques; així, doncs, en el nou reglament queden recollides concisament i clarament les tipologies d'honors i distincions que atorga aquest ajuntament a entitats, institucions i ciutadans i ciutadanes que hagin excel·lit en els seus àmbits respectius i que hagin contribuït al prestigi de la ciutat de Barcelona i els valors ciutadans que la defineixen i li són propis.

Aprofita l'avinentesa per referir-se al fet que el 27 d'agost d'enguany farà un any de la mort d'Heribert Barrera i Costa i, atès que el setembre del 2011 el Govern va acceptar un prec del seu grup que demanava d'atorgar-li la Medalla d'Or de la Ciutat a títol pòstum, i atès que el nou reglament ho permet.

El Sr. CIURANA agraeix el suport dels grups municipals al nou reglament; i precisa, quant a la demanda del Sr. Laporta, que el tràmit ja està iniciat i que la seva voluntat és portar la proposta d'aquesta distinció al plenari del juliol.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, Bolaños i Ramírez i les Sres. Esteller, Martín, Pajares i Casanova.

3.- (1580/2012) ATORGAR la Medalla d'Or al Mèrit Cívic de la Ciutat de Barcelona a Josep Miquel Abad per la seva tasca al capdavant del Comitè Organitzador Olímpic Barcelona 92 i la seva aportació a fer de Barcelona un model d'organització per a posteriors Jocs Olímpics.

4.- (1581/2012) ATORGAR la Medalla d'Or al Mèrit Cívic de la Ciutat de Barcelona a Leopoldo Rodés per la seva contribució a l'atorgament de la seu dels Jocs Olímpics del 1992 a la ciutat de Barcelona i la seva tasca com a impulsor de participació de la societat civil en l'esdeveniment, així com per la seva aportació important al desenvolupament de la Olimpíada Cultural.

El president del Plenari anuncia que els punts 3 i 4 de l'ordre del dia es tractaran conjuntament.

La Sra. FANDOS presenta ambdós punts de l'ordre del dia.

En primer lloc, assenyala que, vint anys després dels Jocs Olímpics que van posar Barcelona en el mapa del món, l'Ajuntament vol homenatjar dues persones que van fer possible aquell somni, liderat per Pasqual Maragall, i que va tenir com a aliats imprescindibles Juan Antonio Samaranch i Jordi Pujol, entre altres.

Així, avui proposen atorgar la Medalla d'Or al Mèrit Cívic a Josep Miquel Abad, que va liderar l'equip que va elaborar el dossier de la candidatura, compacte i convincent, amb què Barcelona va guanyar la nominació. Remarca que, com a conseller delegat, va estructurar un equip de professionals que va aconseguir organitzar els millors Jocs Olímpics de la història, va impulsar una cultura organitzativa basada en el rigor i l'austeritat, complint la planificació de les obres i aplicant una estratègia de control de la despesa i optimització dels ingressos que va permetre que els Jocs se saldessin amb benefici econòmic i, alhora, amb un llegat molt destacat social, cultural, esportiu i urbanístic.

Afegeix que no només va estar al capdavant de l'organització dirigint l'estratègia tècnica, sinó que també va saber transmetre la il·lusió al col·lectiu dels voluntaris clau per als Jocs, els quals Abad va batejar com el *dream-team* dels Jocs.

Remarca que Samaranch deia en una entrevista que Pasqual Maragall també tenia el mèrit d'haver escollit com a conseller delegat i responsable del COOB Josep Miquel Abad, que va demostrar una capacitat organitzativa digna d'elogiar. Igualment, el CIO el va reconèixer imposant-li l'Orde Olímpic en la seva categoria d'or, i el 1992 va ser guardonat amb la Medalla Olímpica de Sant Jordi. Des de llavors fins ara, des de les seves responsabilitats en el món econòmic i social, Josep Miquel Abad ha sabut transmetre l'entusiasme per la seva ciutat, i actualment destaca el seu activisme en el Patronat de la Fundació Barcelona Olímpica, des d'on continua col·laborant a transmetre l'esperit olímpic i els seus valors a la ciutadania.

Tot seguit, glossa la figura de Leopoldo Rodés, que ha estat i continua sent un dels grans mecenes culturals del país; destaca el seu paper clau per engegar, conjuntament amb Carles Ferrer Salat, l'Associació Barcelona Olímpica. Indica que aquesta organització, creada el 1985, formada per noranta-dues empreses, va permetre finançar una campanya de promoció internacional de la candidatura olímpica Barcelona [92. Com](#) a membre del Consell Rector de la candidatura va exercir com a amfitrió de la majoria dels membres CIO convidats a visitar la ciutat, als quals transmetia convenciment amb la seva conversa sobre el país i la ciutat.

Destaca, doncs, el seu paper de veritable relacions públiques dels Jocs Olímpics; el seu entusiasme per la candidatura de Barcelona i la divulgació de les virtuts de la ciutat i el país per ser la seu dels Jocs, fent-ho sempre amb discreció i diplomàcia, van deixar petjada en els membres del CIO.

Per tot plegat, ha estat i és un promotor incansable del paper de la societat civil catalana; ha sobresortit per la seva implicació en la promoció de la cultura, l'educació i l'esport, i destaca la seva aportació en els òrgans rectors d'institucions culturals catalanes com ara el Macba, la Universitat Ramon Llull, el Liceu o el Palau de la Música.

El Sr. MARTÍ GRAU avança el suport del Grup Socialista a ambdós punts de l'ordre del dia d'atorgament d'aquests guardons, que coincideix amb el vintè aniversari del que gosa denominar "miracle olímpic", al qual deu molt la ciutat de Barcelona, hereva de molts dels actius d'aquell esdeveniment.

Posa en relleu que, com ha dit la Sra. Fandos, els Jocs Olímpics del 92 van tenir molts protagonistes; sens dubte, el lideratge de Pasqual Maragall al capdavant del projecte va ser el més significatiu, però també hi va contribuir l'alcalde Serra, que just els primers anys de la democràcia va buscar un gran projecte que permetés fer un salt a la ciutat, i també Samaranch i el president Pujol.

Precisa, però, que hi ha dos col·lectius, representants i homenatjats amb l'atorgament d'aquestes dues medalles, que van fer possibles els Jocs; d'una banda, els professionals que, a més de fer la seva feina molt ben feta, hi van afegir molt més, els quals Josep Miquel Abad representa com ningú altre; com a conseller delegat del COOB i amb tota la seva tasca al capdavant dels Jocs Olímpics va saber generar la unió d'un col·lectiu amplíssim que abraçava des de l'àmbit de l'arquitectura a tots els qui

van fer possible que aquells Jocs Olímpics del 92 fossin catalogats com els millors Jocs de la història i, sens dubte, Josep Miquel Abad n'és el responsable principal i mereixedor d'aquesta distinció que avui li atorga aquest Plenari.

Quant a Leopoldo Rodés, remarca que representa l'empresariat necessari per a qualsevol ciutat, el que no només busca el benefici de les seves empreses, sinó que pensa també en el benefici del territori. Destaca que Rodés, després dels Jocs, va continuar una tasca que l'ha portat a instàncies culturals i iniciatives de tota mena, sempre al costat de l'interès de Barcelona.

Igualment, posa en relleu el mereixement d'aquest guardó, més significatiu encara en un moment en què el món econòmic es desvincula, deslocalitzant-se, del compromís amb el territori.

Conclou, referint-se a un tercer col·lectiu al qual avui no s'atorga cap medalla perquè, amb tota probabilitat, no hi trobarien un representant únic: el voluntariat dels Jocs Olímpics, el tercer vèrtex del triangle de l'èxit olímpic del 1992.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ destaca que la consecució i la realització dels Jocs Olímpics del 1992, a banda del que va significar per a Barcelona, va donar una lliçó de la manera com s'han de fer les coses, sumant, amb professionalitat i amb sentit de ciutat.

Remarca que les administracions van sumar entre elles i amb la societat, amb el convenciment que juntes poden fer moltes més coses que per separat i que, a més, les poden fer millor. Així, en un moment com l'actual, en què malauradament les circumstàncies socials i econòmiques són especialment dures i difícils, convé recordar els actius immaterials i morals dels Jocs Olímpics, com ara la confiança, el compromís i el rigor i que, tot i el temps transcorregut, continuen sent vigents plenament.

Destaca que, vint anys després, el record dels Jocs no es pot limitar a un exercici d'enyorança d'un moment gloriós de la ciutat, perquè fins i tot la glòria olímpica és efímera. Recomana, doncs, centrar-se en aquell record com a lliçó i com a repte, recordant que entre tots van servir una causa comuna, tal com ara haurien de ser capaços de convertir les debilitats en força i les dificultats en estímul.

Per aquest motiu, considera del tot just retre homenatge i reconeixement a totes les persones que van fer possible l'èxit dels Jocs Olímpics, entre les quals Josep Miquel Abad, que va dirigir brillantment l'entramat de l'organització dels Jocs des de la seva tasca de conseller delegat del COOB Barcelona 92; i Leopoldo Rodés, que va donar l'impuls per assolir la candidatura i va implicar la societat civil barcelonina per finançar-la i desenvolupar-la, a banda de contribuir a l'organització de l'Olimpiada Cultural.

Remarca que ambdós, Rodés i Abad, van saber posar eficaçment els Jocs al servei de la ciutat, de Catalunya i d'Espanya, i avui constaten que en els Jocs Olímpics del 92 no només els esportistes van guanyar medalles d'or, sinó que avui, vint anys després, també les altres persones compromeses amb Barcelona.

La Sra. RIBAS recorda que els anys previs al 1992, durant els quals es van gestar els Jocs Olímpics, Barcelona es va descobrir a si mateixa, però sobretot es va mostrar al món com una ciutat capaç d'il·lusionar-se i de treballar conjuntament per assolir un projecte col·lectiu que anava força més enllà de l'esport. Remarca que aquest

projecte col·lectiu va saber sumar la ciutadania de Barcelona i de Catalunya, i poques vegades la ciutat ha exercit d'una manera tan plena la seva capitalitat.

Destaca el paper de la ciutadania anònima, dels milers de persones que es van prestar com a voluntàries en els Jocs Olímpics, seixanta mil voluntaris i voluntàries que van establir un dels rècords més preuats d'aquells Jocs. Tanmateix, això no fa que s'hagi d'oblidar la tasca de lideratge que va caldre per impulsar-los, i que va transformar la ciutat i la ciutadania.

Reconeixen, doncs, la tasca de les persones amb nom i cognom, començant pels alcaldes Serra i Maragall, i també persones com Josep Miquel Abad i Leopoldo Rodés, que avui honoren amb la concessió d'aquestes medalles. Persones que posen cara i que representen la ciutadania compromesa, amb el seu compromís personal i, sobretot, per voler sumar i posar-se al capdavant del projecte col·lectiu.

Des de la societat civil a la política, des del sector públic al privat, Josep Miquel Abad va ser conseller delegat del COOB i la cara visible de l'organització dels Jocs; Leopoldo Rodés va ser, al seu torn, president de la candidatura i va formar part del Comitè executiu de l'Olimpíada Cultural, i va aportar creativitat a la imatge comunicativa dels Jocs.

Consideren que tots dos encarnen bona part del que van ser els Jocs Olímpics del 1992; molt més que un esdeveniment esportiu i, per tant, la ciutat els deu el reconeixement atorgant-los aquestes medalles.

El Sr. PORTABELLA destaca que l'èxit dels Jocs Olímpics celebrats ara fa vint anys és fruit de l'esforç de moltes persones de la ciutat i del país sencer, que s'hi va abocar amb entusiasme i que va posar-hi un esforç ingent, presidit per la il·lusió de voler fer-ho bé. Això fa que avui recordin amb gratitud els Jocs Olímpics perquè, certament, van marcar amb la seva projecció internacional un abans i un després de la ciutat i el país. Així, els Jocs van servir per reivindicar el país i situar-lo al món, i Barcelona va esdevenir una ciutat molt coneguda arreu, i Catalunya va existir, també, en els teletips i les redaccions que redactaven notícies sobre la singularitat de la ciutat a l'hora d'organitzar aquell esdeveniment.

Entén que ara és un moment adequat per recordar les mobilitzacions ciutadanes de voluntariat, i les que, sense suport institucional de cap mena, emparades, però, amb l'esperit olímpic, van activar-se per donar a conèixer la realitat catalana mitjançant el lema "Freedom for Catalonia". Creu que no és fàcil homenatjar els voluntaris, però considera que fóra bo trobar un canal per fer-ho perquè van ser una part molt important d'aquells Jocs, d'una manera activa, profitosa i constructiva.

Pel que fa als guardonats amb les medalles, destaca que són dues de les persones més mereixedores perquè van fer bé la seva feina; bé en l'àmbit més empresarial, com ara Leopoldo Rodés, capaç de generar un entorn i unes complicitats decisives a l'hora de resoldre els problemes que sorgeixen en l'organització d'esdeveniments de gran magnitud, i de resoldre'ls amb molt d'èxit; o el cas de Josep Miquel Abad, que es va fer càrrec de la darrera etapa de la candidatura olímpica de Barcelona i que va dirigir l'organització dels Jocs com a conseller delegat, una tasca força complicada; la seva tasca al capdavant del COOB ha estat reconeguda pel moviment olímpic i, conseqüència d'això, ha estat cridat com a expert en posteriors seus olímpiques.

Remarca que, com deia abans, Leopoldo Rodés va ser capaç de treballar amb molt d'encert en la promoció de la ciutat, i d'impulsar la implicació de la societat civil amb molt d'èxit, i la seva transcendència ha ultrapassat aquell període olímpic.

S'APROVEN, per unanimitat, els dos dictàmens en debat.

COMISSIÓ D'ECONOMIA, EMPRESA I OCUPACIÓ

5.- (PRN01 12) ~~APROVAR el projecte~~
PUBLICAR-LO en el *Butlletí Oficial de la Província*.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

6.- (4/2/12/CF) DESISTIR de la constitució de la Fundació 22 Arroba Barcelona, els tràmits de la qual, es van iniciar per acord de la Comissió de Promoció Econòmica, Ocupació i Coneixement el 19 d'octubre de 2010 i es va aprovar en plenari del Consell Municipal de 4 de febrer de 2011, atès que no se n'ha perfeccionat la constitució; REINTEGRAR l'aportació fundacional realitzada per l'Ajuntament de Barcelona al pressupost municipal; NOTIFICAR el present acord a les altres parts fundadores Associació Barcelona Global i Fundació Cercle Tecnològic de Catalunya.

S'APROVA el dictamen precedent amb el vot en contra dels Srs. Martí, Colomé, Trullén, Carnes, Espriu i Escudé i les Sres. Escarp, Jaurrieta, Andrés, Moraleda i Díaz, i també dels Srs. Gomà i Mestre i les Sres. Blasco, Sanz i Ribas.

7.- (22523) APROVAR el conveni amb la Unió General de Treballadors (UGT) relatiu a la cessió gratuïta de l'ús de l'edifici situat a la rambla del Raval, núms. 29-35, grafiat en el plànol annex, per un termini de tres anys, a fi de destinar-lo a seu i dependències sindicals; SOTMETRE l'expedient a informació pública durant un termini de vint dies i, si no s'hi formulen al·legacions o reclamacions, tenir per aprovat definitivament el conveni, i FORMALITZAR-LO en document administratiu.

El Sr. PORTABELLA precisa que és el Ministeri de Treball i no pas l'Ajuntament de Barcelona qui es fa responsable dels espais sindicals; per tant, estan d'acord que la UGT tingui l'edifici de la rambla del Raval 29-35 i que se li prorrogui el conveni per ocupar-lo, però demanen que reivindiqui l'edifici de la Via Laietana al Ministeri.

El Sr. FORN comparteix l'argument del Sr. Portabella, i recorda que el 2009 el Ministeri va posar a la venda l'edifici de la Via Laietana pel qual demanava 90 milions d'euros, tot i que es va haver de retirar l'oferta. Així, doncs, el manteniment d'aquest edifici representa unes despeses per a aquest ajuntament, alhora que impedeix a UGT i CCOO instal·lar definitivament les seves seus.

Dit això, diu que continuaran les negociacions per posar a la venda aquestes finques per obtenir els ingressos que corresponen a aquest ajuntament.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, Bolaños i Ramírez i les Sres. Esteller, Martín, Pajares i Casanova.

COMISSIÓ D'HÀBITAT URBÀ I MEDI AMBIENT

Districte de Sarrià - Sant Gervasi

8.- (10PL15730) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic i de millora urbana a l'àmbit delimitat pels carrers de Vilana, de la Marquesa de Vilallonga, de Planella i d'Horaci (Torre Vilana), promogut per New Teknon, SA, amb les modificacions a què fa referència l'informe de la Direcció de Planejament, que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord; REQUERIR al promotor que, en el termini màxim d'un any a comptar des del dia següent a la notificació del present acord, constitueixi la garantia de 59.640 euros, corresponent al 12% del valor de les obres d'urbanització inherents al planejament, als efectes establerts als articles 106.3 i 107.3 del text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat per Decret legislatiu 1/20 10, de 3 d'agost, amb les modificacions introduïdes per la Llei 3/20 12 de 22 de febrer, i com a requisit previ per a la publicació d'aquest acord; i NOTIFICAR l'acord adoptat als promotors del pla.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Gomà i Mestre i les Sres. Blasco, Sanz i Ribas.

Districte d'Horta-Guinardó

9.- (10PL15633) DONAR conformitat al text refós de la modificació del Pla general metropolità en l'àmbit de l'illa delimitada pel carrer de Canaan, la carretera de Sant Cugat, el carrer de Jericó, el carrer de Samaria i el passeig de la Vall d'Hebron, d'iniciativa municipal, que incorpora les prescripcions a què fa referència l'acord de la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona, en sessió de 16 d'abril de 2012; i TRAMETRE l'expedient a la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona per a la seva aprovació definitiva.

Districte de Sant Martí

10.- (12PL15988) APROVAR definitivament, de conformitat amb l'article 68 de la Carta municipal de Barcelona, el Pla especial urbanístic de definició i concreció dels paràmetres edificatoris de l'equipament @ Centre Tecnològic Leitat, al carrer de Pallars, núms. 179-185, promogut per la Fundació Leitat, amb les modificacions a què fa referència l'informe de la societat municipal 22arobaBCN, que consta a l'expedient i, a l'efecte de motivació, s'incorpora a aquest acord.

S'APROVEN, per unanimitat, els dos dictàmens precedents.

COMISSIÓ DE QUALITAT DE VIDA, IGUALTAT, JOVENTUT I ESPORTS

11.- (20120121) APROVAR la creació del Consell Municipal de l'Esport de conformitat amb els articles 61.1. i 62 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i els articles 130 i 132.1. del Reial decret 2568/1986, de 28 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic dels ens locals.

La Sra. FANDOS indica que donen compliment a un dels assumptes que van presentar en la mesura de govern sobre el Pla estratègic de l'esport a la ciutat. Agraeix, per tant, la predisposició i la col·laboració que han trobat en tots els grups municipals per acordar la creació d'aquest consell, i aprofita per avançar que el reglament de desenvolupament es farà un cop estigui constituït a fi que hi puguin participar tots els seus membres.

Puntualitza que allò que pretenen amb el consell és disposar d'un organisme que assessori el Govern municipal i la ciutat en matèria d'esport i d'activitat física, generant debat i coneixement sobre l'esport; elaborant propostes i formulant recomanacions en matèria d'esport i activitat física; però també perquè participi en el disseny, l'avaluació i el seguiment dels plans i programes sobre esport a la ciutat i significa, també, fer el seguiment del pla estratègic de l'esport que estan acabant de dissenyar.

Subratlla que tot això tenen la voluntat de fer-ho comptant amb els grups municipals i amb els sectors esportius de la ciutat, els clubs, les federacions, l'esport escolar, els districtes i els professionals de l'educació física, que formaran part del Consell Municipal de l'Esport.

El Sr. ESCUDÉ agraeix la feina feta a la Sra. Fandos i a totes les persones que han participat en la creació d'aquest Consell Municipal de l'Esport, i posa de manifest que ara els toca a tots fer que esdevingui un espai de participació representatiu de tot el sector esportiu de la ciutat.

La Sra. ESTELLER celebra la creació d'aquest consell que, recorda, el seu grup sempre ha defensat, entre altres coses perquè creuen que és fonamental que tots els agents que participen en l'àmbit esportiu com ara els clubs, les federacions i les entitats puguin participar a l'hora de dissenyar i debatre polítiques esportives; consideren que Barcelona ha de ser referent internacional en esport, amb la contribució de totes aquestes entitats incloses en aquest òrgan.

La Sra. RIBAS observa que un consell de participació ha de tenir com a objectius fonamentals la informació, l'assessorament i la construcció del consens; així ho ha practicat el Govern, els grups municipals han fet propostes i, per tant, se'n senten copartícips.

Aprofita per posar en relleu la presa de consciència col·lectiva a la ciutat sobre la importància de l'esport i l'activitat física com a font de salut, benestar i qualitat de vida, i, alhora, gràcies a les polítiques d'esport, la ciutat té una àmplia xarxa de centres municipals de proximitat, i un alt percentatge de població que practica algun tipus d'esport o d'activitat física amb certa regularitat, i això és un èxit col·lectiu que s'ha de valorar.

El Sr. LAPORTA agraeix a la Sra. Fandos que des del Govern hagi impulsat la creació d'aquest consell, agraïment que fa extensiu a tots els grups municipals que fan que neixi amb consens, així com es felicita per la incorporació d'algunes consideracions que hi va fer el seu grup quant a l'ampliació de quinze a vint representants dels clubs, associacions i entitats esportives a fi de donar-los el protagonisme que els correspon, i, alhora, proposa que una de les cinc persones, de vàlua reconeguda, que a proposta del president formen part del consell, pertanyi a l'àmbit de la medicina de l'esport.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen en debat.

COMISSIÓ DE SEGURETAT I MOBILITAT

12.- (05/09 separata 1) DESESTIMAR les al·legacions formulades per l'Il·lm. Sr. Xavier Mulleras Vinzia, regidor del Grup Municipal Partit Popular de Catalunya, per les raons indicades en l'informe annex del director de Serveis d'Assessorament Jurídic i, per tant, tenir per aprovada definitivament la constitució d'un dret real d'aprofitament a favor de REGESA Aparcaments i Serveis SA, respecte a la finca del barri del Guinardó del carrer Escornalbou, núm. 45X, entre la ronda del Guinardó i el carrer de la Renaixença, d'acord amb les condicions del document annex; PROMOURE'n la inscripció en el Registre de la Propietat, i FACULTAR el regidor de Mobilitat per a la realització de totes les actuacions encaminades a concretar, clarificar i executar el present acord.

El Sr. FREIXEDES precisa que es desestimen unes al·legacions del grup del PP, que afecten l'encàrrec a Regesa, el 2009, de construir l'aparcament, perquè la llei preveu que les administracions públiques puguin encarregar directament a empreses públiques la construcció d'aparcaments; i afegeix que són partidaris d'aquesta mena d'encàrrecs perquè la política d'aparcaments és una de les múltiples peces que acaba configurant la política de mobilitat que una ciutat com Barcelona necessita.

El Sr. RAMÍREZ reitera el vot contrari del grup del PP perquè considera que l'operador públic que s'hauria de fer càrrec d'aquesta construcció i gestió és BSM i en cas Regesa, i fer-ho mitjançant un procediment obert de contractació pública, en què també s'hauria d'haver donat entrada als operadors privats.

Consideren, doncs, que aquest acord té com a propòsit dotar de contingut una empresa que pertany al Consell Comarcal i que, en comptes d'anar eliminant competències fins a arribar a la seva dissolució, atès que es tracta d'una administració innecessària, se li dona continuïtat.

Per acabar, diu que el seu grup aposta per la reducció dels tràmits administratius i per unificar els operadors públics que fan les mateixes funcions, com en aquest cas.

Entenen que amb aquest acord emprenen un camí equivocat que dota de contingut organismes innecessaris i que vulnera el principi de lliure concurrència a la contractació pública atès que s'ha escollit la via de l'adjudicació directa.

S'APROVA el dictamen en debat amb el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras, Villagrasa, Bolaños i Ramírez i les Sres. Esteller, Martín, Pajares i Casanova.

c) Proposicions

PART D'IMPULS I CONTROL

a) Proposicions / declaracions de grup

del Grup Municipal Socialista

Prop. 1.- (M1 115/3919) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1.- Que l'Ajuntament de Barcelona aporti nous recursos i lideratge per tal d'impulsar i prioritzar les polítiques actives d'ocupació com a eina útil de sortida de la crisi: 1.1 Fent que l'empresa municipal Barcelona Activa faci un salt d'escala i esdevingui l'agència de polítiques actives d'ocupació de referència de l'àrea metropolitana de Barcelona. 1.2 Negociant amb la Generalitat de Catalunya i aportant recursos municipals addicionals al pressupost actual de Barcelona Activa per un valor de 10 M € amb la finalitat d'aixecar nous recursos per a programes ocupacionals cofinançats amb la Unió Europea (Feder, Fons Social Europeu, etcètera) per al 2013. 1.3 Convocant la Comissió Paritària Generalitat-Ajuntament per al desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació, per tal d'avaluar l'execució del Pla de desplegament de polítiques actives d'ocupació i desenvolupament local per a Barcelona. 2. Que l'Ajuntament de Barcelona generi nous instruments de promoció de l'emprenedoria a escala metropolitana mitjançant l'impuls del capital de risc, el desenvolupament de nous espais per a empreses i l'acompanyament a l'emprenedoria. 3. Impulsar l'estratègia metropolitana envers l'atur juvenil, consensuada amb tots els agents polítics i socials del marc i àmbit metropolità, per combatre l'elevat nivell d'atur juvenil mitjançant: 3.1 El desenvolupament d'itineraris i programes específics adaptats al nivell formatiu dels beneficiaris (joves amb baixa formació, joves amb formació tècnica i superior, etcètera). 3.2 La implementació d'un nou marc de formació-inserció, mitjançant contractes de formació i contractes de pràctiques a les empreses, que permeti sumar esforços entre l'Administració i l'empresa per tal de millorar la transició escola-treball per als joves del conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona. 4. Posar en marxa un pla especial de suport a les entitats del tercer sector social que treballen amb finalitats socials i instar la Generalitat de Catalunya a donar compliment a la moció aprovada pel Parlament de Catalunya el 7 de juny passat sobre polítiques actives d'ocupació.

Es presenta el text transaccionat següent, que se sotmet a debat:

El Plenari Municipal acorda:

1.- Que l'Ajuntament de Barcelona impulsi i prioritzi les polítiques actives d'ocupació a la nostra ciutat per tal de liderar la sortida de la crisi:

1.1 - Impulsant l'estratègia metropolitana de lluita contra l'atur i fent que Barcelona Activa esdevingui un element de referència d'aquesta estratègia, pel que fa al desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació.

1.2- Establint una partida pressupostària extraordinària addicional al pressupost actual de 10 M € per a Barcelona Activa i negociant amb la Generalitat de Catalunya amb la finalitat d'aixecar nous recursos per a programes ocupacionals cofinançats amb la Unió Europea (Feder, Fons Social Europeu, etcètera) per al 2013.

1.3- Convocant la Comissió Paritària Generalitat-Ajuntament per al desenvolupament de les polítiques actives d'ocupació, per tal d'avaluar l'execució del Pla de desplegament de polítiques actives d'ocupació i desenvolupament local per a Barcelona.

2. Que l'Ajuntament de Barcelona generi nous instruments de promoció de l'emprenedoria a escala metropolitana mitjançant el desenvolupament de nous espais per a empreses, l'acompanyament a l'emprenedoria i l'impuls del capital de risc, parant especial atenció als projectes amb responsabilitat social i ecològica.

3. Que l'Ajuntament de Barcelona impulsi una estratègia metropolitana envers l'atur juvenil, consensuada amb tots els agents polítics i socials del marc i àmbit metropolità mitjançant:

3.1 - El desenvolupament d'itineraris i programes específics adaptats al nivell formatiu dels beneficiaris.

3.2- La implementació d'un nou marc de formació-inserció, mitjançant contractes de formació i contractes de pràctiques a les empreses, que permeti sumar esforços entre l'Administració i l'empresa per tal de millorar la transició escola-treball per als joves del conjunt de l'àrea metropolitana de Barcelona, donant prioritat a les empreses que puguin donar continuïtat als llocs de treball.

4. Que l'Ajuntament de Barcelona posi en marxa un pla especial de suport a les entitats del tercer sector social per a la promoció de polítiques actives d'ocupació, que inclogui l'impuls de les clàusules socials en tots i cadascun dels seus programes, així com instar la Generalitat de Catalunya a donar compliment a la moció aprovada pel Parlament de Catalunya el 7 de juny passat sobre polítiques actives d'ocupació.

El Sr. MARTÍ GRAU explica, d'entrada, que han arribat queixes al seu grup quant a l'accés a la tribuna de públic d'aquesta cambra, motiu pel qual demana al president del Plenari del Consell Municipal que en la propera Junta de Portaveus s'informi d'aquest assumpte, atès que són del parer que cal respectar el dret de qualsevol ciutadà a assistir a aquestes sessions.

Dit això, posa de manifest que han tingut ocasió de discutir el contingut de la proposició amb diversos grups municipals, i indica que té la intenció d'enfortir Barcelona Activa per posar-la al nivell dels reptes d'una ciutat on l'atur és el problema principal.

Precisa que hi plantegen quatre línies de treball, la primera de les quals és impulsar i prioritzar polítiques actives d'ocupació en la mateixa línia que els països més avançats de la Unió Europea; així, en primer lloc proposen definir una estratègia d'àmbit metropolità. En aquest sentit, assenyala que el mercat laboral és el de la ciutat real i, per tant, cal que tingui dimensió metropolitana. En segon lloc, incrementar l'aportació del pressupost municipal en deu milions d'euros, ja que això permetria activar fons de la UE i, adaptant-se a les necessitats de l'atur i del creixement empresarial, activar amb la màxima potència polítiques d'ocupació. Finalment, es refereix a la necessitat de convocar la comissió paritària Generalitat-Ajuntament a fi d'activar més fons europeus.

Es refereix, tot seguit, a la segona de les quatre línies de treball proposades, en el sentit que l'Ajuntament generi nous instruments de promoció de l'emprenedoria i del creixement.

La tercera línia de treball afecta l'àmbit de l'atur juvenil, el segment de població en què el percentatge d'atur és més elevat, on si es manté la desesperança de cara al futur sembla que l'única sortida és marxar. En aquest sentit, destaca la bona notícia que s'ha produït a la cimera europea de fa pocs dies, a instàncies del Govern espanyol, on s'han aprovat 120 milions d'euros a fi d'impulsar polítiques de creixement, específicament de lluita contra l'atur juvenil. Entén, doncs, que seria molt positiu que Barcelona Activa aprofités la seva experiència, amb programes amb tant d'èxit com "Joves amb futur", per dotar-se de recursos i continuar donant resposta activa a les polítiques d'atur juvenil.

Finalment, es refereix a la quarta línia, que és la posada en marxa d'un pla de suport a les entitats del tercer sector social, sobretot pel que fa a les clàusules de contractació de persones en situacions especials.

El Sr. MULLERAS afirma que el grup del PP creu en Barcelona Activa, però no pas en la de l'anterior govern municipal. Posa en relleu que avui es planteja en aquesta sessió un debat sobre un model d'organització i polítiques d'ocupació i sobre el que ha de ser l'estratègia metropolitana de lluita contra la crisi.

Adverteix al Sr. Martí Grau que la seva formació política té un problema de credibilitat; que el seu model de Barcelona Activa no era sostenible perquè depenia de la subvenció en comptes d'apostar per l'estímul i l'emprenedoria. Era, doncs, un model subsidiat que avançava sense tenir en compte les necessitats reals de la societat.

Considera que els pressupostos de Barcelona Activa s'han de gestionar d'una manera molt més eficient a fi de resoldre els problemes de l'ocupació a la ciutat. Creu que no és normal que, en un any, Barcelona Activa gastí 250.000 euros en viatges, i es pregunta quants cursos de formació es podrien fer amb aquesta quantitat. Afegeix que tampoc no és del cas que mantingui edificis de luxe, en els quals s'han invertit setze milions d'euros, per disposar d'oficines i aules de formació. Admet que és positiu que Barcelona Activa guanyi premis, però el seu objectiu ha de ser guanyar la lluita contra la crisi.

Quant a l'eficiència de les seves polítiques d'ocupació, entén que només cal esmentar la xifra d'aturats a Catalunya, sis-cents mil durant l'anterior govern del tripartit a la Generalitat, i que a Barcelona es va doblar el nombre d'aturats durant el mandat anterior.

Fa notar al Sr. Martí Grau que tenen un gran problema de credibilitat pel que fa a l'estratègia metropolitana, i no només el seu grup, sinó també el Govern municipal, atès que mai no parlen d'aquesta estratègia en els òrgans de govern de l'Àrea Metropolitana. En aquest sentit, pregunta per quin motiu no es posen d'acord per crear la Barcelona Activa d'abast metropolità.

La Sra. SANZ agraeix la incorporació de les esmenes presentades pel seu grup a la proposició.

Considera que la proposició s'emmarca en un conjunt de propostes que, des de fa mesos, els grups de l'oposició estan presentant al Govern municipal a fi d'impulsar mesures que donin resposta a la urgència del moment i a la necessitat de respondre a la desesperació de milers de persones i famílies de la ciutat.

Entén que aquesta proposició, com altres en la mateixa línia, posa en evidència la manca d'actuació i de propostes del Govern municipal durant el primer any de mandat. Recorda, en aquest sentit, que la tinenta d'alcalde responsable de l'àmbit havia manifestat, en aquesta cambra i també en comissió, que la seva formació política tenia moltes propostes per sortir de la crisi; tanmateix, posa en evidència que la realitat s'ha revelat molt diferent i, des de fa un any, l'única cosa que ha presentat el Govern municipal ha estat una declaració d'intencions, amb trenta mesures que, a hores d'ara, encara no saben com s'estan implementant i de quina manera s'avaluaran. Així, consideren que la realitat és que el Govern no ha estat àgil ni contundent amb les respostes contra la crisi, ni tampoc no ha elaborat una estratègia de lluita contra l'atur. Altrament, ha decidit carregar-se tot allò que funcionava com el Pacte per l'Ocupació de Qualitat o Barcelona Activa; tanmateix, adverteix que la crisi ni espera ni amaina, i cada vegada afecta més barcelonins i barcelonines, que necessiten un govern que exerceixi lideratge i que proposi respostes efectives, atès que ja no hi ha marge d'error possible, i la manca d'acció i l'error del Govern municipal es tradueix en el drama de milers de persones i de famílies.

Per aquest motiu, indica que diverses vegades li han proposat recuperar el Pacte per l'Ocupació de Qualitat, plans de reinserció laboral per a treballadors i

treballadores afectats per ERO; i els han demanat que no desmantellin Barcelona Activa ni les polítiques actives d'ocupació. En aquest sentit, no admet l'explicació que s'han acabat els recursos, quan la realitat és que el Govern municipal així ho ha decidit. Contràriament, apunta que només amb l'increment de l'IBI que ha imposat el Govern de l'Estat es pot compensar la retallada en polítiques actives d'ocupació a Barcelona Activa.

Lamentablement, però, la resposta del Govern municipal és de renúncia, insuficient amb la reacció econòmica i nul·la quant a la creació d'ocupació de qualitat a Barcelona.

El Sr. PORTABELLA observa que les polítiques actives d'ocupació sorgeixen a Europa per la constatació clara que el creixement econòmic, fins i tot sostingut, que hi ha hagut abans de la crisi actual de vegades no era suficient per generar prou llocs de treball. D'aquesta manera, va anar apareixent un contingent d'aturats estructurals, cada vegada més gran, format per col·lectius cada cop amb més dificultats per trobar feina. Precisa que les polítiques actives europees van sorgir com a resposta a les polítiques passives basades en el subsidi, de caràcter assistencial, i considerant que calia fer un pas endavant.

Feta aquesta introducció, fa notar que el Govern municipal considera que no són necessàries aquestes polítiques actives d'ocupació, tot i tenir una agència que ha fet molt bona feina en aquest sentit com és Barcelona Activa.

Això, al seu parer, significa un trencament evident amb la dinàmica europea, on s'ha tingut cura d'assolir un grau d'ocupació suficient perquè hi hagi una bona cohesió social en els municipis i en els països. Altrament les alternatives del Govern municipal no reflecteixen les necessitats de les persones aturades.

Per tot plegat, confirma que el seu grup donarà suport a la proposició del Grup Socialista, on aprecia algunes similituds amb la que el seu grup va presentar en la darrera sessió de comissió. Manifesta que creuen que és important impulsar les polítiques actives d'ocupació, donar suport a l'emprenedoria a escala metropolitana —un abast territorial que qualifica d'obvi—, i tirar endavant una estratègia metropolitana per reduir l'atur juvenil i donar suport a les entitats del tercer sector social per a la promoció de polítiques socials d'ocupació, atès que aquestes també han estat molt castigades pressupostàriament per l'Estat.

La Sra. RECASENS precisa que començarà responent la intervenció del Sr. Portabella sobre les polítiques actives d'ocupació a Europa. Puntualitza que moltes vegades aquestes polítiques actives han estat un fracàs, atès que es limitaven a bastir-les sense que, en realitat, traguessin cap a res.

En conseqüència, entenen que allò que cal és reorientar aquesta mena de polítiques i això és el que pretén el Govern municipal.

Quant a la intervenció de la Sra. Sanz, que els atribueix manca d'iniciativa i de propostes, el desmantellament de Barcelona Activa i la renúncia als fons, diu que no té intenció de reiterar tot el que li ha dit infinitat de vegades; entén que sap perfectament cap a on s'orienta el Govern municipal i que coneix els quatre eixos de política d'ocupació, clarament definits com a orientació i acompanyament a la recerca de feina per als col·lectius amb risc d'exclusió; orientació i suport a l'autoocupació; millora de les competències professionals, i un centre públic-privat de formació per al creixement de l'ocupació.

Replica a l'acusació de manca d'estratègia que els ha fet la Sra. Sanz, que era la seva formació política qui no en tenia; altrament, executava unes polítiques que els venien definides pel SOC, que no els deixaven cap marge de maniobra per poder dissenyar el que Barcelona necessitava en cada moment.

Al Sr. Mulleras, li confirma que estan treballant a l'Àrea Metropolitana per fer

muntar l'agència de promoció econòmica metropolitana.

Finalment, al grup del PSC li fa avinent que lamenta no haver pogut arribar a un acord. Remarca, tanmateix, que fer front a l'atur juvenil és la gran aposta del seu govern, i aprofita per demanar-los col·laboració per tirar endavant, i, alhora, reitera que buscaran fons allà on calgui perquè el Govern municipal no hi renuncia; en aquesta línia explica que s'han entrevistat amb representants de la Unió Europea, han visitat els diversos ministeris implicats i el president del Govern espanyol, s'han dirigit per escrit al conseller Mena, i s'han reunit amb el secretari d'Estat.

Finalment, respecte a la demanda d'aportació de deu milions d'euros a Barcelona Activa amb la finalitat d'activar fons europeus, assenyala que a Barcelona Activa actualment hi ha un excedent de fons Feder sense executar, ja que el mandat passat va acabar havent-ne executat només el 44%. En conseqüència, diu que no entén que els demanin de posar deu milions d'euros amb aquesta finalitat, i indica que aquests milions els empraran per tirar endavant les polítiques de promoció.

El Sr. MARTÍ GRAU enceta el torn de rèplica constatant que l'índex d'atur actual no és conseqüència de cap política activa d'ocupació, ni de les encertades ni de les desencertades, sinó d'una crisi financera agreujada per la bombolla immobiliària, que genera un tipus d'atur més estructural, atès que afecta persones que difícilment tornaran a trobar un lloc de treball en la seva activitat habitual i, per tant, calen mecanismes i recursos formatius i ocupacionals per orientar aquests treballadors cap a altres sectors de l'economia productiva.

Observa que quan es defensa tant un model atacant la gestió del passat, s'exhibeix, sobretot, una gran feblesa de plantejaments.

Es refereix, tot seguit, a la Memòria de Barcelona Activa del 2011, on s'apunten els 9.400 llocs de treball generats, el 50% dels quals amb polítiques d'emprenedoria, i l'altre 50% amb polítiques ocupacionals. Per tant, considera que, si han fracassat, ha estat en ambdues línies. En aquest sentit, entén que les coses sempre es poden fer millor, però li fa la sensació que l'actual govern municipal es carrega el 50% de tot allò que es feia a Barcelona Activa i, en conseqüència, el 50% de la capacitat de donar resposta al principal problema que planteja l'atur a la ciutat.

Igualment, rebut l'afirmació de la Sra. Recasens que el Govern municipal orienta allò que l'anterior no havia fet, i creu que l'orientació és cap a les polítiques de dreta. Altrament, allò que defensen en la proposició és el que fan països de la UE, com ara Alemanya o Holanda, als quals tots volen assemblar-se, tot i que se'n distancien quan es tracta d'aplicar polítiques actives d'ocupació.

Quant al fet que hi ha polítiques que s'haurien de situar més en el camp assistencial, com ha dit la tinenta d'alcalde, fa notar que quan una persona perd la feina, perd també el seu lloc a la ciutat; per tant, enviar les persones aturades a les polítiques socials en comptes de l'oficina de Barcelona Activa o de qualsevol altre dispositiu que, d'entrada, dignifica la condició ciutadana és, al seu parer, un error greu.

Està d'acord que es poden modificar moltes coses, reequilibrar els recursos i els pressupostos de maneres diferents, i no dubta pas que la Sra. Recasens o qualsevol altra responsable del Govern municipal busquin recursos allà on n'hi hagi, tot i que li suggereix que és més fàcil trobar-ne si l'empresa és potent i no queda disminuïda dels seus recursos en més d'un terç.

Posa en relleu que una de les coses essencials que cal aconseguir és recuperar la confiança de la ciutadania; aquesta és l'autèntica prima de risc a què s'afronta la democràcia. En aquest sentit, les polítiques d'ocupació estan en l'eix central de la recuperació d'aquesta confiança. Subratlla que aquest ajuntament, gràcies a la seva situació econòmica sanejada, té l'oportunitat d'encapçalar aquestes polítiques, posant l'accent i plantejant els models que considerin més adequats; contràriament, opina que estan fent un retrocés en aquest sentit.

Per acabar, demana a l'alcalde, sobretot en el terreny de les polítiques adreçades a lluitar contra l'atur juvenil, però en totes les polítiques actives d'ocupació, que prengui un compromís personal, i remarca que és indispensable que l'esperit socialdemòcrata torni a fer acte de presència en aquest Plenari, perquè entén que avui l'han oblidat.

El Sr. MULLERAS replica que la situació actual és conseqüència de l'anterior, tal com ha reconegut l'expresident del Govern espanyol, el Sr. Zapatero, afirmant que ara patirien menys si haguessin estalviat més.

Així, si els darreres anys s'haguessin fet més gestions per lluitar contra la crisi ara no estarien en la situació en què es troben; la qüestió no és tenir més recursos, sinó gestionar-los millor. En aquest sentit, remarca que l'anterior govern municipal es va gastar 38.891 euros per cada col·locació feta a través d'una escola-taller; o esmenta els 250.000 euros com a despesa anual de viatges.

Per tant, reitera que creuen en la Barcelona Activa actual i no pas en la del govern anterior.

La Sra. SANZ fa notar a la Sra. Recasens que li han dit en diverses ocasions que els programes i els projectes de Barcelona Activa són d'èxit, amb 22.000 beneficiaris dels programes, 11.000 insercions laborals, i programes concrets com ara "Joves amb futur".

Per tant, creu que no és possible desmuntar aquestes dades amb el discurs que fan, d'acord amb el full de ruta i el model que abandona els col·lectius més vulnerables, atès que deixar de desenvolupar les polítiques actives d'ocupació significa que només els queda l'opció de l'assistència social.

Indica, doncs, que encara que no els agradi, el seu grup continua recordant-los que la lluita contra l'atur ha de ser la prioritat màxima, inajornable i urgent del Govern municipal.

El Sr. PORTABELLA entén que és força singular que amb el nivell d'atur existent a Barcelona, a Catalunya i a l'Estat, el Govern de la ciutat liquidi les polítiques actives d'ocupació i, per tant, caigui en les polítiques passives assistencialistes; i els fa avinent que, això de la caritat, feliçment és d'una altra època.

La Sra. RECASENS posa de manifest que s'han oblidat de crear entorns de confiança que generin una activitat econòmica que comporti llocs de treball; i intentant situar les accions en la persona, han oblidat crear les condicions favorables per crear llocs de treball.

Puntualitza que no ha estat crítica amb el model anterior de Barcelona Activa, només ha dit que responia a un model del passat —en la mateixa proposició es fa referència als anys vuitanta—, mentre que el model actual és absolutament diferent.

Finalment, precisa que han estructurat Barcelona Activa a fi de fer-la potent i poder obtenir els fons que es necessiten, atès que l'anterior era tan feble que quan s'han acabat els fons ha quedat tocada de mort.

ES REBUTJA la proposició / declaració de grup en debat amb vint-i-tres vots en contra —emesos pels Srs. Trias, Forn, Puigdollers, Vives, Ciurana, Ardanuy, Blasi, Martí i Freixedes i les Sres Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, i també pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras, Villagrasa, Bolaños i Ramírez i les Sres. Esteller, Martín, Pajares i Casanova— i divuit vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal Partit Popular

Prop. 2.- (M1 115/3926) Instar l'alcalde a garantir una acció de govern compartida entre l'Ajuntament i l'Àrea Metropolitana de Barcelona, que ell mateix presideix, en les decisions estratègiques d'ambdues institucions.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ observa que l'àrea metropolitana, a més de ser un continu urbà, d'acord amb la Llei de l'àrea metropolitana de Barcelona, també és un continu de govern on està inclosa la ciutat de Barcelona. Assenyala que no és casual que la llei metropolitana, aprovada fa dos anys, estableixi que l'alcalde de Barcelona sigui, alhora, president de l'Àrea Metropolitana, ja que ha de compartir el mateix objectiu que ambdues institucions, Àrea Metropolitana i Ajuntament de Barcelona, treballin i governin conjuntament en una mateixa direcció. Consisteix en el fet que ambdues institucions sumin esforços i, per tant, multipliquin oportunitats.

Precisa, doncs, que la proposta, que pot semblar una obvietat, respon al convenciment que és hora de començar a concretar el que ha de suposar aquesta llei, àmpliament reivindicada, en el seu àmbit competencial territorial i de marc de relacions de l'Ajuntament amb l'Àrea Metropolitana, i d'ambdues amb el Govern de Catalunya.

Remarca, però, que la decisió més estratègica que han de prendre conjuntament ambdues institucions, que és prendre posició quant al projecte Eurovegas, té uns resultats ben confusos, sobretot per part de l'alcalde de Barcelona, que afirma molt tímidament que està d'acord amb el projecte esmentat, sense que se sàpiga clarament què està acordant amb el Govern de la Generalitat o amb la resta d'alcaldes del territori des de l'Àrea Metropolitana. En aquest sentit, posa en relleu que l'Àrea Metropolitana es pronuncia de forma discrepant o contradictòria amb les institucions municipals, i hi ha també el posicionament contrari dels grups que formen govern metropolità amb l'alcalde de Barcelona i, per tant, amb CiU. Pregunta, doncs, si tenen previst fer un debat a l'Àrea Metropolitana sobre el projecte Eurovegas, i sobre altres decisions estratègiques que esmentarà més endavant.

Creu que aquesta argumentació que acaba de fer justifica la proposta, perquè es doni sentit a les reivindicacions d'anys, d'allò que havia treballat conjuntament l'Ajuntament i l'Àrea Metropolitana. Igualment, remarca que, després d'anys de reivindicació del protagonisme del territori en la definició metropolitana, quan tenen l'obligació de fer-ho, els alcaldes i l'Àrea Metropolitana són substituïts per la Generalitat de Catalunya, i qui es posiciona sobre els projectes és el Departament de Política Territorial i l'Incasòl, talment com si no existís cap eina estratègica en el territori, ni en polítiques de sòl, ni en polítiques urbanístiques, ni de desenvolupament econòmic o de creació d'ocupació a Barcelona, ni a l'Àrea Metropolitana, on governa el quadripartit format per CiU, PSC, ICV-EUiA i ERC.

Precisa que no els demana pas que es posin d'acord, sinó que contrastin els seus posicionaments; puntualitza que és en aquest sentit que formulen la proposta, perquè creuen que l'Àrea Metropolitana ha de tenir veu i posició, i ha de decidir i incidir enfront del Govern de la Generalitat en les propostes estratègiques que marcaran el futur de l'àrea metropolitana.

La Sra. ESCARP observa que aquesta és una proposta tipus del PP, que juga amb sobreentesos. En aquest sentit, diu que el Grup Socialista està d'acord amb la literalitat del text, atès que es tracta d'assolir polítiques de qualitat i d'eficiència, que són la raó de ser de l'Àrea Metropolitana.

S'hi sumen igualment si allò que volen dir és que el lideratge metropolità és imprescindible, ja que el seu grup ha estat un defensor ferm d'aquest principi, i el que va defensar per a la creació de l'Àrea Metropolitana.

Si allò que pretenen amb la proposta és dir que l'alcalde de Barcelona s'hauria d'aplicar més en el lideratge metropolità, diu que ho poden discutir i arribar a posar-se d'acord.

Tanmateix, creu que la qüestió essencial és el motiu pel qual el PP no vol entrar en el govern metropolità; un govern que, respectant l'autonomia municipal, discuteix polítiques institucionals però també polítiques de cadascuna de les forces polítiques que formen l'estructura metropolitana. En definitiva, diu que és gairebé el mateix que succeeix a la Diputació de Barcelona —on el Sr. Fernández Díaz ostenta la vicepresidència—, en què conviuen polítiques institucionals i dels partits polítics que, en un moment determinat, poden entrar en contradicció.

Afegeix que si allò que pretenen amb aquesta proposició és discutir de sotamà sobre polítiques estratègiques com ara l'impuls de les infraestructures metropolitanes o el lideratge de Barcelona, li demana que ho facin obertament. Igualment, avisa que si el que volen és parlar d'Eurovegas, abans que res cal saber si ja hi ha decisió respecte d'això per part del Govern municipal de Barcelona.

Està d'acord amb el Sr. Fernández Díaz que no pot ser que Barcelona se situï com a espectadora en l'espectacle de l'ocultisme; i, en aquest sentit, posa com a exemple les paraules del Sr. Forn en un debat a BTV, on va dir que estaven valorant el projecte. En aquest cas, està convençuda que paga la pena fer un debat sobre el tema, tot i que entén que abans de demanar acció compartida, cal demanar acció de govern municipal.

El Sr. MESTRE està d'acord que la demanda del grup del PP és positiva, tot i que el seu grup s'acontentaria amb el fet de saber el posicionament de l'alcalde en una qüestió cabdal per a Barcelona i una decisió estratègica per a l'àrea metropolitana com és la possible instal·lació d'Eurovegas al parc agrari del Baix Llobregat, a tocar de Barcelona i al cor de l'àrea metropolitana.

Insisteix, doncs, a exigir un posicionament clar i concret de l'alcalde i del Govern municipal; i els recorda que s'ha establert un debat intens sobre aquesta qüestió entre la ciutadania, malgrat el secretisme i l'opacitat per part de la Generalitat, i els silencis calculats de l'alcalde i el seu govern.

Observa que en aquesta cambra hi són representats cinc grups municipals, entre els quals els tres de l'esquerra són contraris a la instal·lació d'Eurovegas, que consideren un esquema antagònic amb el model metropolità, i que, si es concreta, contaminarà com una marea negra aquest model, definit amb els objectius del Pla estratègic metropolità en els àmbits territorial, ambiental, econòmic, social i també amb els valors que fonamenten la cohesió social al territori.

Altrament, la formació política que s'hi mostra favorable és el PP, mentre que CiU fa quaranta-vuit hores hi va dir sí amb la boca petita, amb una ambigüitat calculada.

Entenen que és un gran contrasentit que els grups de l'oposició tenen clar el seu posicionament, mentre que el del Govern municipal i del mateix alcalde continua sent inconcret i ambigu, cosa que no és només absència de lideratge, sinó una renúncia a governar. Tanmateix, els diu que avui tenen l'ocasió d'explicar què pensa i què vol el Govern de la ciutat amb relació a Eurovegas.

Els recorda que fa setmanes, en aquest mateix saló de plens, el president del seu grup va interpel·lar l'alcalde sobre Eurovegas, el qual es va refermar en els dubtes que li plantejava el projecte, i va dir que s'inclinava per un sí però no a qualsevol preu. Insisteix a preguntar, per tant, quins són aquests dubtes i quin és el preu i les condicions que el Govern municipal està disposat a pagar; i els adverteix que els ciutadans i les ciutadanes tenen dret a saber els dubtes i les condicions que el Govern municipal planteja a la possible instal·lació d'Eurovegas al parc agrari del Baix Llobregat; i insisteix a recordar-los que tenen l'obligació de respondre aquestes preguntes, tot i que, a hores d'ara, encara no han vist acció de govern.

El Sr. PORTABELLA indica que el seu grup, en rebre la proposició, va considerar votar-hi a favor perquè va interpretar que, d'entrada, demanava coherència. Tanmateix, només fent l'exercici de valorar la coherència del grup proposant els va venir al cap el pacte per congelar l'IBI, tot i que dos dies després el govern del PP va augmentar aquest impost del 10%; o quan van defensar un títol de transport públic subvencionat i van instar el Govern municipal a rebutjar les retallades del servei del transport públic, tot i que el Govern central va reduir del 30% les aportacions i, per tant, ho feia inviable; o l'acord a què van arribar en el primer plenari d'aquest mandat per augmentar el nombre d'agents de la Guàrdia Urbana, tot i que l'Estat espanyol no ho permet perquè només es pot reposar un 10% de les persones que es jubilen, cosa que significa que, de mitjana, es perdran uns noranta agents l'any.

Continuant amb el seguit d'incoherències esmenta, també, la demanda d'austeritat "merkelitzadora" —de Merkel— a Barcelona, mentre que després es gasten 330.800 euros en banderes espanyoles per a les ambaixades. A tot plegat, també s'hi poden afegir els sis milions d'euros de la nova residència de l'ambaixada espanyola a Rabat i els 460.000 euros per al manteniment dels jardins; o els 180.000 euros esmerçats en l'estudi d'ampliació de l'ambaixada de Moscou. Afirmar, doncs, que no veuen enlloc l'anomenada "austeritat merkelitzadora" en tot allò que fan.

Finalment, es refereix al que qualifica d'exemple paradigmàtic: el cas Spanair-Iberia, en què resulta que el 22% d'Iberia que primer tenia Caja Madrid i després Bankia, es converteix en un 12% arran de la fusió amb British Airways, i resulta que ara l'han de pagar tots, tot i que abans s'han encarregat de liquidar Spanair, no fóra cas que Barcelona tingués un *hub* propi.

El Sr. VIVES assenyala que estava convençut que en la documentació d'aquesta proposició hi faltava alguna cosa, ja que hi ha trobat a faltar una exposició de motius, tot i que cenyint-se a l'enunciat de la proposició és difícil no estar-hi a favor.

Així, doncs, en analitzar què havia succeït els darrers cinc anys, durant els quals han estat capaços de construir entre pràcticament totes les formacions polítiques un nou model de governança a l'Àrea Metropolitana, que ha permès que s'estableixin nous graus de confiança per tirar endavant qüestions tan importants com el Pla

d'actuació metropolitana 2011-2015, que, recorda, va ser votat per unanimitat i compartit també pels alcaldes metropolitans del PP.

Quant a competències que pertanyen a altres administracions, adverteix que no els han de fer perdre el nord, i remarca que l'Àrea Metropolitana ha de fer allò que diu el Pla d'actuació metropolitana. Igualment, la Generalitat i l'Estat hi tenen uns papers definits, alhora que els ajuntaments hi tenen el seu paper propi i la seva autonomia.

Apunta que en el moment que tots plegats sàpiguen de què va el projecte Eurovegas, seran capaços de decidir què en pensen, no pas amb posicionaments presos a priori, cosa que sap del cert que mai no fa el Sr. Fernández Díaz. Insisteix, en conseqüència, en la importància de disposar de tota la informació, respectar les autonomies de les administracions i actuar en conseqüència.

Fa notar que quan es parla de secretisme, com passa en aquesta proposició, el més evident és el de la mateixa proposició, atès que amaga aspectes als quals no poden donar suport, i al seu darrere hi ha intenció de polemitzar sobre elements que no porten enlloc ara com ara.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ assegura que no demana pas que votin a favor de la proposta i, tot i que pot semblar una contradicció, només els demana que, atès que tots afirmen que estan a favor de la seva literalitat, actuïn en conseqüència, amb les idees clares, prenent decisions de govern i en la mateixa direcció aquest ajuntament i l'Àrea Metropolitana.

Es refereix a la nova governança de què ha parlat el Sr. Vives, i precisa que rau en la llei metropolitana que va entrar en vigor ara fa un any i, per la qual, l'alcalde de Barcelona també presideix l'Àrea Metropolitana. Aquesta nova governança es concreta en els nous vicepresidents de l'òrgan, un dels quals executiu i que, de la resta, cinc són regidors d'aquest ajuntament de tots els grups llevat del del PP.

Tanmateix, posa en relleu que el vicepresident de Planificació Estratègica, en l'oposició d'aquest consistori, diu que no al projecte Eurovegas, mentre que la vicepresidenta de Desenvolupament Econòmic hi està a favor. No entén, per tant, perquè no es posen d'acord si estan governant junts l'Àrea Metropolitana; i es pregunta si no és que només es posen d'acord per repartir-se els càrrecs.

Remarca, igualment, la superació de la fragmentació institucional de l'àrea amb la nova llei de l'àrea metropolitana de Barcelona, però ara hi ha una fragmentació de govern i no són capaços de posar-se d'acord en aquestes decisions estratègiques, sobre les quals volen obrir debat amb aquesta proposició. Així, a més de compartir el govern nou vicepresidents, cinc dels quals d'aquest ajuntament, adverteix que les decisions estratègiques no es poden compartimentar, i s'han de prendre decisions com la d'Eurovegas, o sobre aspectes tarifaris del transport i de l'aigua, sobre les quals els grups polítics tenen opinions contradictòries depenent si són a l'Àrea Metropolitana o als ajuntaments. En la mateixa línia, esmenta la incineradora, el Pla d'infraestructures de mobilitat, la privatització d'ATLL, la definició d'urbanisme amb un pla director, la Barcelona Activa metropolitana, on avui mateix han mostrat discrepàncies en aquesta cambra.

Posa en relleu, doncs, que no es posen d'acord en cap decisió estratègica; i els recorda que han estat anys reivindicant competències i protagonisme des d'aquest ajuntament i també des de l'Àrea Metropolitana, i ara que en tenen l'oportunitat, la malbaraten, i la pregunta conseqüent és per a què serveix tot plegat.

La Sra. ESCARP remarca que amb la Llei de l'àrea metropolitana de Barcelona es va fer una aposta molt important perquè creien en el seu paper i es va

optar per un govern fort, que significa format per quatre forces polítiques, amb opinions diverses en segons quins temes, però mantenint per damunt de tot la cooperació i la lleialtat institucional.

No entén, per tant, per què s'exclama tant el Sr. Fernández Díaz, si a la Diputació de Barcelona van votar en contra del nomenament del director del CCCB. Destaca que quan es forma un govern que es pretén fort, de vegades, s'expressen opinions diverses, atès que es basen, com ha dit, en la cooperació i la lleialtat institucional, no pas en una unitat de destí.

Opina que si aquesta vegada volen parlar d'Eurovegas, ho han de fer, però demana al Sr. Fernández Díaz que no participi en l'ocultisme i que enceti el debat francament.

Per acabar, demana al Sr. Alcalde que al proper plenari del juliol facin aquest debat i que en lideri la transparència.

El Sr. MESTRE pregunta al Sr. Vives per quin motiu no els respon les preguntes sobre Eurovegas; per què el Govern municipal demostra tanta por d'afrontar la realitat. En aquest sentit, li recorda que l'alcalde ha acudit aquesta mateixa setmana a dos dinars, un amb directius d'Eurovegas i diversos càrrecs de la Generalitat encapçalats pel president, i l'altre en una cimera entre el Govern municipal i el de la Generalitat, i es pregunta de què van parlar en aquestes trobades sinó d'Eurovegas, que és un tema estratègic per a la ciutat i per a l'àrea metropolitana i, si no ho van fer, li sembla que van cometre un autèntic error.

Exigeix, doncs, una opinió del Govern municipal sobre aquest tema, que no poden ignorar que domina el carrer; contràriament el silenci calculat del Govern municipal no és tolerable ni és una bona manera de governar.

El Sr. PORTABELLA posa de manifest que el recent govern metropolità acabarà tenint moltes competències i sent molt important en el conjunt de la gestió i la planificació de tots els municipis d'aquesta àrea, malgrat que el Sr. Fernández Díaz n'hagi qüestionat la utilitat.

Remarca com un altre aspecte essencial la realitat territorial, formada per trenta-sis municipis; i aquestes realitats diferents s'hauran de saber compaginar amb el pas del temps i, per tant, anar avançant en la presa de decisions estratègiques que afectin tots els municipis i no només de conveniència política.

El Sr. VIVES expressa al Sr. Fernández Díaz, atès el seu gran interès per tot el que succeeix a l'Àrea Metropolitana, que el millor que pot fer la seva informació política és incorporar-se al govern metropolità; entén, tot i parlar a bastament sobre els vicepresidents, i titllar l'estructura d'excessiva, que el Sr. Fernández Díaz sap la feina que s'hi fa, més encara quan alguns alcaldes del PP se'n beneficien molt legítimament.

Al Sr. Mestre li assegura que els projectes els valoren treballant, no dinant.

S'APROVA la proposició / declaració de grup en debat amb trenta-dues abstencions —emeses pels Srs. Trias, Forn, Puigdollers, Vives, Ciurana, Ardanuy, Blasi, Martí i Freixedes i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, pel Srs. Martí, Colomé, Trullén, Carnes, Espriu i Escudé i les Sres. Escarp, Jaurrieta, Andrés, Moraleda i Díaz, pels Srs. Gomà i Mestre i les Sres. Blasco, Sanz i Ribas, i també pels Srs. Laporta i Portabella— i nou vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal Iniciativa per Catalunya Verds-EUiA

Prop. 3.- (M1 115/3932) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Instar el Govern municipal a enfortir Barcelona Activa: a) mantenint-ne o incrementant-ne el pressupost, sense cap mena de reducció; b) mantenint i ampliant els programes que s'hi ofereixen: tant el conjunt de polítiques d'ocupació i formació, com d'emprenedoria i suport a les empreses. 2. Instar el Govern municipal a mantenir la totalitat del personal contractat actualment a Barcelona Activa, sense cap mena de reducció. 3. Instar el Govern municipal a situar la lluita contra l'atur com a objectiu principal de ciutat, mantenint, per tant, les polítiques actives d'ocupació com a prioritat municipal, i aportant tots els recursos necessaris per al seu total desplegament.

El Sr. GOMÀ saluda, en primer lloc, els professionals de Barcelona Activa que avui els acompanyen en aquesta sessió, malgrat els obstacles que els han posat, i expressa el suport del seu grup a la seva lluita per l'ocupació i per construir futur a la ciutat.

Constata la situació de crisi econòmica intensa i prolongada que viu Barcelona, on l'atur suposa el principal impacte social, immersa en una crisi global i, en conseqüència, les competències polítiques per afrontar-ho ultrapassen la ciutat. Amb tot, la ciutat sempre s'ha destacat pel convenciment que cap problemàtica social i col·lectiva no pot ser aliena al govern de la ciutat; i, també, que pot i ha de fer aportacions clares i convençudes en la lluita contra l'atur.

Insisteix que el Govern municipal no pot abandonar les persones aturades i, per tant, tampoc les polítiques actives d'ocupació; en aquest sentit, li fa avinent que convindria que abandonés la fal·làcia, vella i neoliberal, que les dinàmiques de mercat, per elles mateixes, crearan ocupació. Altrament, la realitat ha demostrat sempre que no existeix cap automatisme que converteixi el creixement en ocupació; calen instruments públics potents de foment de l'ocupació i polítiques públiques que facin possible la inserció laboral dels col·lectius més fràgils.

Al·lega que és en aquest sentit que les polítiques locals d'ocupació són insubstituïbles, tot i que els govern municipals o bé les retallen o bé les abandonen del tot. Reitera que el seu grup ha presentat tota mena d'iniciatives en aquesta línia, en aquesta cambrà i en comissió, i la resposta del govern no es palesa en cap convocatòria del Pacte per l'Ocupació de Qualitat, ni cap esment sobre la situació de l'ocupació juvenil a la Taula Barcelona Creixement, ni en un sol programa de reinserció per a les persones afectades pels ERO.

Així, posa de manifest que mentre el Govern de la ciutat pensa què ha de fer, l'atur a Barcelona no para de créixer, i afecta especialment persones i territoris molt fràgils, amb el resultat de trenta-cinc mil joves a l'atur, i destaca que el nombre de persones aturades amb nivells formatius bàsics, a Ciutat Vella i a Nou Barris, dobren les taxes de Sarrià - Sant Gervasi o de les Corts.

Subratlla que es tracta de realitats socials molt greus, atès que sense feina no hi ha projecte de vida, menys encara per als trenta-nou mil barcelonins i barcelonines que avui ja no reben cap prestació, o les vint-i-tres mil llars on no entra cap ingrés. Fa notar, igualment, que amb més de cent mil persones aturades no hi ha cap possibilitat de reactivació econòmica.

En conseqüència, diu que sobren motius humans, socials i econòmics per lluitar contra l'atur, malgrat que transcorregut un any de mandat, han pogut constatar que les polítiques d'ocupació, més que repensar-les, el Govern les debilita gairebé fins a l'abandonament, tal com estan fent amb el que defineix de rebregada Barcelona Activa: una retallada substancial de més del 35% del seu pressupost, que imposa

l'abandonament d'un model d'equilibri, potent, de formació i ocupació, i d'emprenedoria i teixit empresarial; i una reducció dels contractes —entre cinquanta-cinc i cent onze professionals poden ser-ne acomiadats—. Així les coses, el Govern municipal converteix un instrument per crear ocupació en una font d'atur.

Assenyala que és en el context que acaba d'exposar que presenten aquesta proposició, amb l'objectiu concret de connectar aquest Plenari amb les problemàtiques de la gent i, sobretot, a l'obertura de perspectives de futur, instant-lo a acordar que el Govern municipal situï l'acció contra l'atur entre els seus objectius principals. Precisa que això significa que les polítiques actives d'ocupació han d'estar en el centre de les seves prioritats i ha d'aportar-hi tots els recursos que calguin, atès que no es tracta d'una qüestió de disponibilitat de recursos o no, sinó de voluntat i prioritat política.

Per concloure, els demana que aprofitin l'oportunitat que els dona el procés de repensar Barcelona Activa per enfortir-la i millorar-la; i fa avinent que això passa per blindar-ne el pressupost, preservar i ampliar els programes de formació i ocupació i per mantenir la totalitat del seu capital humà. Entenen que és un bon punt de partida per generar un bon entorn de confiança per a les persones aturades de la ciutat amb el seu govern, que de cap de les maneres no les hauria d'abandonar a la intempèrie del mercat.

El Sr. MARTÍ GRAU expressa, en primer lloc, el vot favorable a la proposició, i fa notar que, si haguessin aprovat la que ha presentat el seu grup abans, aquesta seria del tot factible.

A fi d'afegir algunes reflexions al debat sobre aquest tema, posa de manifest la defensa del model empresarial que fa el Govern municipal i, indica que, de fet, Barcelona Activa, a la dècada dels vuitanta, no només feia plans d'ocupació i formació ocupacional, sinó que des del seu inici era conscient que s'havia d'actuar en una doble direcció: en la línia de millorar i d'adaptar el marc empresarial de la ciutat en uns moments que, igual com ara, hi havia una situació de canvi; així, als noranta es va produir la transformació econòmica de ciutat dels sectors industrials cap al sector serveis, que exigia generar oportunitats. Així, doncs, Barcelona, que manté la seva imatge internacional malgrat la conjuntura, ha de mantenir-ho sobre la base d'adaptar, d'una banda, el seu parc empresarial per continuar generant ocupació i, d'altra banda, adaptar el col·lectiu de treballadors i treballadores als nous requeriments del marc laboral.

Remarca que això és el que ha fet fins ara Barcelona Activa, que amb el canvi anunciat pel Govern municipal quedarà retallada. Altrament, entén que podrien optar per millorar-la, i no malmetre la seva oferta de formació, de programes de creació d'empreses i plans d'ocupació; entén que es pot modificar, però no deixar morir Barcelona Activa d'inanició.

Acaba dient que lamenta molt que avui no hagin arribat a un acord més unànimе en aquest Plenari, ja que el projecte de canvi de Barcelona Activa es va presentar sense informar-ne cap grup municipal. Admet, tanmateix, que els han fet arribar una esmena a aquesta proposició, malgrat que ho han fet fa poques hores, i replica que no són maneres atesa la importància de tot aquest assumpte.

Adverteix que, a fi de millorar la confiança de la ciutadania en els seus governs, cal trobar grans espais d'acord, especialment quant als grans problemes i reptes que té Barcelona. Creu, doncs, que han desaprofitat una oportunitat amb referència a les propostes que, amb més responsabilitat que no pas el Govern, han presentant els grups municipals.

Adreçant-se a l'alcalde, li remarca que avui s'ha produït un gir evident cap a la dreta, i que té l'obligació de triar quin tipus de projecte vol per a la ciutat.

El Sr. MULLERAS observa que el problema no rau en dretes o esquerres,

sinó en ser eficaços o no en la lluita contra la crisi i l'atur.

Reitera allò que ha expressat en el debat de la proposició sobre Barcelona Activa que ha presentat el Grup Socialista: el model del grup del PP és un altre; i afirma que creuen en Barcelona Activa, però no en la del govern municipal anterior, sinó en una que tingui un enfocament absolutament diferent. Insisteix a dir, per tant, que l'anterior organització era confusa, ineficaç i ineficient en la gestió política i organitzativa, que no estava orientada a la realitat social. Posa en relleu que van crear estructures provisionals per gestionar subvencions; van emplenar artificialment organismes que vivien dels diners públics, que a hores d'ara ja s'han gastat i, per tant, s'imposen els ajustos.

Insisteix que l'anterior govern va fer provisionals els llocs de treball, dependents de subvencions, que ara, a l'oposició, pretén fer fixos. Addueix que això s'anomena hipocresia política, atès que estan reclamant allò que, quan podien, no van fer.

Quant a les polítiques actives d'ocupació, manifesta que tenen discrepàncies significatives sobre la seva orientació; diu que estan convençuts que calen aquestes polítiques i que s'ha de fer formació, però orientada a la realitat empresarial de la ciutat a fi d'accedir a ocupació de qualitat. Remarca que el problema és que aquelles polítiques actives d'ocupació eren passives contra l'atur i, per això, han arribat a la situació actual.

Tot seguit, referint-se a l'estratègia metropolitana en aquest terreny, creu que les forces que governen juntes a l'Àrea Metropolitana no es posen d'acord, i els pregunta per què no creen l'agència Barcelona Activa metropolitana.

Conclou, doncs, que el model del govern anterior va fracassar tal com demostra el fet que els ciutadans no els van fer confiança en les darreres eleccions municipals; per això, el grup del PP creu que cal un model nou, un nou enfocament per a Barcelona Activa, atès que fins ara no s'ha revelat el més adient per afrontar l'època que els ha tocat viure.

El Sr. PORTABELLA observa que al llarg d'aquest matí han tingut ocasió de parlar de Barcelona Activa des de diverses perspectives, tal com ja havien fet en les comissions pertinents. Així, doncs, a partir d'aquesta visió polièdrica que han pogut compondre, el seu grup vol tractar de la capacitat financera d'aquest ajuntament per suplir el dèficit d'ingressos procedents de la Generalitat i de l'Estat i, també, d'aquest ajuntament a fi de continuar fent polítiques actives d'ocupació. Reitera que confiar en les polítiques passives, tal com sembla que fa el Govern municipal, és un error.

Tanmateix, si se centren en el terreny econòmic, els recorda que, amb motiu de la modificació del PEF, van plantejar la qüestió que el Govern havia guardat trenta-vuit milions d'euros, als quals no es pot aplicar el concepte de superàvit, atès que els haurien d'esmerçar en reducció del deute. Igualment, es refereix als diversos litigis sobre com passar de cinc a deu anys el període de retorn de saldos negatius de la participació en els ingressos de l'Estat durant els anys 2008 i 2009 que, al parer del seu grup, no havien d'anar inexcusablement a l'objectiu del dèficit zero, i que el que havia de demostrar el Govern per ampliar el termini de cinc a deu anys era estabilitat pressupostària. En aquest sentit, el 22 de juny passat el Govern central treu un decret, amb què els dóna definitivament la raó, on en les deu casuístiques que estableix, en cap es demana el dèficit zero i sí l'estabilitat pressupostària, que fixa com a 0,3% del PIB, que significa concretament 104 milions d'euros, que sumats als 38 milions esmentats, fan un total de 145 milions d'euros.

Entén que és lògic que l'Ajuntament deixi una part d'aquesta xifra com a marge de seguretat, però no pas tota sencera, i es pregunta per quin motiu no poden destinar deu milions d'euros a polítiques actives d'ocupació, tal com demanava la proposició del Grup Socialista.

Insisteix que el Govern municipal està en condicions de fer-ho, i assegura

que fa aquesta afirmació amb coneixement de causa perquè ho han consultat amb entesos en la matèria. Considera que volen arribar a dèficit zero enguany per una qüestió purament ideològica, tot i que si es limitessin a complir amb el que demana el Govern central, l'estabilitat pressupostària, estaria garantit el retorn a deu anys i, alhora, disposarien de gairebé cent cinquanta milions d'euros més per a aquest any.

La Sra. RECASSENS fa saber al Sr. Portabella que no es veu amb cor de tornar-li a rebatre aquest ball de xifres amb què juga.

Adreçant-se al Sr. Martí Grau, precisa que l'esmena que els van oferir, i que van refusar, deia literalment que l'Ajuntament garantia el finançament necessari per fer de Barcelona Activa l'organització de referència al servei de les polítiques de suport a l'empresa i a la creació d'ocupació. En aquest sentit, li adverteix que el tacticisme, de vegades, és una estratègia equivocada i, per tant, li demana de treballar des de l'entesa i la transparència, amb l'únic objectiu d'intentar ajudar en la lluita contra la crisi i la creació de llocs de treball.

Desmenteix molts dels termes que els ha aplicat el Sr. Gomà en la seva intervenció, i aprofita per demanar-li que no els donin més lliçons, ja que ha estat el govern del qual ell formava part que ha deixat la ciutat amb unes xifres d'atur tan elevades com no s'havien vist mai, i una Barcelona Activa amb un 50% de la plantilla en la precarietat laboral més absoluta, amb uns salaris subjectes a uns fons d'ocupació finits.

Tot seguit, dirigeix un missatge als treballadors de Barcelona Activa que avui els acompanyen en aquesta sessió, i és que les 55 persones que cobraven una subvenció passaran a cobrar de l'Ajuntament de Barcelona i, per tant, deixaran de dependre dels fons d'ocupació; 55 treballadors continuaran mantenint relació laboral amb Barcelona Activa amb la mateixa relació laboral que fins ara, amb un contracte fix discontinu, amb la diferència que quan abans no arribaven els fons de l'Estat, aquestes persones treballaven per períodes discontinus. Afegeix que han avisat aquests treballadors que seran cridats a mesura que els vagin necessitant i desenvolupant l'estratègia de promoció de l'ocupació.

Finalment, pel que fa als 55 treballadors amb contracte per obra i servei, admet que acaben la seva relació laboral amb Barcelona Activa perquè els acaba el contracte.

Els demana, per tant, que no juguin amb les persones, i amb moltes famílies que ho estan passant malament i, a canvi, els convida a buscar espais d'entesa, de diàleg i de treball conjunt; i avisa que no faran, amb recursos propis, polítiques de plans d'ocupació perquè consideren que és el pitjor que poden fer, perquè els recorda que la ciutat és solvent, i si llencen els diners, ben aviat poden anar pel pedregar; i, alhora, els demana a tots plegats que els deixin treballar en polítiques estables d'ocupació.

El Sr. GOMÀ pregunta a la Sra. Recasens, que fa uns instants advocava pel diàleg i l'entesa, si creu que és un bon punt de partida, en un moment en què l'atur és el principal problema social de la ciutat, que la seva resposta passi per retallar i debilitar

les polítiques actives d'ocupació i per reduir el capital humà vinculat a Barcelona Activa.

Addueix que mai no havia sentit dir a una responsable política el que li ha sentit a la tinenta d'alcalde avui, situant les polítiques d'ocupació com a factor causal de l'atur; tanmateix, remarca que l'atur té a veure amb un determinat model productiu i unes determinades reformes laborals que han incentivat molt més l'acomiadament que no pas la contractació; altrament, les polítiques actives d'ocupació han estat instruments que han intentat aportar una orientació per satisfer el dret al treball de les persones. Admet que cal treballar i reorientar aquestes polítiques, però en cap cas abandonar-les.

Fa avinent que, fa pocs dies, repassava les taxes d'atur de ciutats europees relativament semblants a Barcelona com ara Viena, Rotterdam, Birmingham o Lió, amb taxes d'atur d'entre el 5 i el 10%, el que significa un 50% per sota de la taxa de Barcelona, però totes amb dispositius d'inserció laboral molt potents, molts dels quals havien pres Barcelona Activa com a referent. Creu, per tant, que no té cap explicació que el govern de CiU es dediqui a desmantellar una de les dues grans potes de referència d'aquest instrument.

Considera que la Sra. Recasens construeix el seu discurs sobre la base d'un conjunt de prejudicis ideològics de caire neoliberal, obsolets i que s'ha demostrat que són inútils. Li demana, per tant, que els abandoni i que retorni al cor del model social europeu, on els elements de creació d'ocupació tenen a veure amb el creixement, una condició necessària però insuficient; així, l'estat del benestar ha estat el gran dispositiu creador d'ocupació en el model social europeu.

El Sr. MARTÍ GRAU constata que hi ha dos models de polítiques actives d'ocupació en aquesta cambra, i diu que allò que realment l'amoïna és que no hi hagi voluntat per part d'un dels dos d'establir ponts i trobar un espai d'intersecció que els permetria a tots plegats ser més contundents, i amb més capacitat, per resoldre el problema de l'atur a la ciutat.

Per acabar, recorda a la Sra. Recasens que fa deu dies que tenia la proposició del seu grup.

El Sr. MULLERAS està d'acord que l'atur és el gran problema social, que el darrer any ha crescut a Barcelona del 7,4%, i també constata que el primer any del mandat anterior, va créixer d'un 46,5%.

Així, el seu grup està convençut que calen noves polítiques, atès que les que s'han dut a terme fins ara s'han revelat ineficaces.

El Sr. PORTABELLA recapitula que, en síntesi, el pressupost de Barcelona Activa baixa i es deixen de fer polítiques actives d'ocupació, mentre que el Govern guarda un coixí de gairebé cent cinquanta milions d'euros, i no mostra cap voluntat de negociació.

La Sra. RECASENS diu al Sr. Martí Grau que està convençuda que trobaran espais de diàleg.

Considera que el Sr. Gomà confon alguns termes, i puntualitza que continuaran tenint Barcelona Activa com a referent, i entén que el Govern municipal mereix un vot de confiança per fer de Barcelona Activa un òrgan de referència al servei de les polítiques de suport a l'empresa i de creació d'ocupació.

El Sr. GOMÀ replica a la Sra. Recasens que es plantegi si pot anar als barris a informar que han abandonat el programa "Treball als barris"; a la gent jove, explicar-li que han abandonat el programa "Joves amb futur"; als col·lectius amb risc d'exclusió, informar-los que s'ha desestimat el programa d'inclusió sociolaboral convingut amb Qualitat de Vida.

Remarca que tots els programes que ha esmentat es defensen amb els seus resultats, han generat ocupació i cohesió social en barris i col·lectius amb risc d'exclusió, i demana novament que facin un replantejament profund de la seva estratègia d'abandonament d'aquestes polítiques.

ES REBUTJA la proposició / declaració de grup en debat amb vint-i-tres vots en contra —emesos pels Srs. Trias, Forn, Puigdollers, Vives, Ciurana, Ardanuy, Blasi, Martí i Freixedes i les Sres. Recasens, Fandos, Homs, Vila i Rognoni, i també pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras, Villagrasa, Bolaños i Ramírez i les Sres. Esteller, Martín, Pajares i Casanova— i divuit vots a favor de la resta de membres del consistori.

Del Grup Municipal Unitat per Barcelona

Prop. 4.- (M1 115/3923) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona manifesta el seu convenciment que Catalunya i la capital catalana són institucions fortes, amb una economia exportadora i solvent i amb una cohesió social prou forta per tenir confiança en una propera sortida de la crisi, sense exclusions socials, i acorda: 1. Que l'Ajuntament de Barcelona expressi el seu suport al manifest que promou l'Associació de Municipis per la Independència a favor d'un nou pacte fiscal entre Catalunya i l'Estat espanyol basat en el concert econòmic, i que es preveu aprovar el proper 7 de juliol a l'assemblea general d'aquesta associació 2. Que en cas de ser aprovada la moció a favor del concert econòmic a l'assemblea general de l'Associació de Municipis per la Independència, l'Ajuntament de Barcelona s'adhereixi al manifest. 3. Fer arribar aquest acord a l'Associació de Municipis per la Independència, al president de la Generalitat, a la presidenta del Parlament de Catalunya i a tots i totes els diputats i les diputades del Parlament de Catalunya.

El Sr. LAPORTA comença la seva intervenció dient que la crisi posa en evidència la crueta de l'espoli fiscal i, de retruc, el social, atès que durant molts anys els impostos dels catalans han servit perquè l'Estat espanyol basteixi un model econòmic faraònic, ruïnós i certament insostenible.

Posa en relleu que si Catalunya pogués gestionar els seus recursos no s'hauria d'haver fet cap de les retallades que ara critiquen tots plegats. Així, entre els inconvenients conseqüència de la dependència de Catalunya de l'Estat espanyol n'esmenta dos de crítics: que l'Estat no paga el que deu a Catalunya, i el dèficit fiscal que pateix el país, que es palesa en les balances fiscals que darrerament ha presentat el conseller Mas-Colell. Precisa que les balances fiscals conclouen que Catalunya pateix un dèficit del 8% del seu PIB, un dèficit constant des del 1986 fins al 2009 que és el termini fins al qual s'han presentat les balances fiscals; igualment, el 43% dels impostos que es paguen a Catalunya se'n van a Madrid i no tornen, i, alhora, el dèficit fiscal català s'ha duplicat els darrers vint-i-quatre anys.

Afegeix que, a aquest estat de coses, s'hi suma que la Generalitat està pràcticament en fallida arran d'un dèficit desproporcionat amb relació a l'esforç fiscal que fan els catalans i les empreses del país, cosa que afecta directament els ajuntaments

perquè no poden disposar de les assignacions econòmiques que els són vitals per fer front a les seves necessitats.

Així, doncs, la situació és de molta indefensió i fins que Catalunya no recapti, gestioni i inspeccioni els seus impostos s'estableix la paradoxa que l'Estat espanyol fixa uns objectius de dèficit, alhora que s'apropia dels recursos de Catalunya, la qual cosa fa que sigui impossible aconseguir els objectius de dèficit, i ho defineix com una situació de domini pervers. Igualment, remarca que fins que no es capgiri aquesta tendència els pressupostos de la Generalitat i els de l'Ajuntament continuaran estant marcats pel dèficit, i això desincentiva enormement el creixement econòmic. Així, l'esforç fiscal extraordinari que fan les empreses i els catalans no obté cap mena de recompensa, atès que el saldo fiscal amb l'Estat espanyol continua sent del 8% constantment.

Afegeix que, d'altra banda, el govern del PP no redueix la despesa de l'Administració central, sinó que trasllada el sacrifici de reducció de la despesa als ciutadans i a les altres administracions públiques com ara la Generalitat i l'Ajuntament de Barcelona.

Al·lega, per tant, que davant tot plegat Barcelona té força i empenta, prou dinamisme com a capital del país per sortir de la crisi i arrossegat Catalunya endavant; admet que la conjuntura econòmica ho fa difícil, però la situació d'espoli fiscal ho fa gairebé impossible.

Consideren, en conseqüència, que Barcelona ha d'actuar sense complexos a l'hora de liderar el país, tal com es desprèn de l'objectiu de la proposició, que demana l'adhesió al manifest de l'associació d'ens locals Municipis per la Independència respecte al nou pacte fiscal inspirat en el concert econòmic. Creuen que aquesta seria una manera de liderar el país per capgirar la situació que ha exposat.

El Sr. MARTÍ GRAU fa avinent, en primer lloc, la posició del seu grup a favor del pacte fiscal i d'arribar a un acord entre les forces polítiques catalanes que permeti negociar amb el Govern espanyol un equilibri millor del dèficit entre Catalunya i Espanya.

Dit això, precisa que davant aquest repte, importantíssim en el context de crisi, hi ha dos camins possibles; l'un és la cerca del consens a partir de la responsabilitat, sabent què serà factible i què no; l'altre és buscar el conflicte, al seu parer una estratègia que condueix cap a un altre objectiu diferent, que no té a veure només amb el finançament.

Observa que la proposició significa un intent de sumar ambdues possibilitats, amb expressions tan subordinades que costen d'entendre; de tota manera, demana de posar-se al servei de l'estratègia parlamentària que s'està duent a terme entre totes les forces polítiques donant suport al màxim consens a fi que a l'hora de negociar amb Madrid sigui possible un model de pacte fiscal que respongui realment a les necessitats actuals.

Expressa que aquesta argumentació els porta a abstenir-se en aquesta proposició, perquè consideren que és un aiguabarreig que, fins i tot, pot entorpir el debat i l'assoliment del consens necessari a escala parlamentària catalana per acabar amb èxit el procés.

A tall de conclusió, assenyala que qualsevol pacte fiscal ha d'anar acompanyat necessàriament d'un pacte social; i no només han de demanar els diners, sinó que han d'explicar com els gastaran. Cal defensar un model de finançament millor que el que han tingut fins ara, però també cal defensar el model de país que volen construir amb aquests recursos.

La Sra. ESTELLER addueix que el plantejament del grup d'UpB quant al pacte fiscal està fonamentat en plantejaments superats. Precisa que actualment hi ha convocades diverses cimeres al Parlament de Catalunya, on tots els grups estan treballant amb voluntat constructiva d'arribar a un acord, sense predeterminar cap fórmula de finançament com la que avui ha apuntat el Sr. Laporta.

Diu que el seu grup considera que no es poden fer els plantejaments que ha fet, considerant el pacte fiscal com una solució bàsica als problemes econòmics de Catalunya, quan aquest no és l'únic problema que té, atès que el més greu és la crisi econòmica, de la qual ha de sortir, cosa que només és possible a base de creixement econòmic i creació d'ocupació. Insisteix que cal estar units per aconseguir-ho, i, alhora, el nou model de finançament ha d'anar acompanyat de la recuperació econòmica, atès que s'han de repartir els ingressos de la Generalitat, i si cauen com ho estan fent actualment, el repartiment serà molt escàs tot i la capacitat normativa que vulguin aplicar als impostos.

Avança que el grup del PP està treballant en les cimeres que ha esmentat amb el punt de partida de treballar per generar més ingressos a la Generalitat, i que la capacitat de créixer vagi generant incentius fiscals a l'esforç fiscal i atenant la solidaritat limitada i finalista amb la resta de comunitats autònomes, que no perjudiqui la capacitat de creixement i de competir de l'economia catalana.

Per tant, consideren que és fonamental replantejar aquesta solidaritat en uns principis basats en la coresponsabilitat fiscal amb l'Estat, amb l'increment d'impostos cedits i amb més participació en el sistema impositiu.

Finalment, diu que li sorprèn que la proposició, partint d'una associació localista, no parli del finançament dels ens locals, ja que entén que és prioritari per als ajuntaments obtenir més ingressos per poder prestar millor els seus serveis.

Remarca, doncs, que estan convençuts que cal treballar des del consens, amb un màxim denominador comú i amb punts de trobada que busquin solucions al finançament.

Recorda, per acabar, que entre el PP, PSC i CiU sumen el vuitanta per cent del Parlament de Catalunya i el 90% de les Corts de l'Estat, i que a partir del treball conjunt poden arribar a un model fiscal per a la Generalitat que faciliti la recaptació de recursos.

El Sr. MESTRE avança el vot favorable del grup d'ICV-EUiA a la proposició que, finalment, ha transaccionat el grup proposant. Precisa que el vot que emeten és a la literalitat dels seus acords, malgrat que no comparteixen una part de la intervenció del Sr. Laporta.

Puntualitza, en aquest sentit, que la proposició no parla de cap adhesió al manifest de l'Associació de Municipis per la Independència, sinó de reconeixement i suport, entre altres coses perquè aquest manifest, a dia d'avui, encara no existeix.

Indica que la proposició ha incorporat les esmenes del seu grup, fetes amb la voluntat que l'enfocament i els acords fossin, al seu parer, més adequats, cosa que agraeixen al grup proposant, i que ha permès que amb els vots dels regidors i les regidores del seu grup es pugui aprovar.

Confirma que el seu grup està per un finançament millor de Catalunya, un objectiu que comparteixen amb totes les forces polítiques catalanes i, per tant, defensen la via d'un pacte fiscal, però, com deia el Sr. Martí Grau, acompanyat d'un pacte social; creuen que un millor finançament de Catalunya ha de significar el reforç de les polítiques públiques, els serveis i les prestacions. Tanmateix, no totes les forces

polítiques catalanes, a dia d'avui, tenen una mateixa posició, tot i que ratifica que el seu grup sempre advocarà per l'objectiu de més autogovern per a Catalunya.

Per acabar, insisteix que, quant al pacte fiscal, hi ha una qüestió d'oportunitat política que no es pot obviar, i és valorar en quin moment aquest ajuntament s'ha de pronunciar de manera solemne respecte a aquesta qüestió. Recorda, com ha apuntat la Sra. Esteller, que el 12 de juliol es farà una cimera de grups parlamentaris catalans i està previst la darrera setmana de juliol un ple del Parlament de Catalunya per tractar del pacte fiscal, i els sembla que, sempre que s'assoleixi un acord ampli dels grups parlamentaris quant al pacte fiscal, amb continguts clars i expressant una coincidència unitària àmplia i sòlida que permeti fer avançar el país en l'àmbit del finançament que també és el de l'autogovern, cal aprofitar-ho perquè l'Ajuntament de Barcelona, com a capital de Catalunya, doni suport solemnement a l'acord sorgit del Parlament.

Reitera que és aquesta darrera qüestió la que han expressat en les esmenes a la proposició, atès que els acords han d'atendre la justesa del que es busca i, també, l'oportunitat del moment.

El Sr. MARTÍ GALBIS fa avinent que el grup de CiU dona suport al text de la proposició, en part perquè l'han enriquida amb algunes esmenes. Remarca que aquest vot està justificat basant-se, essencialment, en cinc raons.

Indica, en primer lloc, que l'assoliment del pacte fiscal sobre la base del concert econòmic és l'objectiu polític prioritari de CiU en aquest mandat; en conseqüència, seria un contrasentit que no donessin suport a aquest tipus de plantejaments; i, perquè totes les enquestes i els estudis d'opinió recents donen el resultat que entorn del 75% de la població de Catalunya està d'acord amb el pacte fiscal sobre la base del concert econòmic.

En segon lloc, perquè la crisi econòmica global i la comprensió gairebé nul·la de l'Estat, tant dels governs socialistes com de l'actual del PP, respecte als interessos i les necessitats de Catalunya, obliga a superar l' statu quo actual i guanyar nous instruments i estratègies a fi d'intentar treure el millor profit dels recursos que genera l'economia productiva de Catalunya.

En tercer lloc, apunta que l'assoliment del pacte fiscal i la hisenda pròpia només serà possible si el món de la política i els governs de les institucions tenen el suport dels ajuntaments i la societat civil.

En quart lloc, defensa aquesta reclamació perquè és justa i necessària, amb el suport d'aproximadament cinc-cents ajuntaments i, per tant, no hi podia faltar el de l'Ajuntament de Barcelona, que ha d'exercir el lideratge com a capital del país.

Finalment, en cinquè lloc, perquè des d'una posició de defensa dels interessos singulars de Barcelona aniria molt millor si la Generalitat de Catalunya disposés d'un sistema de finançament sobre la base del concert econòmic, que posaria fi a la lamentable situació actual que hipoteca l'autogovern i que genera greus distorsions en el pagament dels compromisos d'inversió del Govern de Catalunya.

En darrer terme, fa avinent al Sr. Martí Grau que el Govern de la ciutat celebra que el seu estigui a favor del pacte fiscal, atès que darrerament han sentit veus divergents de la seva mateixa formació política que al·leguen raons històriques i d'inconstitucionalitat.

El Sr. LAPORTA agraeix, en primer lloc, l'interès i les esmenes dels grups de CiU i d'ICV-EUiA, i fent referència als comentaris del Sr. Mestre, informa que el manifest de l'Associació de Municipis per la Independència es farà el 7 de juliol.

Diu que comparteixen plenament els cinc punts que ha esmentat el Sr. Martí Galbis, i que entenen el posicionament del Govern municipal en considerar el pacte fiscal inspirat en el concert econòmic com un estadi necessari, tal vegada un objectiu en si mateix, pel que per al seu grup és un estadi previ a un altre objectiu.

Afegeix que valora enormement l'esforç del Grup Socialista per entendre el contingut de la proposició, intentant cercar el consens de debò; i afegeix que UpB és del tot respectuosa amb els debats que s'estan fent al Parlament de Catalunya, atès que la mateixa proposició preveu, en el punt segon, el pacte fiscal entre Catalunya i l'Estat espanyol en la línia del concert econòmic i fonamentat en les conclusions de la comissió d'estudi del nou model de finançament del Parlament de Catalunya.

Fetes aquestes apreciacions, anima el partit Socialista a seguir les opinions de la diputada Montserrat Tura, en la línia que el PSC sigui valent i no faci seguidisme del PSOE en aquesta qüestió.

Diu que entén que el grup del PP vulgui unió, perquè d'aquesta manera s'estalviaran de pagar el que deuen a Catalunya i mantindran la constant universal del dèficit fiscal a què sotmeten el país; lamenta, doncs, que no s'afegeixin a la proposició, tot i que entén el seu posicionament en benefici que Espanya continuï gastant-se seixanta mil milions d'euros en autovies gratuïtes, cap a Catalunya, nou mil milions d'euros en aeroports regionals sense avions, i vuitanta-dos mil milions d'euros en línies d'AVE deficitàries.

El Sr. MARTÍ GRAU observa que el Sr. Martí Galbis es fixava en les seves diferències amb algunes declaracions del PSC, concretament amb el president Montilla, i li fa avinent que ell no les veu enlloc, atès que el Sr. Montilla es va mostrar contrari al concert econòmic, i ell no ha dit en cap moment que hi estigués a favor. Entén, però, que el paper de CiU és decidir entre triar el camí de l'acord del consens, del pacte i del possibilisme, que sempre els havia acompanyat, o bé optar pel xoc de trens.

Fa notar que el Sr. Martí Galbis tampoc no ha acabat de descartar, en la seva intervenció, una o altra opció, atès que empra termes com ara concert o hisenda pròpia, que generen debat intern a la seva formació política i, en aquest sentit, posa en relleu les diferències entre el Sr. Mas i el Sr. Duran. Considera, doncs, que CiU té la gran responsabilitat, ja que està al govern de Barcelona i també del país, de triar el camí de l'acord.

Demana al grup d'UpB, en especial a ERC, que aparqui la voluntat de fer molt de soroll a fi d'assolir objectius que realment puguin resoldre la greu situació de crisi econòmica en què estan immersos. Altrament, el xoc de trens no els portaria enlloc.

Afegeix que el PSC, en la seva activitat parlamentària, està posant seny en el debat del pacte fiscal, la mesura justa per no descarrilar i perquè el model de finançament permeti a la Generalitat sortir de l'atzucac.

La Sra. ESTELLER es queixa que el Sr. Laporta no l'ha escoltada, que no escolta mai res del que li diu el PP perquè està centrat en la seva realitat virtual. Reitera, tanmateix, que el grup del PP està treballant en la cimera del Parlament per trobar un model de finançament estable amb un màxim denominador comú, i que sigui realment una solució i no pas un problema.

Afegeix que amb aquest model no s'ha de buscar la confrontació ni la ruptura, que és el que genera inestabilitat, incerteses en l'economia i perjudica enormement Catalunya. Consideren, contràriament, que l'economia requereix confiança i seguretat per tirar endavant, i aquest model de finançament ha de donar-hi resposta sota els principis amb què està treballant el PP en el marc de la cimera. I insisteix a recordar al Sr. Laporta que les conclusions del Parlament a què s'ha referit estan plenament superades arran de la cimera esmentada.

S'APROVA la proposició / declaració de grup en debat amb nou vots en contra —emesos pels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i Villagrasa, Bolaños i Ramírez i les Sres. Esteller, Martín, Pajares i Casanova—, onze abstencions —emeses pels Srs. Martí, Colomé, Trullén, Carnes, Espriu i Escudé i les Sres. Escarp, Jaurieta, Andrés, Moraleda i Díaz—, i vint-i-un vots a favor de la resta de membres del consistori amb el text transaccionat següent:

El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona manifesta el seu convenciment que Catalunya i la capital catalana són institucions fortes, amb una economia exportadora i solvent i amb una cohesió social prou forta per tenir confiança en una propera sortida de la crisi, sense exclusions socials, i acorda:

1. Que l'Ajuntament de Barcelona expressi el seu suport a la necessitat d'arribar a un pacte fiscal per a Catalunya, fora del sistema de règim comú i de la negociació multilateral, i que s'estableixi un sistema tributari integral propi per a Catalunya, d'acord amb la resolució de 275/IX del Parlament de Catalunya, de manera que la Generalitat de Catalunya assumeixi les competències en exacció, recaptació, gestió, liquidació, inspecció i revisió de tots els tributs generats a Catalunya i per mitjà d'una nova Agència Tributària de Catalunya.

2. Expressar el reconeixement i suport a les entitats, associacions i institucions compromeses amb l'objectiu exposat en el punt anterior. I en concret, a la iniciativa de l'Associació de Municipis per la Independència en favor d'un nou pacte fiscal entre Catalunya i l'Estat espanyol en la línia del concert econòmic, que es fonamenti en les conclusions de la comissió d'estudi d'un nou model de finançament basat en el concert econòmic del Parlament de Catalunya.

3. Fer arribar aquest acord a l'Associació de Municipis per la Independència, al president de la Generalitat, a la presidenta del Parlament de Catalunya i a tots i totes els diputats i les diputades del Parlament de Catalunya.

b) Proposicions amb contingut de declaració institucional

c) Precs

Del Grup Municipal Socialista

Prec 1.- (M111 5/3920) Que el Govern municipal encarregui a una institució de prestigi reconegut un estudi sobre l'impacte que la instal·lació d'Eurovegas en els espais oferts als seus promotors per la Generalitat de Catalunya tindria en la marca Barcelona i que el presenti abans de 3 mesos en el plenari del Consell Municipal.

El Sr. COLOMÉ formula el prec.

La Sra. RECASSENS respon que el Govern municipal no té intenció d'encarregar un projecte sobre aquest assumpte.

El Sr. COLOMÉ addueix que el prec és una demanda d'acció i de defensa de la ciutat; que demanen al Govern municipal que actuï com a tal, atès que ara com ara sembla que Barcelona exerceix d'espectadora de les negociacions en marxa de la Generalitat per facilitar la ubicació del projecte Eurovegas a Catalunya. Reitera que el Grup Socialista no vol ser un mer espectador de tot plegat, motiu pel qual ja van presentar una moció al Plenari del Consell Municipal, on van ser els primers a mostrar la seva preocupació. Igualment, entenen que Barcelona no ha de ser ni espectadora ni facilitadora perquè les conseqüències poden ser fatals, entre les quals, a l'impacte mediambiental i paisatgístic, s'hi afegeixen el turístic, l'econòmic, els impactes

socials i legals que suposaran, a més, un precedent perillós.

Remarca que la marca Barcelona, juntament amb la projecció internacional de la seva àrea metropolitana, se sustenten en uns valors de marca totalment allunyats de la marca Las Vegas i del joc. Barcelona esdevé, tal com ha manifestat l'alcalde diverses vegades, motor econòmic impulsat per la seva capacitat exportadora, les noves indústries del coneixement i un turisme de qualitat vinculat a una ciutat amb característiques històriques, de modernitat, de transformació urbanística i de cohesió social pròpies; i, en aquest sentit, és ben clar que el projecte Eurovegas tindria efectes sobre les perspectives econòmiques i socials i la imatge de Barcelona. En conseqüència, demanen aquest estudi atès el deure del Govern municipal de conèixer i valorar aquest impacte i assumir una posició que defensi el model Barcelona com a element per garantir la qualitat de vida de la ciutadania.

Reitera que Barcelona és creativitat, innovació i Europa, i s'ha de transformar d'acord amb aquests paràmetres; altrament, Eurovegas és, en si mateixa, una contradicció, i estan convençuts que Barnavegas encara ho serà més.

La Sra. RECASSENS considera que el grup del PSC fa un flac favor al projecte cada vegada que es posiciona, i fa notar que ho fa d'una manera aïllada, atès que a l'entorn metropolità, allà on realment afecta aquest projecte, aquesta formació política no va en la seva mateixa línia. En aquest sentit, els recorda que, ahir mateix, Cornellà de Llobregat va votar a favor d'estudiar aquest projecte, i, alhora, el Sr. Pere Navarro ha manifestat que entén la posició de l'alcalde de Cornellà.

Reitera que la posició del Govern municipal és ben clara en el sentit que convé estudiar el projecte, ja que es tracta d'una inversió prou important per ser tinguda en compte; que no col·lideix amb el model de creixement econòmic que defensa Barcelona i que es basa en el coneixement, la creativitat, la innovació i la tecnologia. Insisteix en el concepte que l'economia és un sistema de vasos comunicants i, per tant, reactivar un sector determinat pot acabar reactivant-ne altres.

Repeteix que el Govern municipal té un posicionament clar sobre l'estratègia i la marca Barcelona que han explicat moltes vegades i que es palesa en el fet que l'han registrada perquè se'n volen assegurar la protecció amb la creació d'un ens de gestió.

Dit això, fa notar que el grup del PSC comença la casa per la teulada; en aquest sentit, es refereix a la demanda del prec que abans de tres mesos presentin un estudi, tot i que la decisió sobre Eurovegas no es prendrà fins al setembre.

Insisteix que allò que han de fer tots plegats és sumar esforços i girar el discurs en positiu, tal com fa pocs dies els proposava, a l'alcalde i a ella mateixa, un empresari, el qual valorava la possibilitat de convertir el projecte en el nou pol d'atracció de convencions d'Europa i també turístic, entenent-lo com un model que pot enfortir les relacions internacionals i de connexions de l'aeroport, o incidir positivament en la consolidació de l'arribada de creuers, condicionant-ho, però, al fet que esdevingui un model de qualitat, tal com demostra l'aposta de Ferran Adrià.

Fa avinent, per tant, que el lideratge polític ha de servir per positivitzar el projecte, explicar el model que defensen i fer-ho bé.

Del Grup Municipal Partit Popular

Prec 2.- (M1 115/3927) Instar el Govern municipal a presentar el Pla integral i transversal del comerç en el termini d'un mes, aprovat per acord pressupostari i de la Comissió d'Economia, Empresa i Ocupació.

La Sra. CASANOVA formula el prec amb què sol·liciten al Govern municipal que presenti el Pla integral i transversal del comerç en el termini d'un mes, tenint en compte que ja va ser aprovat, a instàncies del seu grup, a la sessió de la Comissió d'Economia, Empresa i Ocupació de l'octubre del 2011, i que el Govern va refermar el compromís en l'acord per a l'aprovació del pressupost d'enguany.

Destaca el pes econòmic significatiu del comerç a Barcelona, que representa gairebé el 20% del PIB, més del 20% dels centres de cotització i entorn del 15% dels treballadors de la ciutat. Igualment, es refereix a la manera com la crisi ha afectat el sector, sobretot per la contracció del consum intern i per les dificultats d'accés al crèdit; així, el 2011, el 70% de comerciants han vist caure la seva facturació respecte a l'any anterior, i, alhora, es van tancar quatre mil establiments enfront dels tres mil que es van obrir, i això va deixar un saldo negatiu de mil comerços menys.

Remarca que el seu grup considera fonamental que el Govern posi en marxa el pla esmentat com a instrument de lluita contra la crisi i que, a més de tenir incentius fiscals i econòmics a favor dels comerciants, inclogui mesures transversals com ara la millora de la seguretat, la lluita contra la venda il·legal i la millora de la neteja i l'enllumenat dels carrers.

El Sr. BLASI agraeix a la regidora l'interès del seu grup, que avui novament manifesta.

Confirma l'acceptació parcial del prec en el sentit que, si bé s'han compromès a la presentació del pla, ho havien previst per als mesos de setembre o octubre, tot i que assegura que no tenen cap inconvenient a convocar properament una reunió per poder presentar els eixos del pla, sobre els quals ja fa temps que treballen transversalment i, per tant, exposar-lo a tots els grups municipals.

Aprofita, atès que avui mateix han ratificat la composició del ple del Fòrum de Ciutat i Comerç per expressar la voluntat que aquest pla es treballi participadament.

La Sra. CASANOVA agraeix al Govern municipal l'acceptació del prec, malgrat que ho faci parcialment i que el pla no estigui en marxa abans de l'agost.

Fa avinent que lamenten que, després d'un any de mandat, el Govern no hagi estat capaç de presentar i de començar a aplicar aquest pla per al comerç tot i que afirmi que la seva prioritat és la reactivació econòmica.

Diu que estan convençuts que aquest pla serà un bon instrument per dinamitzar el sector, no només per a la concessió d'incentius econòmics i fiscals als comerciants, sinó perquè ha de servir per posar fi a l'intervencionisme i la burocràcia de l'Administració pública, la indefensió davant la venda ambulants no autoritzada, la competència deslleial dels comerços que incompleixen horaris i normatives, la inseguretat ciutadana i la falta d'il·luminació i neteja als carrers.

En conseqüència, demanen novament que accelerin l'elaboració del pla i que el comencin a aplicar al més aviat possible.

El Sr. BLASI observa que el fet de no disposar d'un document a dia d'avui no significa que hi hagi inactivitat, altrament, confirma que s'estan fent moltes de les coses que la regidora ha apuntat, entre les quals que s'ha treballat en la flexibilització de la creació d'empreses, i posa en relleu que Barcelona Creixement ha permès fer moltes aportacions; igualment, s'ha mantingut contacte constant amb el sector, i des de l'àmbit de Serveis Urbans, la implicació amb la neteja i la millora de la il·luminació, es porta a terme un treball constant i transversal i que no només es redueix a un document, que efectivament defineix un full de ruta, sinó que s'està treballant aquest aspecte, tal com també reflecteix l'àmbit d'ajudes a comerços afectats per obres de llarga durada, per exemple.

Del Grup Municipal Iniciativa per Catalunya Verds-EUiA

Prec 3.- (M1 115/3933) Que el Govern municipal apliqui el recàrrec del 50% de la quota líquida de l'impost sobre béns immobles, que preveu l'article 10è, relatiu als immobles desocupats, de l'Ordenança fiscal reguladora de l'impost sobre béns immobles en el cas dels immobles que hagin estat objecte d'un llançament fruit d'una execució hipotecària, que siguin propietat d'entitats bancàries i que estiguin buits en el moment de l'aplicació. Aquesta aplicació ha d'estar prevista a les ordenances fiscals del 2013.

El Sr. GOMÀ formula el prec, que justifica referint-se a la fiscalitat històricament sòlida de Barcelona, que ha estat l'element clau de suport a unes finances sanejades. En aquesta línia, tenint en compte la conjuntura econòmica, la ciutat ha d'avançar encara més cap a una fiscalitat forta i socialment justa; cal una política d'ingressos que permeti enfortir, i no pas reduir, els serveis a les persones, fent-ho des d'una perspectiva de progressivitat social. En definitiva, allò que cal és redistribuir i no pas retallar.

Considera que Barcelona té marge per avançar i també disposa de la base normativa per fer-ho; així, l'article desè de l'ordenança fiscal de l'IBI estableix l'aplicació d'un recàrrec del 50% en immobles desocupats.

Assegura que són conscients de les complexitats tècniques per fer efectiva aquesta aplicació, tot i que hi ha un supòsit de fet que la fa possible: la desocupació d'un pis fruit d'una execució hipotecària, i el manteniment d'aquests pisos buits per part de les entitats financeres que en són propietàries.

Consideren injusta aquesta situació i que requereix respostes estructurals; per aquest motiu, fan aquesta proposta que consideren factible en el marc de les competències municipals, però que, alhora, té un missatge molt clar de compromís de l'Ajuntament contra els desnonaments i a favor d'una fiscalitat redistributiva. Demanen, doncs, que el Govern municipal posi fil a l'agulla a fi que això sigui una realitat en les ordenances fiscals del 2013, i estan convençuts que és possible si hi ha voluntat política.

El Sr. ALCALDE assenyala que les preguntes del Sr. Gomà sempre el deixen una mica perplex i, en aquest cas, replica que la proposta ja està continguda en l'ordenança fiscal d'ençà del 2004, tot i que no es pot aplicar atès que no està clara la definició d'habitatge buit permanentment, i perquè reglamentàriament això s'ha de fer a escala estatal, mentrestant no es pot aplicar.

Afegeix que, tot i que estigui regulat, seria gairebé impossible d'aplicar, i fa notar al Sr. Gomà que els governs de què va formar part no ho van poder aplicar malgrat que s'hagués inclòs en l'ordenança fiscal des del 2004.

Precisa que el Govern municipal està d'acord amb la filosofia del prec i el fons del problema que planteja el grup d'ICV-EUiA, tot i que reitera que el problema real és la manera com es pot aplicar.

El Sr. GOMÀ apunta que les realitats són dinàmiques i canviants, i que la crisi ha fet augmentar exponencialment el nombre de desnonaments, i ha generat una de les conseqüències socials més importants de la crisi. Consideren, doncs, que els pisos que avui dia estan desocupats fruit d'una execució hipotecària generen un nou supòsit de fet que dóna base jurídica, per primera vegada, per poder aplicar efectivament el recàrrec del 50% de l'IBI. Entenen, tanmateix, que això demana voluntat i audàcia política, creure's que políticament és possible acollir-se a aquest supòsit de fet per tirar-ho endavant.

Lamenta, per tant, que es rebutgi aquest prec, tal com dedueix de la primera intervenció del Sr. Alcalde. Altrament, mostra el seu convenciment que, si tirés endavant, Barcelona podria ser ciutat referent i punta de llança per a altres ciutats que també estiguin disposades a fer passos endavant contra la retenció especulativa dels pisos buits, a favor d'una fiscalitat justa i en benefici de les persones.

El Sr. ALCALDE reitera el desconcert que li causen les paraules del Sr. Gomà, i li fa notar que no és possible rebutjar un aspecte que ja existeix a les ordenances fiscals. Precisa, però, que si només es tracta d'un gest com el que es va fer el 2004 per quedar políticament bé, no serveix per a res; altrament, confirma que, si hi ha la voluntat real d'aplicar-ho, cal estudiar de quina manera, i el convida a estudiar-ho, sense crear, però, falses expectatives a la ciutadania.

Davant la insistència del Sr. Gomà d'encetar un nou torn de paraula a fi de concretar si el prec ha estat rebutjat o no i, per tant, si existeix la possibilitat de presentar una proposta de seguiment, el president del Plenari li fa avinent la voluntat del Govern municipal de buscar un acord amb el grup d'ICV-EUiA a fi de valorar de quina manera pot ser aplicable aquest recàrrec de cara al futur i, en conseqüència, podran presentar proposta de seguiment en el sentit que la proposta està reconeguda en l'ordenança fiscal, però és jurídicament inaplicable ara com ara.

Del Grup Municipal Unitat per Barcelona

Prec 4.- (M1 115/3924) Que l'alcalde de Barcelona mostri públicament el seu desacord sobre la baixa inversió en el Pla de Rodalies de Barcelona 2008-2015 i que convoqui una nova reunió urgent amb la ministra de Foment de l'Estat espanyol per tal de determinar el calendari d'execució de les inversions previstes en aquest pla.

El Sr. PORTABELLA recorda que la situació de Rodalies de Catalunya el 2008 va provocar una mobilització ciutadana notable i un debat entre les diverses administracions per fer possible la reforma integral del sistema. Posteriorment, el 20 de febrer de 2009, el consell de ministres va aprovar el Pla d'infraestructures ferroviàries de Rodalies de Barcelona 2008-2015, amb una inversió prevista de quatre mil milions, mil menys del que els estudis havien dit que calia. Tanmateix, aquell pla hauria de permetre que Rodalies donés cobertura a vuitanta mil habitants més, augmentar del 60% l'oferta comercial assolida fins llavors i arribar als 160 milions de passatgers, reduir el temps dels trajectes d'un 20%, i que el 99% dels trens circuïssin amb retards inferiors als 3 minuts.

Altrament, remarca que transcorreguts set anys, la inversió de l'Estat espanyol a la xarxa de Rodalies ha estat del 6,9% dels quatre mil milions previstos inicialment; dels quals 3.250, aprovats pel Consell de Ministres esmentat, no han

estat ni licitats ni adjudicats.

Diu que estan convençuts que Rodalies de Barcelona és una infraestructura de primera magnitud i de gran importància per a la ciutadania de l'àrea metropolitana i de la ciutat de Barcelona, motiu pel qual demanen a l'alcalde que ho faci públic atès que la situació és clarament discriminatòria quant a les necessitats de transport ferroviari a l'àrea metropolitana de Barcelona. Insisteix a reclamar que l'alcalde demani una reunió urgent amb la ministra de Foment a fi d'establir un calendari d'execució de les inversions previstes en el Pla de Rodalies de Barcelona aprovat el 2009.

El Sr. ALCALDE dóna tota la raó al Sr. Portabella i confirma que és un escàndol el que ha succeït amb Rodalies; del Pla de Rodalies 2008-2015, en comptes dels cinc mil milions previstos inicialment, se'n van consignar quatre mil, i el més sorprenent és que, dels mil cinc cents vuitanta milions que s'havien de gastar en el període 2008-2011, només se n'han esmerçat dos-cents dotze.

Tanmateix, aquest estat de coses es manté, atès que en el pressupost de l'Estat del 2012 el tractament que ha tingut Rodalies ha estat lamentable, més encara si es compara amb el que han tingut altres xarxes de Rodalies de l'Estat.

Confirma que s'ha reunit més d'un cop amb la ministra; i, a part de les reunions periòdiques del Ministeri de Foment amb la Generalitat i on participa aquest ajuntament, han establert un conjunt de reunions, a través de la Tinença d'Alcaldia d'Urbanisme, per discutir assumptes tan prioritaris com el transport ferroviari del port, l'estació de la Sagrera i la mateixa xarxa de Rodalies. Assegura, també, que mantindran aquesta dinàmica quinzenalment fins a obtenir una definició clara; mentre que el pressupost del 2013 serà definitiu per comprovar si es materialitzen les bones intencions que ha expressat el Ministeri de Foment.

El Sr. PORTABELLA agraeix les explicacions del Sr. Alcalde i li reitera la demanda que ho faci públic, ja que l'Estat espanyol només ha executat el 53% de la inversió pressupostada a Catalunya, mentre que a Madrid ha aplicat el 111% i a l'Aragó el 120%.

El Sr. ALCALDE confirma que ho faran públic intentant aconseguir un acord perquè el seu principal objectiu és que en els pressupostos del 2013 la situació es corregeixi, mentrestant diu que ha de fer una certa confiança al Govern central; altrament, si no ho aconsegueixen, farà públic el seu desacord.

d) Preguntes

Del Grup Municipal Socialista

Preg. 1.- (M1 115/3921) Quin és l'objectiu que l'alcalde de Barcelona té entorn del Pla especial de concurrència pública d'hoteleria i altres activitats de Ciutat Vella (Pla d'usos) i amb quins objectius i en quins aspectes vol impulsar l'anunciada modificació d'aquest?

El Sr. MARTÍ GRAU formula la pregunta que es refereix a la modificació del Pla d'usos de Ciutat Vella, aprovat el 2010, que diverses vegades ha demanat el grup del PP.

Igualment, recorda que el Sr. Vives va anunciar que presentaria en properes sessions de la Comissió d'Hàbitat Urbà i Medi Ambient les modificacions esmentades, tot i que prefereix conèixer de primera mà quina és l'opinió de l'alcalde respecte a un pla d'usos que fa tan poc temps que ha estat aprovat en aquesta mateixa cambra.

El Sr. ALCALDE respon que després d'un any d'aplicació del pla d'usos han constatat aspectes que es poden millorar, i creu que cal adaptar-lo al context actual, fet que suposa, entre altres coses, garantir que els apartaments turístics no generin problemes de convivència a les escales de veïns; vetllar per evitar el desequilibri actual en l'àmbit del comerç apostant per la diversitat i l'obertura d'establiments a tot el territori, i generar nova activitat econòmica al districte, un aspecte essencial per reactivar l'economia i l'ocupació.

Afegeix que intentaran obtenir el màxim consens per fer-ho, i que aquesta serà la direcció en què actuaran.

El Sr. MARTÍ GRAU adverteix que el Pla d'usos va ser molt treballat, hi van participar agents socials que buscaven equilibri en un territori de gran densitat humana i d'activitat turística i econòmica. Per tant, creuen que cal ser prudents en aplicar la fórmula de tot s'hi val justificant-la amb la crisi econòmica, atès que això no es pot acceptar en determinades zones que no poden acceptar més nivell de càrrega d'aquesta mena d'activitats.

Al·lega, per tant, que l'equilibri és important per al manteniment de la convivència. En aquest sentit, l'encaix dels habitatges turístics i l'activitat turística que limita el Pla d'usos, al seu parer ha de continuar limitada, atès que fins i tot el Pla de turisme aprovat per aquest ajuntament planteja l'estratègia d'estendre el turisme a altres indrets de la ciutat generant noves polaritats i centralitats turístiques que permetin que les dificultats que genera aquesta activitat quan té molta concentració, com és el cas del centre històric de la ciutat, disminueixin el seu impacte negatiu.

Indica que, en aquest sentit, el seu grup ha plantejat com a nous eixos, Pere IV, el Paral·lel o Sant Andreu. Per tant, més que no pas modificar el Pla d'usos de Ciutat Vella, que al seu parer encara té recorregut i totes les entitats socials demanen que es mantingui, cal explorar les possibilitats de fer créixer l'activitat turística, hotelera fins i tot, en zones on actualment no existeix.

El Sr. ALCALDE confirma que seran prudents i que hi aplicaran el sentit comú, i replica que no tot s'hi val. Addueix que, en el seu cas, el fet de no tenir majoria absoluta és un avantatge perquè ho votin entre tots fruit de la bona entesa; afirma que volen que Ciutat Vella sigui un districte on la gent pugui viure bé, amb qualitat de vida, endreçat, cosa que no és contrària amb l'augment de l'oferta econòmica, sempre que sigui de qualitat.

Addueix que, davant aquest repte, la prudència no els ha de fer ser porucs i, altrament, han de saber entomar-ho i no quedar ancorats i sense prendre decisions que poden ser bones per a la ciutat.

Del Grup Municipal Partit Popular

Preg. 2.- (M1 115/3928) Quina és la raó de l'endarreriment per a l'aprovació dels plans d'actuació dels districtes (PAD) 20 12-2015 en els consells plenaries dels districtes fins a dia d'avui?

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ qualifica el Pla d'actuació municipal (PAM) com el full de ruta del Govern municipal fins al 2015, i apunta que, en dos aspectes, és igual que el del mandat passat: s'ha aprovat inicialment per tramitació administrativa un any després de les eleccions municipals i, en segon lloc, l'aprovació definitiva es farà, si així ho estima aquest Plenari, a la tardor, quan ja s'hagi esgotat un terç del mandat. Tot i això, entén que hi ha dos matisos diferents, en aquest cas a pitjor, i és que mai un PAM havia iniciat la tramitació amb una minoria tan absoluta com ara. I, d'altra banda, apunta que a diferència del que han fet altres governs municipals, aquest PAM arribarà al tràmit d'informació pública sense aprovar els plans d'actuació dels districtes (PAD).

El Sr. ALCALDE respon que tot plegat és l'aplicació del sentit comú, atès que és inexcusable tenir un PAM per poder elaborar posteriorment els PAD, i entén que fóra una barbaritat fer-ho a l'inrevés. En aquest cas, el PAM marca les línies d'actuació municipal, les grans directrius del mandat i això ha de permetre entrar en la discussió i aprofundir els plans dels districtes.

Quant a l'observació del regidor que mai no hi havia hagut un govern tan en minoria, replica que no s'hi pot fer més perquè és el resultat electoral, i precisament per això actuen amb mà estesa per mirar d'aprovar un PAM que permeti avançar.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ replica que allò que és de sentit comú és que quan s'aprovi el PAM també hi hagi damunt la taula, no només les directrius principals del govern de la ciutat en l'àmbit de la ciutat, sinó que també estigui enllestit el Pla d'inversions municipals (PIM), que encara no està plantejat, i els PAD; i, fins i tot, entén que hauria estat lògic promoure, en primer lloc, el que es vol fer als districtes i, coherentment, tirar endavant el PAM.

Constata, tanmateix, que no s'ha fet res de tot això, i el Govern municipal ha presentat un PAM que qualifiquen de document obert, però en realitat és un document en blanc, atès que és un plantejament genèric per a Barcelona i perquè encara no conté els PAD.

Altrament, si realment aquesta manera d'actuar respongués al sentit comú, com al·lega el Sr. Alcalde, es pregunta per què la Comissió de Govern d'alguns districtes ha tirat endavant el seu PAD malgrat no s'hagi traslladat al Consell Municipal del districte en qüestió.

Planteja, per tant, que aprofitant que s'obre el termini d'informació pública del PAM s'hi incorporin els PAD i els PIM a fi d'obtenir una línia de govern de la ciutat fins al 2015.

Finalment, demana que s'instal·lin pantalles de televisió a la ciutat a fi de poder seguir la final de l'Eurocopa, on juga la selecció espanyola.

El Sr. ALCALDE li fa avinent que només respondrà les preguntes que corresponen.

Reitera que tenen molt clar que el PAM s'ha d'acordar entre tots els grups municipals, i no acaba d'entendre que se'ls pugui demanar que tinguin enllestits els PAD abans que s'incorpori tot el que els grups municipals puguin aportar al PAM.

Puntualitza, però, que no és estrany que els districtes hagin començat a treballar els seus PAD, atès que el PAM es nodreix, en gran part, de les demandes dels districtes. Afegeix que el dictamen del Consell Econòmic i Social avala la seva manera d'actuar, i assenyala que la redacció dels PAD ha de ser fruit de la maduració ciutadana del PAM.

Del Grup Municipal Unitat per Barcelona

Preg. 3.- (M1 115/3934) Per quin motiu es contradiu la resposta afirmativa a la pregunta del Grup Municipal ICV-EUiA M11 15/3053 feta a la Comissió d'Economia, Empresa i Ocupació, de 16 de març, sobre la inclusió a les ordenances fiscals del 2013 d'un nou supòsit de tributació gravable referit als caixers automàtics d'entitats financeres instal·lats en línia de façana i la resposta negativa del Govern municipal, lliurada el 14 de juny passat, a la mateixa mesura en el marc de la proposta del grup municipal ICV-EUiA al Pla d'actuació municipal?

El Sr. GOMÀ recorda que el seu grup va presentar al·legacions a les ordenances fiscals del 2012 en el sentit d'incorporar una nova taxa a les entitats financeres amb caixers automàtics en la línia de façana; una proposta que s'aplica en altres ciutats a fi de crear un instrument que enforteixi la fiscalitat municipal i la doti d'un sentit socialment progressiu. I recorda que el Govern municipal va adquirir el compromís d'avaluar amb caràcter previ a l'aprovació de les ordenances fiscals del 2013 la viabilitat d'aquesta taxa.

Afegeix que el març passat el seu grup va fer una pregunta de control d'aquest compromís en la comissió d'Economia, Empresa i Ocupació, que va ser resposta en sentit afirmatiu; de manera gairebé literal, el Govern municipal expressava que no existia a priori cap obstacle jurídic i, fins i tot, citava ciutats que ja apliquen la taxa esmentada, com ara Palma, Figueres, la Coruña o Móstoles, i s'esmentava que l'opció havia estat valorada jurídicament pel TSJC i pel mateix Tribunal Suprem; alhora, també van respondre que el Govern municipal havia de considerar la fixació d'un criteri econòmic per establir la quantia de la taxa i, finalment, dues modalitats possibles de regulació pel que fa a la viabilitat tècnica.

Confirma que el seu grup va valorar aquesta resposta positivament, i en aquell moment va considerar que era la base necessària per procedir a la creació de la taxa i incloure-la en les ordenances fiscals del 2013.

Altrament, justifica la presentació d'aquesta pregunta atès que en el seu PAM alternatiu, en el punt 18è, fan aquesta proposta, i en la resposta del Govern, en aquest cas, s'ha produït un gir inesperat, atès que els diu literalment que és de difícil aplicació per a l'exercici del 2013.

Per tant, si la taxa és viable econòmicament, jurídicament i tècnicament, consideren que la seva aplicació depèn de la voluntat política del Govern municipal.

La Sra. RECASSENS apunta la possibilitat que s'hagi produït un error en la transcripció de la resposta del Govern municipal al PAM alternatiu presentat pel grup del Sr. Gomà.

Indica, d'una banda, que calia esbrinar si la taxa esmentada era viable jurídicament i, en aquest sentit, el TS ha avalat la possibilitat d'implantar-la. D'altra banda, calia fer un estudi econòmic previ a fi de blindar l'ordenança fiscal enfront de la possible interposició de recursos.

Per tant, assenyala que estan en la fase d'avaluar i d'acompanyar aquesta proposta d'un informe tècnic i econòmic que acrediti que es compleix amb la regla de quantificació de la taxa, i saber quin valor tindria en el mercat aquest aprofitament especial a fi d'establir-la. Afegeix que, actualment, els equips tècnics estan treballant en dues direccions, d'una banda, l'informe tècnic i econòmic que valora les diverses

opcions de quantificació, és a dir, si s'estableix com a referència el mercat de lloguer de locals comercials, o si, contràriament, s'estableix un mecanisme especial per a aquesta taxa en concret.

Remarca la importància de fer aquest informe tècnico-econòmic amb molta solidesa a fi d'evitar motius d'anul·lació.

Afegeix que també estan elaborant una estimació del nombre de caixers automàtics en línia de façana, atès que no n'existeix un registre; en aquest sentit, han fet un treball de camp que els ha permès saber que la xifra està entorn del 30% d'oficines, i puntualitza que el rendiment de la taxa dependrà de com es fixi la quota en cas que tirés endavant l'aplicació de la taxa.

El Sr. GOMÀ agraeix l'aclariment de la Sra. Recasens que els ha permès esvair la inquietud que els va causar la resposta i celebra la represa del compromís assumit per part del Govern municipal, que ha de permetre millorar la política d'ingressos.

Del Grup Municipal Unitat per Barcelona

Preg. 4.- (M1 115/3925) Quines mesures específiques durà a terme el Govern municipal per tal que la ciutat, especialment els espais públics més utilitzats pels ciutadans a l'estiu, estiguin nets i siguin confortables?

El Sr. LAPORTA formula la pregunta i assenjala que fa referència a la mesura de govern sobre la neteja tractada en aquesta mateixa sessió.

El Sr. VIVES entén que la mesura de govern esmentada ja ha informat a bastament sobre aquest assumpte. Per tant, pregunta al Sr. Laporta si vol informació concreta sobre algun aspecte.

El Sr. LAPORTA precisa que voldrien més detalls pel que fa a la contaminació acústica, atès que els ha faltat temps per plantejar aquesta qüestió en la seva intervenció en la mesura de govern.

El Sr. VIVES indica que s'actuarà districte per districte a partir d'uns plans de soroll que plantegen una inspecció més activa per part dels serveis municipals que es dediquen a aquest àmbit, alhora que també s'ha fet un requeriment als districtes perquè apliquin mesures correctores específiques en els indrets on les fonts de soroll són problemàtiques.

e) Seguiment de proposicions / declaracions de grup

Del Grup Municipal Iniciativa per Catalunya Verds-EUiA

Únic.- (M1 115/3935) Que el Govern municipal informi de les gestions realitzades i l'estat d'execució per donar compliment al prec següent presentat per aquest grup municipal i acceptat pel Govern municipal en el Plenari del Consell Municipal de 30 de març de 2012: que en el marc del procés de reestructuració dels recursos municipals destinats a la inversió en infraestructures es mantingui l'ocupació i no es produeixi cap acomiadament del personal actual del grup BIMSA.

El Sr. GOMÀ es refereix a l'oportunitat que van tenir el març passat en aquest Plenari de debatre un prec on van poder contrastar les diverses visions sobre la reestructuració dels recursos públics d'inversió en infraestructures a la ciutat; recorda que van posar de manifest la importància de mantenir la capacitat d'inversió, de fer-ho des de la proximitat i, sobretot, no descapitalitzar el conjunt dels professionals que durant molt de temps han demostrat coneixement del territori i capacitat de millora urbanística.

Remarca, però, que el prec era concretament sobre el manteniment del conjunt d'aquests llocs de treball; i afegeix que en un informe presentat en la sessió de comissió del maig, s'hi deia que encara hi havia vint-i-cinc persones pendents.

En aquest sentit, pregunta si ja tenen una solució definitiva per a aquestes persones i, per tant, si el Govern municipal pot expressar novament el compromís que no hi haurà acomiadaments i que es mantindrà el conjunt de l'ocupació en el grup Bimsa.

El Sr. VIVES respon que s'ha fet un seguiment en tots els consells d'administració, també en el de Bimsa, i també l'han fet en la comissió d'Hàbitat Urbà i Medi Ambient, on van donar les xifres específiques.

Ratifica que la voluntat continua sent mantenir tots els llocs de treball; i confirma que actualment estan treballant amb aquestes vint-i-cinc persones per a les quals encara cal trobar una ubicació, tot i que els assegura que la feina avança amb molta celeritat.

El Sr. GOMÀ agraeix la resposta, i destaca la importància de la voluntat de mantenir tots els llocs de treball i que es tradueixi en el terreny dels fets i que, finalment, aquestes persones puguin continuar vinculades a la tasca de millora urbanística de la ciutat.

Fa avinent que el seu grup continuarà amatent perquè considera essencial que des de cap instància d'aquest ajuntament es contribueixi a agreujar la difícil situació laboral actual.

MOCIONS

DECLARACIONS INSTITUCIONALS

DI 1.-

La Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat aprovada per Nacions Unides el desembre del 2006 i ratificada per l'Estat espanyol l'any 2008, va significar un canvi de paradigma en l'enfocament de les polítiques per a les persones amb discapacitat, superant la perspectiva assistencial per assumir la perspectiva dels drets humans: les persones amb discapacitat són subjectes de drets.

L'article 27 de la convenció amb relació al treball i l'ocupació diu: "Els estats part reconeixen el dret de les persones amb discapacitat a treballar, en igualtat de condicions amb els altres; això inclou el dret a tenir l'oportunitat de guanyar-se la vida mitjançant un treball lliurement triat o acceptat en un mercat i un entorn laboral que siguin oberts, inclusivament i accessibles a les persones amb discapacitat". I així mateix també detalla tot un seguit de mesures que els estats han d'adoptar per promoure l'exercici del dret al treball com ara:

- Prohibir la discriminació per motius de discapacitat.

- Protegir els drets en igualtat de condicions amb els altres, amb condicions de treball justes, segures i favorables, igual remuneració per feines d'igual valor, drets laborals i sindicals, servei de col·locació i de formació professional i contínua.

- Donar suport per a la recerca, l'obtenció i el manteniment de l'ocupació, i per a la reincorporació laboral. Adaptació dels llocs de treball.

- Promoure les oportunitats empresarials, per compte propi, constitució de cooperatives i d'inici d'empreses pròpies.

- Contractar persones amb discapacitat en el sector públic i promoure l'ocupació en el sector privat.

La Llei d'integració social de minusvàlids (LISMI a partir d'ara) de l'any 1982, a l'article 37 diu: "La finalitat primordial de la política de col·locació de treballadors minusvàlids, serà llur integració en el sistema ordinari de treball o, si això no pot ésser, llur incorporació al sistema productiu mitjançant la fórmula de treball protegit" que s'esmenta a l'article 41: "Els treballadors minusvàlids que per raó de la seva naturalesa o de les conseqüències de llurs minusvalideses, no puguin, provisionalment o definitivament, exercir una activitat laboral en les condicions habituals, hauran d'ésser col·locats a centres especials de treball".

L'article 38, també diu: "Les empreses públiques i privades que ocupin un nombre de treballadors fixos que passi de cinquanta, tindran l'obligació de col·locar un nombre de treballadors minusvàlids no inferior al dos per cent de la plantilla". Tot i així el Reial decret 364/2005 va regular el compliment alternatiu amb caràcter excepcional d'aquesta quota de reserva.

És en el marc d'aquesta normativa que s'ha desplegat també per part de l'Administració central, les comunitats autònomes i l'Administració local tot un ventall de serveis d'ocupació tant de suport per a la integració en el món ordinari de treball com a través dels centres especials de treball (CET).

L'Ajuntament de Barcelona duu a terme polítiques actives per l'ocupació de les persones amb discapacitat, i són prioritàries les accions polítiques d'integració en l'entorn laboral ordinari de conformitat amb el marc legal. Això s'ha desenvolupat a través del Departament de Recursos Humans de l'Ajuntament, així com mitjançant l'Equip d'Assessorament Laboral (EAL) de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat (IMD a partir d'ara), que des de l'any 1985 dona suport a la integració en l'empresa ordinària. Així mateix, l'Ajuntament de Barcelona també dona suport a l'ocupació de les persones amb discapacitat en els centres especials de treball (CET) mitjançant la mesura de govern "Contractació responsable: nou impuls a la contractació social i ambiental", aprovada pel Plenari Municipal de l'Ajuntament de 19 de desembre de 2008.

El 24 de maig passat, l'Ajuntament de Barcelona, i en concret l'IMD, amb l'objectiu de vetllar, estudiar, analitzar i proposar accions per tal de protegir l'ocupació de les persones amb discapacitat, va convocar una reunió d'urgència amb entitats representatives del camp de la inserció laboral de les persones amb diversitat funcional per analitzar la situació causada i estudiar mesures per emprendre a tots els nivells per tal de reduir, pal·liar l'efecte o si fos possible eliminar, el risc que suposaria aquesta reducció pressupostària.

Entre altres punts d'entesa, es va acordar la creació de la taula temàtica de participació sobre la inserció laboral de les persones amb diversitat funcional, i es va recollir la voluntat d'augmentar l'impuls de participació assumida per l'IMD. També es va acordar presentar al plenari municipal de l'Ajuntament de Barcelona una declaració institucional per donar suport a les polítiques d'ocupació de les persones amb diversitat funcional.

Per això, i d'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament orgànic municipal de l'Ajuntament de Barcelona, presentem al Plenari Municipal la declaració institucional següent:

El Consell Municipal acorda:

Primer.- Reafirmar el seu compromís amb el model d'atenció a les persones amb discapacitat, basat en la Convenció Internacional dels Drets de les Persones amb Discapacitat del 2006, així com en el compliment obligat de la LISMI, de reconeixement de drets, igualtat d'oportunitats, inserció, autonomia personal i vida independent.

Segon.- Considerar prioritàries les mesures per a la integració en el món laboral ordinari, i en el cas que això no sigui possible, fomentar l'ocupació mitjançant els centres especials de treball. En aquest sentit l'Ajuntament de Barcelona es compromet:

- A donar suport a les polítiques actives d'ocupació per defensar la sostenibilitat dels CET de Barcelona, considerant-ne l'adequació al nou escenari econòmic i productiu amb l'objectiu de garantir-ne la viabilitat i el manteniment dels llocs de treball.

- Desenvolupar una estratègia específica, de caràcter integral, orientada a la inserció laboral de les persones amb discapacitat mitjançant el suport a la inserció en l'empresa ordinària i en els CET.

- Garantir el funcionament de l'Equip d'Assessorament Laboral com a servei impulsor de polítiques municipals per a la inserció de persones amb diversitat funcional en el sector públic i en l'empresa privada.

- Continuar impulsant les diverses accions previstes en el marc de la contractació responsable i, en especial, les relatives a la reserva social per a contractes a favor dels CET i empreses d'inserció.

- Fer un seguiment exhaustiu del compliment de la legislació vigent quant a la integració laboral de les empreses proveïdores de serveis de l'Ajuntament.

Tercer.- Encoratjar la taula temàtica de participació sobre la inserció laboral de persones amb diversitat funcional, presidida per l'IMD i amb participació d'entitats del sector de persones amb discapacitat, a continuar treballant per tal d'impulsar i garantir vies que assegurin la inserció laboral de les persones treballadores amb discapacitat. Amb aquesta finalitat integradora es preveu la incorporació i la col·laboració d'altres agents municipals amb competències en temes d'ocupació com l'Àrea d'Economia, Empresa i Ocupació, Serveis Generals i Recursos Humans.

Quart.- Instar la Generalitat de Catalunya:

- A aprovar un pla de polítiques actives per a l'ocupació de les persones amb diversitat funcional que prevegi els serveis d'inserció laboral en l'empresa ordinària, amb eines com ara el treball amb suport, així com l'impuls a la contractació de persones amb discapacitat a l'empresa ordinària en igualtat de condicions laborals i salarials que les altres persones treballadores.

- A dur a terme un pla estratègic per als CET, preveient-ne la sostenibilitat, considerant la seva adequació al nou escenari econòmic i productiu amb l'objectiu de garantir-ne la viabilitat.

Cinquè.- Instar el Govern de l'Estat que garanteixi els recursos econòmics per tal de preservar les polítiques d'ocupació per a les persones amb discapacitat, així com l'estudi d'alternatives i mesures per tal de promoure l'ocupació de les persones amb diversitat funcional, modificant les lleis que sigui necessari per dur-ho a terme.

S'APROVA, per unanimitat, aquesta declaració institucional que ha estat llegida per la Sra. Rognoni.

DI 2.-

L'absència d'una norma internacional vinculant que reguli les transferències d'armes convencionals afavoreix l'agreujament dels conflictes, el desplaçament de persones, el crim organitzat i el terrorisme, menyscabant la pau, la reconciliació, la seguretat, l'estabilitat i el desenvolupament econòmic i social sostenible de molts pobles.

Del 1989 ençà hi ha hagut 128 conflictes armats, que han provocat més de 250.000 víctimes mortals anuals, i es calcula que cada any es cometen uns 300.000 homicidis en conflictes no armats.

D'altra banda, relacionats amb el comerç no regulat de les armes convencionals, també es donen fenòmens de corrupció i desviament de fons públics i destrucció d'infraestructures socioeconòmiques i de mercats que provoquen que milions de persones vegin negat l'accés a l'aigua, l'assistència mèdica, els aliments, l'habitatge i l'educació.

Davant aquesta situació greu l'Ajuntament de Barcelona considera urgent i imprescindible que en la conferència diplomàtica que tindrà lloc al juliol a la seu de l'Organització de les Nacions Unides, a Nova York, els països participants aprovin un tractat sobre comerç d'armes que sigui robust, vinculant i eficaç.

Recordant que l'Ajuntament de Barcelona té un compromís en la promoció activa d'iniciatives a favor de la pau.

D'acord amb el que estableixen l'article 65 del Reglament orgànic municipal i l'acord de la Junta de Portaveus de 6 de febrer de 2006, el Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

Fer una crida que el tractat sobre comerç d'armes que ha d'aprovar la propera conferència diplomàtica de l'ONU el proper mes de juliol a Nova York:

a) Inclogui una regla d'or que prohibeixi l'autorització de transferències d'armes quan existeixi un risc substancial de la seva utilització per cometre —o facilitar que es cometin— violacions greus del dret internacional dels drets humans i del dret internacional humanitari.

b) Permeti una cobertura exhaustiva que inclogui controls sobre les armes, les municions i els materials connexos i sobre totes les transferències.

c) Expliciti una regulació sòlida dels sistemes de concessió de llicències, de transparència i de presentació d'informes.

S'APROVA, per unanimitat, aquesta declaració institucional que ha estat llegida pel Sr. Espriu.

DI 3.-

Atès que el dinou de juny passat es va commemorar el vint-i-cinquè aniversari de l'atemptat a l'hipermercat Hipercor de Barcelona, on vint-i-una persones varen ser assassinades per la banda terrorista ETA.

Atès l'impacte que aquest atemptat va tenir entre els ciutadans i les ciutadanes de Barcelona.

Atès el compromís de la ciutat de Barcelona per a la defensa de la llibertat i de la vida de les persones i en contra de tota forma de violència i intimidació.

D'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament orgànic municipal de l'Ajuntament de Barcelona, es presenta al Plenari del Consell Municipal la declaració institucional següent:

Primer.- Manifestar el nostre suport, emotiu i respectuós, a les víctimes de l'atemptat d'Hipercor i a les seves famílies, en aquest vint-i-cinquè aniversari, així com a totes les víctimes del terrorisme a Barcelona i a Catalunya.

Segon. - Defensar les accions individuals o col·lectives de suport a les famílies afectades per l'atemptat terrorista.

S'APROVA, per unanimitat, aquesta declaració institucional que ha estat llegida pel Sr. Fernández Díaz.

DI4.-

Aquest 28 de juny es commemoren els 35 anys de la primera manifestació LGBT que va tenir lloc a la Rambla, va ser un crit de llibertat de gais, lesbianes, persones que volien una societat més justa i una capçalera formada majoritàriament per dones transsexuals, com acrediten els documents gràfics.

A Catalunya, després de molts anys d'activisme polític, hem aconseguit avançar en l'equiparació legal del col·lectiu LGTB a partir del dret al matrimoni entre persones del mateix sexe, el dret dels infants a ser adoptats per famílies homoparentals i la creació per part del Govern de Catalunya de polítiques adreçades específicament a aquest col·lectiu. Uns drets dels quals gaudeixen milers de persones i que no poden ser retallats per cap govern o tribunal.

Però un cop assolida la igualtat legal, cal que l'Administració pública disposi de les eines necessàries per aprofundir en la normalització social, articulant polítiques adreçades a aconseguir aquest objectiu. El respecte a la diferència és un pilar de les societats democràtiques i no es pot acceptar cap tipus d'agressió verbal, física o psíquica en l'àmbit laboral, educatiu, familiar o urbà sense una resposta legal proporcional a l'agressió.

La ciutat de Barcelona és i ha estat capdavantera en la defensa dels drets de totes les persones i un referent en la normalització del col·lectiu de lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals (LGBT). La creació del Consell Municipal de Gais, Lesbianes i Homes i Dones Transsexuals, l'elaboració d'un pla municipal per al col·lectiu LGTB o la declaració de Barcelona com a municipi respectuós amb la diversitat sexual el juny del 2010 en són un exemple clar.

Malgrat això encara persisteixen a la nostra ciutat discriminacions per raó d'orientació sexual o identitat de gènere. Encara avui les dones i els homes transsexuals es troben sotmeses a un procés de medicalització per aconseguir el reconeixement de la seva identitat de gènere, tot i que la Llei d'identitat de gènere aprovada l'any 2007 avançava en la lluita contra les discriminacions.

L'any 2012 encara es produeixen situacions d'assetjament escolar per orientació sexual o d'identitat de gènere a les escoles. Ciutadans i ciutadanes de Barcelona encara no poden expressar la seva orientació sexual amb llibertat per por del rebuig social o l'exclusió laboral. Encara a Barcelona es produeixen agressions, insults i injúries per raó de l'orientació sexual o la identitat de gènere de les persones.

La situació econòmica que pateix actualment el nostre país, en cap cas ha de suposar una minva dels serveis adreçats al col·lectiu LGTB.

En aquest sentit, la universalització del dret a la salut, de molta rellevància per a les persones seropositives i també per a les persones que requereixen una reassignació de gènere, ha de seguir sent garantida per les administracions públiques.

En l'àmbit de l'educació, cal garantir els programes que fan de l'escola un espai més inclusiu i que lluiten contra el *bullying*.

El col·lectiu de persones grans LGBT, doblement discriminat, no ha de veure perillar els seus drets i els seus avenços per la conjuntura econòmica actual. Les persones grans LGBT que van viure la seva edat jove i adulta en una societat institucionalment homòfoba, la qual en molts casos els va impedir portar una vida plena i crear xarxes socials, es troba, en molts casos, en situació de dependència més gran.

Per tot això, la jornada del 28 de juny continua sent de celebració dels avenços aconseguits i de reivindicació de la plena igualtat social i de drets.

D'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament orgànic municipal, l'Ajuntament de Barcelona vol manifestar el seu posicionament i aprovar la declaració institucional següent:

Primer.- Manifestem el reconeixement del dret que tenen totes les persones de viure en igualtat de drets, en llibertat i en la diversitat afectiva, i el nostre compromís de continuar treballant en la normalització social del col·lectiu de persones lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals.

Segon.- Refermem la declaració de Barcelona com a municipi respectuós amb la diversitat sexual.

Tercer.- Expressem el nostre suport a la commemoració que les entitats i institucions de la nostra ciutat celebraran amb motiu del 28 de juny, dia per l'alliberament o l'orgull de lesbianes, gais, bisexuals i transsexuals.

Quart. - Ens comprometem a desenvolupar el Pla LGBT de l'Ajuntament de Barcelona, principal element per aconseguir que Barcelona sigui una ciutat convivencial per a totes les persones independentment de la seva identitat de gènere o orientació sexual.

Cinquè.- Reafirmem que tots els ciutadans i les ciutadanes de Barcelona, independentment del seu origen, estatus legal o situació sociolaboral, han de tenir accés universal als serveis sanitaris de manera integral i de manera especial als tractaments contra el VIH.

Sisè.- Considerem imprescindible fer una inversió en el sistema educatiu que assegurí que les escoles són espais d'inclusió de les diferències i d'educació en els valors de la igualtat.

Setè.- Ens comprometem a fer, des dels serveis municipals, polítiques de suport i integració de les persones grans LGBT que en molts casos es troben en situació de dependència.

Vuitè.- Sol·licitem al Govern espanyol la plena equiparació de drets per als homes i les dones transsexuals i l'eliminació de la necessitat de la diagnosi mèdica de disfòria de gènere per poder ser reconeguda legalment en el seu gènere real.

Novè.- Treballarem des de la perspectiva internacional per aconseguir l'abolició immediata de la pena de mort aplicada per supòsits derivats de l'orientació sexual i la identitat de gènere, en els països en què encara s'apliqui.

S'APROVA aquesta declaració institucional que ha estat llegida per la Sra. Sanz amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte el del Partit Popular.

DI 5.-

I. El català és la llengua pròpia de Catalunya, del País Valencià, de les illes Balears, de la Catalunya Nord, de la Franja de Ponent, de l'Estat d'Andorra i de l'Alguer.

II. Barcelona ha exercit històricament i ha de continuar exercint com a capital de Catalunya i dels Països Catalans, i com a tal ha defensat, defensa i defensarà l'ús de la llengua pròpia i comuna, independentment que es parlin altres llengües que enriqueixen la nostra ciutat des del respecte i la tolerància.

III. L'Ajuntament de Barcelona ha defensat amb fermesa la immersió lingüística a les escoles i que tots els nens i les nenes han d'estudiar en català independentment de la seva llengua familiar.

IV. Al Consell Plenari Extraordinari de setembre del 2011 vam manifestar el nostre desacord amb la sentència del Tribunal Suprem que qüestionava, de nou, un model que s'ha demostrat d'èxit, convivencial i plenament acceptat per la societat catalana, vam expressar el nostre suport i compromís amb l'actual sistema d'immersió

lingüística dels centres educatius catalans, i ens vam adherir a la iniciativa "somescola.cat", instant tots els barcelonins i les barcelonines a donar-hi suport.

V. Al consell plenari del març del 2012, i atesa la resolució del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya sobre el model d'immersió lingüística a l'escola catalana, vam tornar a expressar el nostre suport i compromís amb l'actual sistema d'immersió lingüística, i vam reclamar responsabilitat i intel·ligència a les autoritats educatives de Catalunya per tal que no es produeixi cap modificació dels projectes educatius de centre.

VI. Al consell plenari de l'abril proppassat es va expressar el ple suport al Moviment per la Llengua i a la campanya "Per Sant Jordi, enllaçats per la llengua", promogudes per la ciutadania, les entitats i institucions de les illes Balears, posant de manifest el compromís de la societat civil illenca en defensa de la llengua i la cultura pròpies des del convenciment que si s'ataca la llengua en un punt del territori, es debilita en el seu conjunt.

VII. D'acord amb la vocació de Barcelona com a capital de la Mediterrània i de l'Euroregió més dinàmica del sud d'Europa no podem quedar indiferents a la voluntat d'amputació lingüística i de confusió terminològica que afecta el català.

D'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament orgànic municipal, l'Ajuntament de Barcelona vol manifestar el seu posicionament i aprovar la declaració institucional següent:

Primer.- Davant la nova ofensiva del Tribunal Suprem contra la immersió lingüística a les nostres escoles, expressem altra vegada el nostre suport i compromís amb l'actual sistema d'immersió lingüística dels centres educatius catalans, un model d'èxit educatiu i garant de la cohesió social al nostre país, i el compromís de l'Ajuntament de Barcelona vers el manteniment, la millora i l'extensió del sistema d'immersió lingüística, d'acord amb els preceptes de la Llei d'educació de Catalunya.

Segon.- Defensar la unitat de la llengua catalana a tots els territoris que la tenen com a llengua pròpia.

Tercer.- Mostrar el rebuig a qualsevol mesura que posi traves a la ciutadania dels diversos territoris dels països de parla catalana a poder viure amb la seva llengua pròpia amb normalitat.

Quart.- Declarar que el català és la llengua pròpia i oficial de Barcelona, i per tant, també ho són les diverses varietats dialectals del català conegudes com a valencià, mallorquí i altres parlars balears, i el català parlat a la Franja, malgrat que recentment li hagin canviat el nom pel de "llengua aragonesa pròpia de l'àrea oriental".

Cinquè.- Fer arribar els continguts d'aquesta moció als governs de Catalunya, les illes Balears, el País Valencià, i als seus parlaments respectius, així com també a les entitats Òmnium Cultural, Acció Cultural del País Valencià, Obra Cultural Balear i Iniciativa Cultural de la Franja.

Sisè.- Fer costat a les entitats i els grups de la nostra ciutat interessats a organitzar esdeveniments reivindicatius, com el Correllengua, a favor de la plena

normalització en l'ús social de la llengua, i de la seva unitat arreu dels territoris de parla catalana, i alhora, facilitar-ne la realització en allò que depengui de l'Ajuntament de Barcelona.

S'APROVA aquesta declaració institucional que ha estat llegida pel Sr. Portabella amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte el del Partit Popular.

DI6.-

Atès que, segons les dades del Consell General del Poder Judicial, només entre el 2007 i el tercer trimestre del 2011 s'han produït a l'Estat espanyol 151.369 processos de desallotjament com a conseqüència dels més de 328.000 procediments d'execució hipotecària iniciats.

Atès que aquesta legislació, que permet que les entitats financeres s'adjudiquin els habitatges pel 60% del valor de taxació, no només és anòmala i no té comparativa amb les legislacions d'altres països del nostre entorn, sinó que a més era desconeguda per a les famílies quan van signar els contractes hipotecaris, molts cops amb informació insuficient i enganyosa.

Atès que considerem inadmissible i totalment injust que en un Estat social i democràtic de dret que recull el dret a un habitatge digne i adequat a través de mandat constitucional, totes les conseqüències de la crisi recaiguin sobre la part més vulnerable del contracte hipotecari.

Considerant que els efectes dramàtics es concentren en l'àmbit municipal, ja que és als serveis socials de les administracions locals on s'adrecen majoritàriament les persones i famílies afectades en busca d'ajut.

De conformitat amb l'article 36.3 de la Carta municipal de Barcelona, el Consell de Ciutat presenta al Plenari del Consell Municipal els compromisos següents:

- Donar suport al procés de recollida de signatures de la Iniciativa Legislativa Popular (ILP) impulsada per CCOO-Catalunya, CONFAVC, Observatori DESC, Plataforma de Afectados por la Hipoteca, Taula del Tercer Sector i UGT de Catalunya, destinada a fer possible la discussió en el Congrés dels Diputats d'una reforma legislativa per regular la dació en pagament amb efectes retroactius, una moratòria immediata dels desnonaments i la reconversió de les hipoteques en lloguer social, com a mesura de mínims destinada a garantir el dret a l'habitatge de les persones afectades per execucions hipotecàries.

- Facilitar amb mitjans municipals el procés de recollida de signatures de la ILP esmentada.

- Fer públic aquest acord de l'Ajuntament a través de les vies de comunicació ordinàries de les quals disposa el consistori.

- Comunicar aquest acord a la comissió promotora de la ILP.

S'APROVA, per unanimitat, aquesta declaració institucional que ha estat llegida pel Sr. Puigdollers.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les quinze hores i cinc minuts.